வ.உ.சி. பாடல்கள்

XVC78

செ.திவான்

வ.உ.சி. பாடல்கள்

பதிப்பாசிரியர்

வரலாற்று ஆய்வாளர்

செ. திவான் எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.

வெளியீடு

வ.உ.சி. இலக்கியப்பேரவை

1/1, மதுரை ரோடு,

திருநெல்வேலி சந்திப்பு - 627 001.

முதற்பதிப்பு : 1915

இரண்டாம் பதிப்பு : 1999 நவம்பர் 18

வ.உ.சி. நினைவு நாள் இலவச வெளியீடு

அச்சிட்டோர் : ஹமீது பிரஸ், திருநெல்வேலி டவுண்.

காணிக்கை

நெல்லை சந்திப்பு வ.உ.சி.இலக்கியப் பேரவை அமைப்பின் முன்னோடி அண்ணன் திரு. இல. இராமகிருஷ்ணன் அவர்களின் தந்தையார் பெரியவர் **எம்.இலட்சுமணன்** அவர்களுக்கு

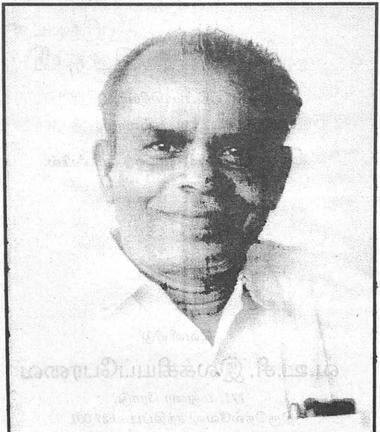

வீரத் தலைவர் வ.உ.சியின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள்

உலகெல்லாம் வாழும் தமிழர்கள் நினைத்து நினைத்துப் பெருமை கொள்ளவும், போற்றிப் பாராட்டிடும் வகையிலும் தரணியில் தனக்கெனத் தனிச் சிறப்புப் பெற்ற உத்தமத்தலைவர் வ.உ.சி யின் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள்...

பிறப்பு

இன்றைய தூத்துக்குடி மாவட்டம் ஓட்டப்பிடாரத்தில் 1872 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 5 ஆம் நாள் வியாழக்கிழமையன்று, உலகநாத பிள்ளைக்கும் - பரமாயி அம்மையாருக்கும் மகனாகத் தோன்றினார் வ.உ.சி. இவருக்கு உடன்பிறந்தோர் எழுவர்; தந்தை உலகநாதபிள்ளையின் தமையன் சிதம்பரம் என்பவரின் நினைவாக சிதம்பரம் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது.

கல்வி

வீரப் பெருமாள் அண்ணாவியிடம் தொடக்கக் கல்வியையும் கிருட்டினன் என்பவரிடம் ஆங்கிலமும், ஓட்டப்பிடாரத்தில் நடுத்தரக் கல்வியையும், திருநெல்வேலி ம.தி.தா. உயர்நிலைப் பள்ளியிலும், தூத்துக்குடியில் உயர்நிலைக் கல்வியும் பெற்று திருச்சிராப்பள்ளியில் சட்டக் கல்வியும் பயின்று தேறினார். கஸ்தூரி ஐயங்கார், அண்ணாத்துரை ஐயர், சவரிராயபிள்ளை ஆகியோரிடமும் ஆங்கில - தமிழ் மொழியையும் சிறப்பாக கற்றறிந்தார்.

திருமணம்

ஓட்டப்பிடாரத்தில் வட்டார அலுவலகத்தில் எழுத்தராக பணியினைத் துவங்கிய வ.உ.சி 1895 இல் தூத்துக்குடியில் வழக்குரைஞர் தொழிலைத் தொடங்கலானார். 1895 இல் திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியம் பிள்ளையின் மகள் வள்ளியம்மையை மணந்தார்; கி.பி. 1900ஆம் ஆண்டில் அவர் மறைந்ததும், மீனாட்சி என்னும் அம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

கப்பலோட்டிய தமிழன்

1905 முதல் 1908 வரை நான்கு ஆண்டுகள் வ.உ.சியின் அரசியல் வாழ்வில் துடிப்புள்ள ஆண்டுகளாகும். 1906 அக்டோபர் 16 இல் தூத்துக்குடியில் 'சுதேசிக் கப்பல் கம்பெனி' யைத் துவங்கினார். 1907 இல் சூரத் காங்கிரசிலும், 1908 இல் 'தேசாபிமானசங்கம்' நெல்லையில் அமையவும் வ.உ.சி ஆற்றிய பணிகள் குறிப்பிடத் தக்கது.

சுப்பிரமணிய சிவா

1908 பிப்ரவரி 3 முதல் மார்ச் 9 வரை வீரமுரசு சுப்பிரமணிய சிவாவுடன் இணைந்து வ.உ.சி ஆற்றிய தொடர் சொற்பொழிவுகள் தமிழக அரசியலில் விடுதலைத் தீயை வளர்த்தது. ஆத்திரங்கொண்ட ஆங்கிலேய அரசினரால் 1908 மார்ச் 12இல் கைது செய்யப்பட்டார். 1908 ஜுலை 7இல் வெள்ளையர் அரசு வ.உ.சிக்கு இரட்டை ஆயுள் தண்டனையை வழங்கியது.

செக்கிழுத்த செம்மல்

கோவைசிறையிலும், கண்ணனூர் சிறையிலும் வாடிய வ.உ.சி. 4 வருடம் 11 மாதங்கள், 12 நாட்கள் சிறைவாசத்திற்குப்பின் 24.12.1912 இல் விடுதலையானார்.

சென்னை - கோவை - கோயிற்பட்டி வாழ்க்கை

சென்னை சிந்தாத்திரிப் பேட்டையில் அருணாசல நாயகன் வீதியிலும், திருமயிலையிலும், பிரம்பூரிலும் வாழ்ந்த வ.உ.சி , (1912-1919) குடும்பத்தை நடத்தும் பொருட்டு அரிசி வியாபாரமும், நெய் வியாபாரமும் செய்தார்.

சென்னையில் தொடர்ந்து வாழ முடியாமல் நண்பர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று கோவையில் வாழத் துவங்கினார். (1919-1922) அப்போது அரசியலிலிருந்து முழுமையாக விலகினார். காங்கிரசில் மிதவாதிகளின் செல்வாக்கினால் தீவிரவாதியான வ.உ.சி காங்கிரசு இயக்கத்திலிருந்தும் தம்மை விடுவித்துக் கொண்டார்.

1922 இல் கோயிற்பட்டியில் குடியேறி வழக்குரைஞர் தொழிலை நடத்தி வந்த வ.உ.சி, 1927 இல் அரசியலில் திரும்பவும் தம்மை உட்படுத்திக் கொண்டு, சேலத்தில் நிகழ்ந்த மாநாட்டில் தலைமையேற்றுச் சிறப்பித்தார். தந்தை ஈ.வெ.ரா. அவர்களுடனும் நட்பை வளர்த்துக் கொண்டார்.

இறுதி

1932 இல் ஆட்சித் துணைத் தலைவரின் தலைமையிடம் கோயிற்பட்டி யிலிருந்து தூத்துக்குடிக்கு மாற்றப்பட்டதால் வ.உ.சி யும் தூத்துக்குடியில் குடியேறினார்; அங்கு உடல் நலிவிற்கிடையில் வழக்குரைஞர் தொழிலை நடத்தி வந்தார். 1936 நவம்பர் 18 இரவு 11.30 மணியளவில் பூதவுடல் நீத்துப் புகழுடம்பு எய்தினார்.

வ.உ.சி.யின் இலக்கியப்பணிகள்

அரசியல் உலகில் அஞ்சா நெஞ்சர் வ.உ.சி ஆற்றிய அரும்பணிகளை அறிந்த அளவிற்கு அவரது இலக்கியத் தொண்டினை அகிலம் முழுமையாக இதுவரை அறியவே இல்லை எனலாம்.

மெய்யறிவு

மெய்யறிவு, மெய்யறம், பாடற்றிரட்டு, வ.உ.சி கண்ட பாரதி, சுயசரிதை, மனம்போல வாழ்வு, அகமே புறம், வலிமைக்கு மார்க்கம், சாந்திக்கு மார்க்கம், திருக்குறள் அறத்துப்பால் உரை, சிவஞான போதஉரை ஆகிய நூற்கள் எழுதிய வ.உ.சி. இன்னிலை, திருக்குறள் மணக்குடவர் உரை, தொல்காப்பியம் இளம்பூரணர் உரை, பொருளதிகாரத்தின் அகத்திணை, புறத்திணை இயல்கள், பொருளதிகாரத்தின் பின் ஏழு இயல்களையும் வ.உ.சி பதிப்பித்துள்ளார். சேலம் ஜில்லா மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையின் அரசியல் பெருஞ்சொல்' என்றும் வெளியிட்டார். விவேகபாநு, தமிழ்நேஷனல் பத்திரிகை, இந்துநேசன், வீரகேசரி, பாரதி போன்ற பத்திரிகைகளில் பல கட்டுரைகள் எழுதியும் உள்ளார்.

அச்சில் வராத நூல்கள்

'அழகும் ஆரோக்கியமும்' என்ற வ.உ.சி எழுதி அச்சில் வராத கட்டுரைகளை தேடியெடுத்து செ. திவான் நூலாக்கினார். ஆயுளை நீடிக்கும் ஆறு, ஊழை வெல்ல உபாயம், சிவமதம், விஷ்ணுமதம், புத்தமதம், இஸ்லாம் மதம், கிறிஸ்து மதம், மனித மதம், முக்திநெறி, The Universal Scriplure, திருக்குறள் மணக்குடவர் உரை (பொருள்) திருக்குறள் மணக்குடவர் உரை (இன்பம்) திலகமகரிஷி போன்ற பல நூற்கள் வ.உ.சி யால் எழுதப்பட்டு இன்றும் அச்சில் வராத அவலநிலையே இருந்து வருகிறது. (அதனை தேடி எடுத்து நூலாக்கிடும் பணியினை தமிழ் ஆர்வலர்களும், அரசாங்கமும் செய்திட வேண்டும்).

கவிதை நூல்கள் - மெய்யறம்

எத்திக்கும் புகழ் மணக்கும் தித்திக்கும் தேன்தமிழில் அமைந்த திருக்குறளின் அடிப்படையில் வ.உ.சி இயற்றிய நூல் மெய்யறம். திருக்குறளின் வழி நூலான இதனை தஞ்சை இராவ் பகதூர் சீனிவாசப் பிள்ளைக்கு வ.உ.சி காணிக்கையாக்கி வெளியிட்டார்.

மாணவர் இயல், இல்வாழ்வியல், அரசியல், அந்தணவியல், மெய்யியல் என்றும் ஐந்தியல்களையும் 125 அதிகாரங்களையும் கொண்ட இந்நூல், மெய்நிலையை அடையும் கோட்பாடு குறித்து விளக்குகிறது. சென்னை பெரம்பூரில் 1917 இல் மெய்யறம் நூலின் முதற்பதிப்பு வெளி வந்தது. 1936 இல் அம்பாசமுத்திரம் ஷண்முகவிலாசம் பிரஸில் அச்சிடப்பட்டு மூன்றாம்பதிப்பு வெளியாயிற்று. தொடர்ந்து பாரி நிலையத்தார் இதன் பதிப்புகளை வெளியிட்டுள்ளனர்.

சுய சரிதை

வ.உ.சி யின் தன் வரலாறு முழுமையும் அவரது சிறை வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. அதில் தம்மை அரசியல் அறிஞராகவோ, இலக்கியச் செம்மலாகவோ வெளிப்படையாகக் காட்டாமல் தம் வரலாற்றை மட்டுமே குறிப்பிட்டுக் காட்டுகின்றார் வ.உ.சி.

151 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள, முற்றிலும் அகவற்பாவால் அமைந்த வ.உ.சி யின் 'சுய சரிதை' 1946 இல் சென்னை முல்லைப் பதிப்பகத்தினரால் முதன்முதலில் வெளியிடப்பட்டது. இரண்டாவது பதிப்பு 1955 இல் பாரி நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்டது. சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்பக் கழகத்தார் 1990 களில் ஏழாம் பதிப்பு வரை வெளியிட்டுள்ளனர். வ.உ.சி யின் கவிதை நூற்களான 'மெய்யறமும்', சுய சரிதையும் பல பதிப்புக்களைக் கண்டுள்ளது.

கவிதைத் திறன்

தமிழ் இலக்கிய இலக்கணப் புலமை பெற்ற வ.உ.சி படைப்பாசிரியராகவும், உரையாசிரியராகவும், பதிப்பாசிரியராகவும், மொழி பெயர்ப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றித் தமிழ் மொழிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியிருக்கிறார். வ.உ.சி சிறந்த கவிஞர். பார் அதிரக் கவிபாடிய பாரதியாரைப் போல தேசியப் பாடல்களைப் புனைந்திட வ.உ.சி நாட்டம் கொள்ளவில்லை. பண்டையத் தமிழ் மரபுக் கவிஞராகவே வ.உ.சி விளங்கினார்.

பாடற்றிரட்டு

வ.உ.சி யின் கவிதைத் திறனை அவருடைய 'பாடற்றிரட்டு' எனும் தனிப்பாடல்களின் இரு பாகங்களிலும், அவரது சுயசரிதையிலும், 'மெய்யறம்', எனும் நூலிலும் நாம் காண முடிகிறது.

1915 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட வ.உ.சி யின் ''பாடற்றிரட்டு'' 381பாக்களை உடையது. நூறுபாடல்கள் கடவுளைப் பற்றியும், மற்றொரு நூறு பாடல்கள் ஒழுக்கம் பற்றியும், எஞ்சிய நூற்றெண்பது பாடல்கள் சுற்றத்தார்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் உறவுமுறைத் தொடர்பில் அமைந்தார்க்கும் எழுதப்பட்டன.அரச நிந்தனைக்காகச் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டதற்கு முன் பாடிய பாடல்கள் 97. சிறையில் இருந்த காலத்தில் பாடிய பாடல்கள் 284.வ.உ.சி பாடல்களில் 350 வெண்பாக்களும், ஒரு தாலாட்டும், மூன்று விருத்தங்களும், பதினைந்து கட்டளைக் கலித்துறைகளும், 443 வரிகள் கொண்ட பதினொரு நிலைமண்டில ஆசிரியப் பாக்களும் அடங்கியுள்ளது.

பாடலின் தன்மைகள்

அறநெறிப்பாடல்கள், மரபுவழிபட்ட கருத்துக்கள், ஈகை, அன்பு உண்மை, கொலையின் கொடுமைகள், இறைநெறிப்பாடல்கள், கடவுளின் உண்மைத் தன்மை, கடவுளின் சிறப்புக்கள், கடவுளின் இயல்புகள், உயிரின் இயல்புகள், இறைக் கொள்கை, பக்திமுறை, பரந்துபட்ட எண்ணப்போக்கு, நன்றி பாராட்டும் இயல்பு, நெருக்கடி அனுபவங்கள், இரங்கற்பாடல்கள், புலம்பற்பாடல்கள், வாழ்த்துப் பாடல்கள், பல்சுவை நறுக்குகள், ஈற்றடி கொடுக்கப் பாடிய பாடல்கள், தன்னாற்றலை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் போன்றவை வ.உ..சி யின் கவி பாடும் கலைத்திறனைக் காட்டுகின்றன. வ.உ.சியைப் பல கோணங்களில் ஆய்ந்து பார்ப்பதற்கு இப்பாடல்களின் தொகுப்பு பெரிதும் துணைபுரியும்' என்பர் அறிஞர் அ. சங்கரவள்ளிநாயகம்

மறுபதிப்பு வராத நிலை

இப்பாடல்களின் தொகுப்பு 1915 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு மறுபதிப்பு செய்யப்படவேயில்லை என்பதை அறிந்து, அதனை எப்படியும் மறுபதிப்பு செய்தாக வேண்டும்; காலகதியில் வ.உ.சி யின் நூற்கள் மறைந்து விடக் கூடாது என்ற ஆதங்கத்தில் அதனை மனதிலே வைத்து அதனை நிறைவேற்றும் நாளினை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தேன். அந்த வாய்ப்பு இப்போது இறைவன் அருளால் வந்தது.

பதிப்புரை (எண்ண அலைகள்)

அகிலம் போற்றும் அரசியல் தலைவராகவும், அறிஞர் பெருமகனாராகவும், விடுதலைப் போராட்ட வீரராகவும் புகழ் வாய்ந்த புனிதராகவும் வாழ்ந்திட்ட திருவிளக்கு, தென்தமிழகம் தந்த தவப்புதல்வர் வ.உ.சி.

அந்நிய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து வலிமை வாய்ந்த குரலை எழுப்பிய வ.உ.சி.யின் மங்காப்புகழ் அழியாது நிலை நிற்க வேண்டுமென்கிற ஆதங்கத்தில் வ.உ.சி.யின் அச்சில் வராத 'அழகும் ஆரோக்கியமும்' என்ற கட்டுரைகளைத் தேடி எடுத்துப் பதிப்பித்தேன். அது போன்றே 'துன்பத்தின் கற்பனை' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டேன்.

1927 இல் சேலம் ஜில்லாவில் நடைபெற்ற மூன்றாவது அரசியல் மகாநாட்டில், செக்கிழுத்த செம்மல் வ.உ.சி ஆற்றிய உரையினை 'சேலம் அரசியல் மகாநாட்டில் எனது பெருஞ்சொல்' என்று எட்டணா விலையில் வ.உ.சி வெளியிட்ட நூலை 'வ.உ.சி யின் அரசியல் பெருஞ்சொல்' எனும் நூலாக மறுபதிப்புச் செய்தேன்.

ஈரோட்டுப் பகலவன், சுயமரியாதை இயக்கப் பிதா, தந்தை ஈ.வே.ரா அவர்களுக்கும் கப்பலோட்டிய தமிழர் வ.உ.சி க்கும் இடையே நிலவிய நட்பை, உறவை விவரித்திடும் வண்ணம் 'வ.உ.சியும் பெரியாரும்' எனும் நூலாக எழுதி வெளியிட்டேன்.

தேசியத்தின் மூச்சுக் காற்றாய், வெள்ளை இருட்டை விரட்டத் தோன்றிய சுதந்திர வீரர்களின் தாரக மந்திரமாய்த் திகழ்ந்த வ.உ.சி அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்திலேயே அவர்களது புகழினைப் பாடிய முன்னோடிகளின் பாடல்களை 'வ.உ.சி புகழ் பாடிய முன்னோடிகள்' எனும் நூலாகத் தொகுத்து வெளியிட்டேன்.

வ.உ.சி யின் வாழ்க்கைச் சரிதத்தை 1940 களிலேயே தந்த பெருமைக்குரியவர் பரலி சு. நெல்லையப்பர். அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் தந்த ' வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை சரித்திரம்' எனும் நூலினை, வ.உ.சியும் பரலி சு. நெல்லையப்பரும் எனும் நூலாக வெளியிட்டேன்.

வ.உ.சி. இலக்கியப் பேரவை

வ.உ.சி யின் 'பாடற்றிரட்டு' நூலினை மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிட வேண்டுமென்ற அவாவில் இருந்த எனது எண்ணத்தினை, செயல் வடிவமாக்கியவர்கள் நெல்லை வ.உ.சி. இலக்கியப் பேரவையினர்.

அண்ணன் திரு. **இவ. இராமகிருஷ்ணன்** காட்டிய உற்சாகத்தால், வ.உ.சி யின் 'பாடற்றிரட்டு' நூல் ஏறத்தாழ 85 ஆண்டுகளுக்குப்பின் தமிழகத்தில் மீண்டும் உலா வருகிறது.

தமிழில் போதிய பாண்டித்தியம் பெற்றிராத அடியேனது முயற்சியினைத் தொடர்ந்து, இந்த நூலுக்கு உரை எழுதி வெளியிட தமிழ் ஆர்வலர்கள் முன் வர வேண்டும். அப்போது வ.உ.சி குறித்த சரித்திரச் செய்திகளை தமிழகம் உணர வாய்ப்பேற்படும். விடுதலைக்கு வித்திட்ட வீரத் திருமகன் வ.உ.சி யின் புகழ் வளரும்.

இந்த நூல் வெளிவர பெரிதும் உதவிய **புரபெசனல் கூரியர்** உரிமையாளரும், நெல்லை வடக்கு சுழற்கழகத் தலைவர் திரு. **எஸ். மேகலிங்கம்** அவர்களுக்கும், இந்த நூலை நல்வமுறையில் அச்சிட்டு தந்த ஹமீது பிரஸ் உரிமையாளர் சாகுல் ஹமீது, புக்மணி, புக்ரவி, மு.அருணாசலம், ஐ.சாமுவேல், S.N.சுப்பையா, எனது துணைவியார் திவானி ஜஹானரா, டி.வி. தங்கசாமி ஆகியோர் எனது நன்றிக்கு உரியவர்கள். இதுபோன்ற பல நூல்களை வெளிக் கொண்டுவர இறைவன் அருள்புரிவானாக.

செ. திவான்

கல்வித்தந்தை சுலைமான் இல்லம்
106F 4A திருவனந்தபுரம் சாலை
பாளையங்கோட்டை
0462 - 572665

செ. திவான் எழுதிய, தொகுத்த வ.உ.சி. நூற்கள்

1. வ.உ.சி.யின் அழகும் ஆரோக்கியமும்
2. வ.உ.சி.யின் துன்பத்தின் கற்பனை
3. வ.உ.சி.யின் அரசியல் பெருஞ்சொல்
4. வ.உ.சி.யின் புகழ் பாடிய முன்னோடிகள்
5. வ.உ.சியும் பெரியாரும்
6. வ.உ.சி.யும் பரலி சு. நெல்லையப்பரும்

தேசபக்தச் செம்மல்
சுப்பிரமணிய சிவா
'வ.உ.சியின் பாடற்றிரட்டு' பற்றி...

''எனது நண்பர் ஸ்ரீமான் வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்களின் ''பாடற்றிரட்டு'' இனிய செந்தமிழில் இயற்றப்பட்டுள்ள பல பாக்களால் அநேக அரிய விஷயங்களை மிகத் தெளிவாக விளக்குகின்றது. இதற்கு முன்னர் பிள்ளையவர்கள் தமது குடும்பத்திற்குப் பரம்பரையாகவே ''கவிராயர்'' என்ற பட்டம் உண்டென்றும் அப்பட்டத்தை உண்மையிலேயே தாம் அநுபவிக்க ஈசன் அருள் புரிந்தானென்றும் கூறியுள்ள முகவுரையைக் கொண்ட ''மெய்யறம்'' என்னும்-ஓரடிச்சூத்திரச்செய்யுள்-நூலால் அவர்களுடைய கவித்திறமை புலப்பட்டது. பிள்ளையவர்களது ''பாடற்றிரட்டு'' அவர்கள் ''கவிராயர்'' என்பதை உறுதிப் படுத்திவிட்டது. பாடசாலைகளின் உபயோகங்கட்கு மாத்திரம் பண்டிதர்கள் பெருகிவருகின்ற இக்காலத்தில் நவீன நாகரிகமும் ஆங்கிலக்கல்வியும் நன்கு கொண்டுள்ள பிள்ளையவர்கள் பூர்வீக காலத்துப் புலவர்களைப்போல இன்புற்ற பொழுதும் துன்புற்ற பொழுதும் கவிபாடுவதிலேயே காலத்தைக் கழிப்பது பிள்ளையவர்களுக்குப் பரம்பரையாகவும் இயற்கையாகவும் அமைந்துள்ள கவிராய வல்லமையைக் காட்டுகின்றது. கலைமகளின் கருணையைப் பெற்றுள்ள இக்கவிஞர் நிலமிசை நீடூழி காலம் வாழ்ந்திருந்து தருமசேவை செய்யுமாறு எல்லாம் வல்ல எம் இறைவி அநுக்கிரகிப்பாளாக.'' - சுப்பிரமணிய சிவம், சென்னை.

தமிழ்ப்பண்டிதர் பாதூர்
சேஷாத்திரி அய்யங்கார்

''நமது தேசாபிமானியாகிய ஸ்ரீமான் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள் பல சமயங்களில் பாடிய பாடற்றிரட்டு மனித சமூகத்திற்கு அவசியம் வேண்டுவனவாகிய ஈகை, அன்பு உண்மை முதலியவை களையும், ஊழின்வலிமை இத்துனையதென்பதையும், அவ்வூழையும் மெய்முயற்சியினால் வென்று விடலாமென்பதையும், துன்ப மென்று சொல்லப்படுவது அனைத்தையும் இன்பமென்று நினைக்கின் அவை அக்கனமே இன்பமாக மாறிவிடுமென்பதையும், கடவுளையும் ஆன்மாவையும் பற்றி மனிதர் அறியவேண்டிய அநேக விஷயங்களையும்

இனிய தமிழ் நடையில் தெளிவாகக் கூறுகின்றது. இந்நூலை நமது நாட்டார் வாங்கி வாசித்து மேம்படவேண்டுமென்று யான் கோருகிறேன்.''
தமிழ்ப்பண்டிதர் பாதூர் சேஷாத்திரி அய்யங்கார்.

சென்னை ஸ்ரீ சகஜாநந்த சுவாமியவர்கள்

''நமது தேசாபிமானத் தலைவரும், மதுரைத் தமிழ்சசங்கப் புலவரும், பொதுமறையின் தற்கால உரையாசிரியருமாகிய ஸ்ரீமாந் வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளை யவர்களது பாடற்றிரட்டு நமது மதாச்சாரியர்களும் தமிழப்பண்டிதர்களும் வாசிக்கத்தக்க பல அரிய விஷயங்களையும் ஒரு பெரிய நூலிற்குரிய பல சிறப்புக்களையும் கொண்டுள்ளது. இதனைத் தமிழ்மக்கள் ஒவ்வொருவரும் கைக் கொண்டு கற்கவேண்டுமென்பதும் இது நிலவுலகில் நீடுநின்று நிலவவேண்டுமென்பதும் எனது கோரிக்கை.''
ஸ்ரீசகஜாநந்த சுவாமியவர்கள், சென்னை.

ஸ்ரீமாந் வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளை
இயற்றிய
பாடற்றிரட்டு.

முதற் பாகம் பிள்ளையவர்கள் சிறைக்குச் சென்றதற்கு முன் காலத்தில் பாடிய தனிப்பாடல்கள்	இரண்டாம் பாகம் பிள்ளையவர்கள் சிறையில் வசித்த பாடிய தனிப்பாடல்கள்

இந்தியா பிரிண்டிங் வொர்க்ஸ், சென்னை, 1915 என்ற முகப்புப் பக்கக் குறிப்புகளுடன் வெளிவந்த நூலின் சிறப்புப்பாயிரம் இதோ:

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீமாந் வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்கள் இராஜ நிந்தனைக் குற்றத்திற்காகச் சிட்சிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னர் பாடிய தனிப் பாக்களும், அவர்கள் சிட்சிக்கப்பட்டுக் கோயமுத்தூர் சிறையில் வசித்த காலத்திலும் கண்ணனூர் சிறையில் வசித்தகாலத்திலும் பாடிய தனிப் பாக்களும் இப்பாடற்றிரட்டில் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதிலுள்ள பாக்களிற் பெரும்பாலான வெண்பாக்கள். மற்றவை ஆசிரியப்பா, கட்டளைக் கலித்துறை முதலியன. இப்பாக்கள் இனிய செந்தமிழில் இயற்றப்பட்டுள்ளன. சங்கீதஞானம் சிறிதும் தமக்கு இல்லையெனச் சொல்லாநின்ற பிள்ளையவர்கள் இப்பாக்களைப்பாடியது ஒரு வித்தகச் செயலென்றே சொல்ல வேண்டும்.

இந்நூலிலுள்ள ஈகை, அன்பு, உண்மை முதலிய ஒழுக்கப் பாக்களும் பதிபசுச்செயல்கள், கடவுள் உண்மை, கடவுளுக்குக் காவல்தொழிலை அளித்தல், முதலிய ஞானப் பாக்களும் படிக்கப்படிக்க மிகுந்த சந்தோஷத்தை விளைக்கின்றன. ஸ்ரீமான் பிள்ளையவர்களும் அவர்களது நூல்களும் பிறவும் நீடுழி நின்று வாழ்க.

சிந்தாரிப்பேட்டை, சென்னை. } நிரதிசய-பாலசுந்தர சுவாமி.
ஆனந்த வருஷ, தை மாதம்

பாடற்றிரட்டு நூலுக்கு
வ.உ.சி அவர்கள் எழுதிய பாயிரம்

எனது தனிப்பாடல்களில் முந்நூற்றைம்பது வெண்பாக்களும், ஒருதாலாட்டும், மூன்று விருத்தங்களும், பதினைந்து கட்டளைக் கலித் துறைகளும், நானூற்று நாற்பத்துமூன்று வரிகள்கொண்ட பதினொரு நிலமண்டல ஆசிரியப்பாக்களும் இப்புத்தகத்தில் அடங்கியிருக்கின்றன. யான் இராஜநிந்தனைக் குற்றத்திற்காகச் சிறைக்கு அனுப்பப் பட்டதற்குமுன் யான் பாடிய பாக்களில் தொண்ணூற்றேழு இதன் முதற்பாகமாகவும் யான் சிறையிலிருந்த காலத்தில் பாடிய பாக்களில் இருநூற்றெண்பத்துநான்கு இதன் இரண்டாம்பாகமாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி இல்லாதாரும் எனது பாக்களின் பொருள்களை இனிது உணருமாறு எனது பாக்களின் ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்ற அரும் பதங்களுக்கு உரைகள் எழுதி இதன் முடிவில் சேர்த்துள்ளேன்.

இப்புத்தகத்திலுள்ள முந்நூற்றெண்பது பாக்களில் ஏறக்குறைய ஒரு நூறு கடவுளைப்பற்றிக் கூறுவன; மற்றொருநூறு ஒழுக்கம் முதலியவற்றைப் பற்றிக் கூறுவன; மீத நூற்றெண்பதும் எனது சுற்றத்தார்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் யான் எழுதியவை. இப்பாக்கள் யான் என்னசமயத்தைச் சேர்ந்தவனென்பதையும், எனதுமனம் எதனை முதன்மையாகப்பற்றி நிற்கின்றதென்பதையும், யான் சிறையில் எனது காலத்தை எவ்வாறு

கழித்தேனென்பதையும், எனது சுற்றத்தார்களிலும் நண்பர்களிலும் யார்யாரை எவ்வெவ்வாறு யான் நேசித்து வருகிறேனென்பதையும், எனக்கு அவர்கள் என்ன என்ன உதவிகள் செய்துள்ளார்களென்பதையும், யான் எனது சிறை வாசத்தில் எவ்வித மேம்பாட்டை அடைந்துள்ளே னென்பதையும் வெளிப்படுத்தும்.

யான் சிறையில் சுகமாயிருந்து படித்தற்கும் எழுதுதற்கும் எண்ணரிய உதவிகள் புரிந்து யான் அங்கிருந்து எழுதியனுப்பிய நூல்களையும் பிறவற்றையும் பாதுகாத்து வைத்திருந்து யான் வெளிவந்த பின்னர் என்னிடம் தந்து கோயமுத்தூரில் இனிது வாழ்ந்துவராநின்ற எனது மெய்த்தம்பி சிரஞ்சீவி **கோ. அ. இலக்குமணபிள்ளை**க்கும் யான் சிறையுட் புகுந்த நாள்முதல் எனது குடும்பத்தாருடைய சரீரப் பாதுகாப்புக்கும் எனது நூல்களை அச்சிடுவதற்கும் பொருள் உதவிக் கொண்டு தென் ஆப்பிரிக்காவில் இனிது வாழ்ந்துவராநின்ற எனது மெய்ச்சகோதரர் ஸ்ரீமாந் **செ. விருத்தாசலம்பிள்ளை**யவர்களுக்கும் ஸ்ரீமாந் **த. வேதியப்பிள்ளை** யவர்களுக்கும் யானும் எனது குடும்பத்தாரும் நன்றியறிதலுள்ள வராயிருக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

திருமயிலை, சென்னை. } **வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை.**
ஆனந்த வருஷம், தை மாதம்

விஷய சூசிகை.

இலக்கம்.	விஷயம்	பாஇனம்.	பா.	வரி.	பக்கம்.
	முதல்பாகம்				
1	கணபதி துதி.	வெண்பா	1		2
2	ஈகை.	”	10		3
3	அன்பு.	”	10		5
4	உண்மை.	”	10		6
5	தமது முதல்மனைவி சிவ பதம் அடைந்தபோது சொல்லிய பாக்கள்.	”	10		8
6	அவளது நற்செயலைப் பற் றிய பாக்கள்.	”	10		10
7	ஸ்ரீ. வ. சண்முகம் பிள்ளை யவர்கள் சிவபதம் அடை ந்தபோது சொல்லிய பா.	”	3		12

8	சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானைத் தரிசித்த போது சொல்லிய பா.	,,	1		12
9	சேத்தூர் ஸ்ரீ இராமசுவாமிக் கவிராயரவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.	,,	3		12
10	சிரஞ்சீவி உலகநாதனைத் தொட்டிலில் இட்ட போது பாடிய பா.	தாலாட்டு	1		13
11	தமது மனைவியார் தமது புதல்வனுக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டுமென்ற போது கடவுளை வினாவிய பா.	வெண்பா	1		13
12	கடவுள் சொல்லிய வினாவகப் பாடிய பா.	வெண்பா	1		13
13	மௌனம் இன்ன தெனல்.	,,	1		14
14	ஒரு சிவராத்திரியிற் சொல்லிய பாக்கள்	,,	2		14
15	முடிமன் சி. முத்துசுவாமிப் பிள்ளைக்கு எழுதிய பாக்கள்	வெண்பா	2		14
16	முடிமன் சி. முத்துசுவாமிப் பிள்ளையின் பிணி நீங்கத் திருமாலை வேண்டிப் பாடிய பாக்கள்.	,,	10		15
	ஷை ஷை ஷை	விருத்தம்	3		16
17	ஈற்றடி கொடுக்கப் பாடிய பாக்கள்	வெண்பா	6		17
18	தமது மனைவியோடு ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து வந்த மார்க்கத்திற் பாடிய பாக்கள்.	,,	2		18
19	பாளையங்கோட்டை ஸ்ரீ.பி. நாராணயசாமி நாயுடு அவர்கள் கிரகப்பிரவேசத்தின் போது பாடிய பா.	,,	1		18
20	முகவையூர் ஸ்ரீ. இராமசாமிக் கவிராயரவர்களுக்கு எழுதிய பா.	,,	1		19

21	குறுக்குச்சாலையிற்பாடியபா	,,	1		19
22	பேட்டைக் கணபதிகோயிலிற் பாடிய பா.	,,	1		19
23	மெய்ப்பொருளை நோக்கிப் பாடிய பா.	,,	1		19
24	ஸ்ரீ சிவபெருமானை நோக்கிப் பாடிய பா.	,,	1		20
25	ஸ்ரீ விஷ்ணுவைத் தொழுவோர் அடையும் பலன்கள்	,,	1		20
26	கடவுளும் வாணியும் ஒன்றெனல்.	,,	1		20
27	வாணியைத் தொழுவோர் அடையும் நன்மைகள்	,,	1		20
28	திருமந்திரநகர் சைவசித்தாந்த சபை 22-வது வருடோற் அக்கிராசனர் வாழ்த்து.	ஆசிரியம்		99	21
	இரண்டாம் பாகம்.				
29	கணபதி பஞ்சகம்.	வெண்பா	5		26
		,,	15		
30	மெய்ப்பொருள் வாழ்த்து	கலித் துறை	15		27
31	ஸ்ரீ. அ.மு.ம. அறம்வளர்த்த சுந்தரம் பிள்ளையவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.	வெண்பா	10		33
32	ஸ்ரீ. கோ. க. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.	,,	5		35
33	தமது தந்தையவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்	{ ஆசிரியம் வெண்பா	10	20	} 36
34	தமது அன்னையவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.	,,	10		38
35	தமது மனைவியருக்கு எழுதிய பாக்கள்.	{ ,, ஆசிரியம்	22	47	} 40
36	தமது மைந்தருக்கு எழுதிய பாக்கள்	வெண்பா	11		47
37	தமது மைத்துனனுக்கு எழுதிய பாக்கள்	{ ஆசிரியம் வெண்பா	1	15	} 49
38	சிரஞ்சீவி கோ.அ. இலக்குமண பிள்ளைக்கு எழுதிய பாக்கள்	,,	5		50
39	சிரஞ்சீவி வ.உ. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளைக்கு எழுதிய பாக்கள்.	,,	10		51
40	ஸ்ரீ. அ.மு. ம. அவர்களுக்கும் சி.க.வ. அவர்களுக்கும் எழுதிய பாக்கள்	,,	10		53

41	ஸ்ரீ. அ.க, வே. ஈஸ்வர மூர்த்திப் பிள்ளைக்கு எழுதிய பாக்கள்	,,	3		55
42	ஸ்ரீ. சி. விஜயராகவாசாரியார வர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.	வெண்பா	3		55
43	ஸ்ரீ. பா.சி. அவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்	,,	10		56
44	ஸ்ரீ. வள்ளிநாயக சுவாமிய வர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள். {	ஆசிரியம்		156	}
		வெண்பா	6		58
45	பசுபதிச் செயல்கள்.	,,	10		66
46	சிரஞ்சீவி ப.சு. நெல்லை யப்ப பிள்ளைக்கு எழுதிய பாக்கள் {	,,	23		}
		ஆசிரியம்		26	68
47	ஒரு மாதுக்கு எழுதிய பா.	,,		80	73
48	சு. ஞானசிகாமணி முதலி யாரவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.	வெண்பா	3		76
49	ஸ்ரீ. திருமலாச்சாரியாரவா களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.	,,	3		77
50	கொலையின் கொடுமை யைப் பற்றிய பாக்கள்.	,,	5		77
51	நாள், காசு, பிறப்பு, மலர் என்னும் முடிவுகளோடு பாடிய பாக்கள்.	,,	4		78
52	சில நூல்களைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்கள்.	,,	4		79
53	சுதேசிய நாவாய்ச் சங்கக் கடன் கட்டளை வந்த போது பாடிய பாக்கள்.	,,	5		80
54	தமது புலம்பல் பாக்கள்.	,,	15		81
55	கடவுள் உண்மையை நாட்டல்	,,	10		84
56	கடவுளுக்குக் காவல் தொழிலை அளித்தல்.	,,	10		86
57	திருமந்திர நகர் சைவ சித் தாந்த சபையின் 29-ஆம் ஆண்டு மகாசபையின் அக் கிராசனர் வாழ்த்து.	,,	30		88

முதற்பாகம்

கணபதி துதி.

சிவன்றன் குமரன் றிருமான் மருகன்
தவந்திகழ் நான்முகன் றன்னோ-டுவந்துவிளை
யாடும் பெருமா னறுமுகற்கு முன்வந்தோன்
பாடும் படியருள்க பா.

. . . . .

ஸ்ரீ வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளையவர்களின்

பாடற்றிரட்டு.

ஈகை.

இல்லார்க் கிரங்கியுட னீவதுதா னீகையில்லா
ரல்லார்க் களிப்பதஃ தன்றாகு - மல்லாம
லீவதனா னற்புகழு மீயாமை யாலிழிவு
மாவதுன்னி யீவதுமஃ தன்று.

இல்லார்க்கொன் றீவதுவே யீகையா மெக்காலு
மல்லார்க்கொன் றீவதுதா னாங்குவிலை - சொல்லாமல்
வாங்கிவைத்த வாங்குகிற வாங்கநின்ற மாபொருட்கு
வாங்குகவென் றேயளிக்கு மாற்று.

இல்லார்க்கு வேண்டுவதொன் றீயுங்கா லேற்றிடுமவ்
வில்லார்க்கு மீபவர்க்கு மேனையர்க்கு - மெல்லார்க்கு
மின்பமது தானுதிக்கு மில்லாரல் லார்க்கீயி
னின்பமதி லெத்துணையு மில்.

ஈதலினால் வீடதனை யெய்துவரென் றான்றோர்மு
னோதினரா லவ்வுரையி லுண்மையுறற் - கேதுவுள
தெற்றென்று சற்றுன்னி னீதலினாற் சாருநமைப்
பற்றின்மை யன்புடைமை பார்.

ஈயுமவை மண்பெண்பொ னெல்லாமா மாதலினான்
மாயு மவற்றினபி மானமெலா - மாயமன
மாசொழிந்த வாடியைப்போன் மாறாது மெய்காட்டித்
தேசொளிருஞ் சின்மயமாந் தேர்.

யாவர்க்கு மீதலினால் யாரிடத்து மன்புண்டாம்
யாவர்க்கு மாதார மான்மாவே - யாவதினா
லான்மாவை நேசித்த தாமதனா லம்மனந்தா
னான்மாவே யாகு மறி.

இக்கா ரணம்பற்றி யீதலின்வீ டெய்துமென்றா
ரிக்கா ரணமதனை யெண்ணாம - லெக்காலுங்
கீர்த்தியையே நாடிக் கிளர்விலையை நல்குதல்போற்
பேர்த்தெதனை யீயினுமென் பேறு.

ஓர்பயனு மோர்மாற்று முன்னா துதவுவரேற்
சார்வினைக ளில்லென்ப தக்கோர்கள் - சாரிவினைக
ணீங்கிடவா காமியமு நீங்குமதன் மேற்பிறப்பு
மேங்கியொழி யுங்காண்பா யீங்கு.

ஆனதொரு சஞ்சிதந்தா னாகா மியமொழியப்
போனவழி தோன்றாது போயொழியு - மேனெனினீ
யெத்தனைதான் செல்வ மிருப்பினுமேற் றேடாயே
லத்தனையும் போம்போ மறி.

பல்லோர்க்கு மீதலினாற் பற்றொழிந்து மன்புதித்தும்
பொல்லா வினையிரண்டும் போயொழிந்து - நல்லறிவால்
வல்லார்சேர் முத்திபெற்று வன்பிறப்பி னீங்குதலா
லில்லார்க் கிரங்கியுட னீ.

அன்பு

எவரையுந்தன்னுயிரென் றெண்ணிநள்ள லன்பன்றிச்
சாவரையு நேசிக்குந் தாய்தந்தை - மேவரிய
பெண்டுபிள்ளைகசுற்றங்கள் பேணுபொருடம்மை மட்டுங்
கண்டுநள்ள லன்பன்று காண்.

யாவரையுந் தன்னுயிரென் றாதரித்த லன்பாகுந்
தேவரையு ஞானியையுஞ் சீலகுண - மூவரையு
மாதரித்தல் பத்தியா மன்னைதந்தை யாதியரை
யாதரித்தல் பாசமேயாம்.

ஆதரித்த னன்றே யறவோரை யாதரித்தல்
தீதிழைக்கும் பாவிகளைத் தீதேயாந் - தீதிழைக்கும்
பாவிகளை யெந்நாளும் பல்விதத்திற் றண்டித்து
மாவிகளைந் தும்வாழ்த லன்பு.

பாசமதிற் பத்தியதிற் பண்புமிக்க தன்பறிக
பாசமது மேன்மேலும் பந்தநல்கு - மாசுகஞ்சேர்
பத்தியதோ வன்பிலொரு பாகந்தா னாதலினான்
முத்திபெற வன்பே முதல்.

எவருமே தன்னுயிரென் றெண்ணியன்பு பாராட்டின்
யாவருமே தன்னுயிரே யாயிடுவர் - மேவருந்தன்
பக்கமதி லன்னியத்தைப் பாரான்பி னிவ்வுலகிற்
றுக்கமது முண்டோ சொலாய்.

அன்னியத்தை யாருயிரென் றாதரிக்கச் சீவனெனுந்
தன்னி லுளபற்றொழியு ஞ்சாற்றினனாற் - றன்னினுள
பற்றொழிய நெஞ்சத்துப் பாசமல நீங்குமுண்மெய்
முற்றுவிளங் கும்பின் முனைத்து.

தன்னுடைய மெய்ச்சொருபஞ் சச்சிதா நந்தமென்று
மன்னியம்போற் றோன்றுமெலா மஃதென்றுந் - தன்னையுறுந்
துக்கமெலாங் கானலினீர்த் தோற்றமென்றுங் கண்டுணர்ந்து
துக்கமற்று வாழ்வான் சுகித்து.

துக்கமுற்று நீங்கிச் சுகமுறுதன் முத்தியென்றுந்
துக்கமற்ற தன்மை சுகமென்றுந் - தக்கமறை
கண்டோ ருரைத்துள்ளார் காணவதை யன்பன்றி
யுண்டோ பிறிதுநெறி யொன்று.

அன்பாவ தியாவர்க்கு மாருயிரின் மிக்கதுவா
மின்பா மதன்சொருப மெஞ்ஞான்று - மென்பென்ப
தன்றியுட லென்னா மதுபோல வேயன்பு
மன்றியுயி ரென்னா மறி.

எவருமே தன்னுயிரென் றெண்ணியன்பு செய்யவவர்
தூவுடைய தன்னுயிராய்த் தோய்ந்துநிற்பர் - பூவிலுள
யாவருமே சின்மயமென் றின்புருவ னாதலினா
லேவரையு முன்னுயிரென் றெண்.

உண்மை.

உண்மையினை யென்று முரைப்பதுவு முன்னுவது
முண்மையெனச் சொல்ப வுடைமைபெற - வண்மையுறத்
திண்மையுறந் துன்பமறச் சிந்தித்தே யஃதுரைத்த
லுண்மையன்று நன்றா வுணர்.

நன்மையினை யாக்குவது நல்லின்ப நல்குவதும்
புன்மையினைப் போக்குவதும் பூதலத்தில் - வன்மையுட
னுள்ளதையேசொல் லுவதுமுண்மையென் பநீ திமுறை
யுள்ள கலை பற்பலவு மோர்ந்து.

மெய்யுரைக்கப் பெற்றி டுவன்மிக்கவறஞ் செல்வமின்ப
மையறுக்கு ஞானநெறி மாண்வீடு - பொய்யுரைக்கச்
சொல்லியவெல் லாமொழியத் தொன்னரகில் வீழ்வனெனச்
சொல்லினரே யான்றோர் தொகுத்து.

காதல் கவறாடல் கள்ளுண்டல் நற்பொருட்குச்
சேதம் விளைக்குந் திரிபடைக - டீது றுமிம்
முச்செயலுமெய்யுரை க்கமுன்னொழியும்பின் பெருகு
நிச்சலுமா ணல்கு நிதி.

பொன்வளரக் கல்விமிகும் புத்திமிகும் பண்டிதரு
நன்மறைய ரும்வந்து நள்ளுவர்காண் - பின்வளரு
நல்லவறம் நல்லின்பம் ஞானமிவற் றாற்பெறுவ
னல்லவிலா மெய்வீ டறி.

எண்ணுவதும் பேசுவது மெப்பொழுது மெய்யென்றா
னண் ணுவது நல்லின்ப நம்மனத்தி - லெண்ணுவதும்
பேசுவதும் பொய்யென்றாற் பின்பதனைநா ட்டிடச்செய்
யோசனையாற் றுன்பநனி யுண்டு.

என்றென்று முள்ளதுவா யின்பமய மாயறிவா
யென்றென்று மொன்றெனவே யெவ்விடத்து - நின்றொளிரும்
வத்துவொன்றே மெய்யென்றார் மற்றவெலாம் பொய்யென்றா
ரத்துவித நூலுணர்ந்தோ ராய்ந்து.

மெய்யுரைக்க மெய்யாகி வீட்டின்ப மேவிடுவன்
பொய்யுரைக்கப் பொய்யாகிப் புன்னரகை - யெய்தியுள
துக்கமொன்றே மேன்மேலுந் துய்த்துழல்வன் றன்னுடைய
பக்கநின்றா ரெள்ளிடத்தான் பார்த்து.

ஓரிடமு மில்லெனவு மோருருவு மில்லெனவுந்
தேரிடமு மில்லெனவுந் தேர்ந்தாலு - மோரறிவா
யுள்ளவொன்றை யுன்னுதலா லுள்ளமெனச் செப்புவரே
கள்ளமனத் தின்செயலைக் கண்டு.

உள்ளதொன்றை யென்று முரைத்திடவு முன்னிடவு
முள்ளிநின்ற செல்வ மொடுவீடு - மெள்ளநின்ற
வுண்மையல வற்றை யுரைக்கநா கும்பெறலி
னுண்மைதனை யென்று முரை.

தமது முதல் மனைவி சிவபதமடைந்த போது சொல்லிய பாக்கள்.

மகராசி யென்றழைக்கும் வள்ளியம்மா ளுன்னன்
முகராசி.யென்கண்மு னிற்க - மிகராசி
யாயெனக்கு மென்னவர்க்கு யார்க்கு நடந்துநின்று
போயதுவா னென்னோ புகல்.

உன்னைக்கண் டுன்செயலை யுன்னிநனி யெஞ்ஞான்று
மென்னியல்யான் முற்றுமற திங்கிருக்க - நன்னயமா
வாழ்ந்திடவே போந்தனையோ வானூர்நள் னூலிழுக்கி
வீழ்ந்தவனென் றென்னையிவண் விட்டு.

நன்னெறியைப் பற்றி நிற்கு நல்லோரு மேதவறு
மந்நெறியை யோரா தநுதினமு - முன்னெறியைப்
பின்பற்றி யான்செல்லப் பேசிநின்று வான்சென்ற
தென்புத்தி பெண்ணே யியம்பு.

பிழையென்றே கொண்டாலும் பேதாய் கொழுநன்
பிழையென்றே தாங்கலுயர் பெண்டிர்க் - கழகெனநூல்
சொன்னதுவெல் லா மறந்துதொல்லுலகில் யான்வருந்த
வேன்னதுகொண் டேகினைவா னின்று.

மாதருக்குண் மிக்க மதியுடைய பெண்மணிநீ
யேதமென வுட்கொள்ளா யென்செயலை - யாதலினா
லென்னடப்பைத் தாங்காம லேகாய்வான் வேறேதோ
வுன்னடப்புக் கேது வுள.

உன்குணமு முன்னன்பு முத்தமமாம் பண்புகளு
மென்குணத்தி னேழைமையா லெண்ணாது - வன்குணத்தோ
டுன்னைமிகத் தொந்தரித்தே னொவ்வாதோவஃ துனக்கிங்
கென்னைவிடச் சென்றா யெழுந்து.

அல்லதுனக் கியான்செய்த வாகாச் செயல்களுன்னி
வல்லதுணை யாமெவர்க்கு மாதேவ - னல்லதுணை
யென்றவன்பா லேகினையோ வென்னவரும் யானுமிவ
ணின்றுதுயர் கொண்டுழல நீ.

எல்லவருந் தானென்றே யெண்ணுமுயர் சற்குருவா
நல்லவரே சார்வள்ளி நாதனுட - னல்லலின்றிக்
குற்றாலஞ் சென்றிருக்கக்கொண்ட தியான் கண்டுடனே
செற்றாயோ நீதான் றிகைத்து.

வக்கற் றொழிலைவிட்டு மாதவத்தைச் செய்திடயான்
மிக்கவாக் கொள்ள விரைந்ததற்குத் - தக்கவித
நீநடக்க வேண்டுமென்றோ நீங்காத வென்னைவிட்டு
வானடக்கக் கொண்டாய் மனம்.

முற்பிறப்பிற் செய்த முழுநல் வினைக்கீடா
யிப்பிறப்பிற் சேர்ந்திருந் தென்னையிவ - ணப்பிறப்பிற்
செய்தவரும் பொல்லாத தீவினையா லோவானூ
ரெய்தவுளங் கொண்டா யிசைந்து.

அவளது நற்செயல்களைப்பற்றிப் பாக்கள்.

இல்லமதி லொன்றுமே யில்லையெனா ளெக்காலு
நல்லணவு தான்சமைத்து நல்குவா - ளல்லலொ ழித்
தின்புறவே செய்திடுவா ளெப்பணியு முள்ளமுட
னன்புமிகு நல்லா ளமைந்து.

என்னுடைய நேயர்களு மேழைபர தேசிகளு
மென்னுடைய வீடுவந்தா லேந்திழைதான் - றன்னுடைய
பெற்றோர்வந் தார்களெனப் பேணி யுபசரிப்பள்
கற்றோரு முள்ளுவக்கக் கண்டு.

ஓரிரவில் யானுமவ் வொண்டொடியை நீத்தாலவ்
வோரிரவுங் கண்ணே யுறங்காது - காரிரவை
நிந்தனையே செய்து நெறிகடந்த வெள்றனுக்கும்
வந்தனையே செய்வாள் மகிழ்ந்து.

ஒருநாட் பிரிந்தாலவ் வுத்தமிதா னென்றன்
வருநாட் கணித்திருந்து வாளா - வொருநாளைப்
பன்னாளா வெண்ணிப் பசித்து முகம்வாடி
யென்னாளாய் வாழ்ந்திருந்தா ளிங்கு.

மலையாள தேசமுள மாவளங்க ளெல்லாங்
கலையாயு நுண்மதியாற் கண்டு - சிலகால
மின்பாக் கழியென் றிருதோ ழியர்சகித
மன்பா யனுப்பினே னங்கு.

இருந்தநா டன்னிலெலா மென்ற னினைவே
பொருந்திநாள் போக்கினளாம்போத - வருந்தவத்தோர்
செய்தொழிலெல் லாமுமச் சிற்பொருளை யுன்னலல்லா
வெய்துநினை வுண்டோமற் றென்று.

நற்சரிகைத் துப்பட்டா நாரியர்கள் பூண்முண்டோ
டெற்சரிகை வேட்டி யிவையெல்லாந் - தற்சரிரங்
கொண்டவெனக் கேகொண்டாள் கொண்டிலளொன்றுந்தனக்கின்
றுண்டோ வுலகிலிவட் கொப்பு.

ஓரிரவி லோரிடத்தி லொன்றா யுறங்குகையி
னாரிகையு மென்னையுமே நன்றாகக் - கூரியதோர்
செந்தேள் கொடுக்கதனாற் சீறியே கொட்டிற்றா
லெந்தேவா வெம்மையா வென்று.

இருவருமே சத்தமிட்டோ மேந்திழைதா னோவோ
பெருவருத்தநேர்ந்த தின்றுபேதை - யொருத்தியையே
கொட்டிற்றா மற்றென் கொழுநனையுங் கொட்டிற்றென்
றெட்டிவீழ்ந் தேங்கி யெழுந்து.

என்னவரை யென்னுயிரையென் னுடைநல் லன்பரைமற்
றென்னவி தங்கொட்டிற்றோவென்செய்வே - னென்னத்
தியங்கினாள் தேம்பினாள் செய்தவெலா மெண்ணி
மயங்குகின்ற தென்னன் மனம்.

ஸ்ரீ வ. சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் சிவபதம் அடைந்த போது சொல்லிய பாக்கள். (6-9-1904)

என்னுயிருக் கின்னுடலா யென்னுடனெள் றுங்கலந்திங்
கென்னுடலை யின்னுயிரா யீங்கியக்கி - மன்னி
யிருந்தநண்ப சண்முகநீ யீங்கென்னை நீங்க
வருந்துயரரெங் ஙன்புகல்வன் மற்று.

தானேதா னாகிநிற்குஞ் சாமிவள்ளி நாயகனைத்
தானேதா னென்றணவுஞ் சண்முகனே - மானார்
விழிமயக்க மெய்தாத மேலோய்கொண் டானோ
விழியிலவ னின்னை விளிம்பு.

சாதுக்கள் தங்குதற்குத் தன்னகத்தைத் தந்தவர்தங்
காதுக்கெஞ் ஞான்றுமே கையாத - வேத
வுணவுதவு நண்பநின துத்தமமா வோங்குங்
குணமதையுங் கொள்ளுவனோ கூற்று.

சிதம்பரத்தில் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமானைத் தரிசித்தபோது சொல்லிய பா. (11-9-1904)

நடராச னம்பொருமா னாமாகி நின்றான்
திடராச யோகியுமாய்த் தீர்ந்தான் - வடவாலின்
தண்ணிழலில் வீற்றிருந்து தன்னியல்பைப் போதித்தான்
நண்ணிடவே முத்தியினை நாம்.

சேத்தூர் ஸ்ரீ இராமசுவாமிக்கவிராய ரவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள். (14-9-1904)

கல்விக்கு நாயகமே கற்பகமே மாதுலநின்
செல்விக்கு முன்கிடைத்த தீர்ப்பினது - செல்வத்தை
வாங்கியளி யாத மறப்பதனா னின்கடிதந்
தாங்கியுயர் வுற்றேன் றனித்து.

நின் கடிதங்கண்டுவந்து நின்னெழுத்தைக் கண்ணொத்தி
நின்கவியை யுட்கொண்டே னேரிங்கு - நன்கினிக்குங்
கண்டென்றா லஃதடரின் கைக்குமமு தச்சுவைதா
னுண்டென்றால் வன்பகையாங் குண்டு.

ஈடுற்ற நின்கவிக ளென்னுளத்தைக் கொண்டவின்றே
பீடுற்ற கட்டளையைப் பெற்றெதிரி - வீடுற்று
நற்பொருளைக் கொண்டளிப்பே னானினது புத்திரிக்கிங்
கற்பமுமேற் றாமதமில் லாது.

சிரஞ்சீவி உலகநாதனைத் தொட்டிலில் இட்டபோது பாடிய பா. (23-10-1904)

சிற்பொருளைத் தெய்வமெனத் தேர்ந்துணரு மென் குழந்தாய்
சிற்பொருளைச் சிந்தித்துச் சீருறநீ கண்வளராய்.

தமது மனைவியார் தமது புதல்வனுக்கு மருந்து கொடுக்க வேண்டு மென்றபோது கடவுளை வினாவிய பா.
(24-10-1904)

கடவுளரே நுங்கருணை காட்டாதுநின்றாற்
றிடமுடனாம் வாழ்வதெங்ஙன் செப்பீர் - மடமனையா
ளன்புகொண்ட புத்திரனுக் காமவிழ்த நல்கவென்று
துன்புறுத்து கின்றா டொழுது.

கடவுள் சொல்லிய விடையாகப் பாடிய பா.

அன்புடைய மைந்தர் வறியாது சொற்றனைநீ
துன்பின்பு நல்குவது தொல்கரும - மென்பதுமெய்
யானாலுந் தொன்னூ லறைந்தபடி நோய்க் கவிழ்த
நானாகி னுங்கொள்ள னன்று.

மௌனம் இன்னதெனல். (15-12-1904)

மோனமென்று முன்னோர் மொழிந்ததனைநா வுரையாத்
தானமென்று கூறல் தவறாகு - மோன
மனமொன்று நாடா வகைநிறுத்திக் காத்துத்
தினமின்பந் துய்த்தல் தெளி.

ஒரு சிவராத்திரியிற் சொல்லிய பாக்கள். (4-3-1905)

என்னு ளிருந்தொளிரு மென்னறிவே யெத்திசையு
மன்னிநிற்கு மெவ்வுயிரும் வாழ்கவரு - ளென்ன
வருளினன்கா ணென்றா னறிவாக நிற்பான்
பெருமைதனை யெங்ஙனுரைப் பேன்.

நானென்ற நாமமுற்று நான்மறையி னுட்பொருளாய்த்
தானன்றி வேறில்லாத் தன்மையனாய் - மோன
வறிவொளியாய் நிற்பானை யாளென்றே னெல்லா
மறிவறிவா யென்றா னவன்.

முடிமன் சி. முத்துசுவாமிப் பிள்ளைக்கு எழுதிய பாக்கள்.

திருக்குமரன் மாணடியைச் சிந்தித்து மேன்மேற்
பெருக்கமுறும் வாழ்நாளைப் பெற்றுச் - செருக்கின்றி
யன்பொடுவாழ் மைத்துனனே யார்வமுற வென்னையடைந்
தின்பமுடன் வாழ்வா யிவண்.

தினமுயிரைக் காத்தருளுஞ் செய்யதிரு மாலை
மனமதனுட் கந்தனுடன் வைத்துத் - தனநல்குஞ்
சுந்தரகாண் டம்படித்துத் தூயவரு ளைப்பெற்றுச்
சந்ததமும் வாழெள்ளைச் சார்ந்து.

முடிமன் சி. முத்துசுவாமிப் பிள்ளையின் பிணிநீங்கத் திருமாலை வேண்டிப் பாடிய பாக்கள்.

அறிவா லறியு மனைத்துமா நின்றென்
னறிவா யமைந்த வரியே - சிறியேன்
மனமென்றும் பற்றிநிற்கு மைத்துனனோய் தீர்த்துத்
தினமின்பம் பெற்றிருக்கச் செய்.

அன்பே முதிர்ந்த வருளென்ப வவ்வருளை
யுன்பே ருருவாக வுற்றிருந்து - மென்பே
ரிதயத்து ணிற்கின்ற வென்மைத்து னற்குன்
னிதயத்தை யீயாத தென்.

அறமுழுதுங் காக்க வருள்புரிந்தெஞ் ஞான்று
மறமுழுதும் வேரறுக்கு மாலே - திறமுழுது
மென்னுரிய மைத்துனற்கிங் கீந்தருள்வாய் நோயகற்றி
யுன்னுரிய வன்பா லுவந்து.

பூவளிக்கும் நின்கை பொருளளிக்கு நின்மனைவி
பாவளிக்கு நின்மருகி பல்பிறப்புள் - சேயளிக்கு
நின்மைத்து னன்வீடு நேயமொடு தானளிப்ப
னென்மைத்து னற்களிப்பா யின்பு.

நல்லவரைத் துன்ப நணுகுங்காற் காப்பலெனச்
சொல்லியதைப் பின்பற்றித் தொன்றுதொட்டு - நல்லவரை
யெத்தினமுங் காத்தருளு மீசா வெனதுநல்ல
மைத்துனனைக் காப்பாய் மகிழ்ந்து.

நீநா னொருவனென நீமொழிந்தாய் நான்மறையு
நீநா னொருவனென நிச்சயித்த - கோனேயென்
மைத்துனனின் மைத்துனனாம் வாய்மைகண்டு நீணிலத்தென்
மைத்துனற்கு நல்குகநல் வாழ்வு

அண்டரெலாம் போற்ற வருளளிக்கு நீயிங்குத்
தொண்டருள நிற்குஞ் சுகமென்று - கண்டபின்னு
முள்ளமதி னோயென்ப துண்டென்றா லுன்னையிவண்
கள்ளனெனக் கூறாரோ காண்.

அன்பருள வெப்பத்தை யாற்றியின்ப நல்கவெண்ணெய்
தின்பலெனக் கொண்டவுண்மை தேராது - மன்புவியர்
கள்ளனெனக் கூறலுற்றார் கண்ணா வவர் வார்த்தை
தள்ளுவனே குற்றமெனத் தான்.

சேமத்தைப் பெற்றிடற்குச் சிந்தித்துன் சேவடியை
நேமமதாப் போற்றுகின்றே னித்தியமுந் - தாமத்
திருமாலென் மைத்துனனைச் சேர்ந்தவெலா நோயு
மருமையுட னீக்கி யருள்.

அநுமனெனும் பேர்பெற் றநுதினமு மிராமன்
றநுவினலம் போற்றுந் தகைமை - யநுசரித்த
வல்லவனை யாட்கொண்ட மாலேயென் மைத்துனனி
னல்லலெலா மாற்றி யருள்.

அறுசீர் விருத்தம்.

ஆரண முதலு மாகி யறிவினுக் கறிவு மாகி
காரண மெவைக்கு மாகிக் காண்பன வனைத்து மாகி
வாரண மழைக்க முன்னாள் வாவியிற் றோன்றிக் காத்த
நாரண வெனது மைத்து னற்குவாழ் வருள்செய் வாயே

ஈற்றடி கொடுக்கப் பாடிய பாக்கள்

இலங்கையை முன்னா ளாண்ட விராவண னீந்த நோயாற்
கலங்கிய தேவர் தம்மைக் கருணையாற் காத்த தேவே
நலங்கிள ரெனது மைத்து னன்றின மினிது வாழும்
பலங்கொடுத் தருளி யென்றும் பல்பிணிய கற்றிக்காப்பாய்.

வேறு

துங்க மனத்தாற் றொழுவா ருடைய சுக்ங்கருதிப்
பங்கயத் தாளைப் பரிந்து மணந்து பதமளிக்குஞ்
செங்கை யுடைய திருமா லேகா வென்தந்தை
றங்கை புதல்வன் முத்து சாமிப் பிள்ளையையே.

ஈற்றடி கொடுக்கப் பாடிய பாக்கள்.

உண்டிருக்க நல்லன்ன மூரினுள்ளே யோர்வீடு
கண்டிருக்க நன்மக்கள் காதலிக்கப் - பெண்டொருத்தி
கற்றுணர வோர்தோழன் காக்கவிறை நோன்புடையோன்
பெற்றபிறப் பேநற் பிறப்பு.

ஆன்றோர்தங் கேண்மை யறுதிளஞ்செய் சற்கருமஞ்
சான்றோர்தந் தூயகுணஞ் சார்ந்தெங்கு - மான்ற
படித்தா யிருக்கும் பரம்பொருளைப் போற்றல்
படித்ததனா லாய பயன்.

வானிலுள தேவர்கள் மண்ணிலுள மாந்தர்கள்
கானிலுள மாபறவை கல்லெல்லாந் - தானெனவே
சந்ததமுங் கொண்டு தனக்கயலாக் காண்கிலையேற்
பந்தமெலாம் போகும் பறந்து.

பொருள்சேரச் செய்வதறம் பொய்யாநல் வன்பே
யருள்சேரச் செய்வதுமெய் யன்பே - மருள்சேர்க்குந்
துன்பமிலா முத்திக்குந் தூயவன்பே நன்முதலா
மன்பிலா னென்மனித னாம்.

இன்றிருந்தார் நாளைக்கிங் கில்லாமற் போவதையு
நன்றிருக்கத் தீதை நவில்வதையு - மென் றுந்
தியங்கவே யேழைகளைச் செய்வதையும் பார்த்து
மயங்குதே யென்றன் மனம்.

தேவர் முனிவர் செகத்திலுள பல்லுயிர்க
டாவரங்க ளெல்லாந் தனதுருவம் - யாவர்க்குந்
தன்னைப்போ லன்புசெய்து சாந்தநிலை யுற்றிருக்க
வுன்னுவதே மாந்தர்க் குயர்வு.

மனைவியோடு ஆழ்வார் திருநகரியிலிருந்து வந்த மார்க்கத்திற் பாடிய பாக்கள்.

தானே தனித்துத் தரணியெலாங் காக்குமொரு
கோனே நிகர்த்துக் குடியோம்பும் - வானேநீ
யென்னுரியா ளூரிலிருந் தின்றுவரு மார்க்கத்தி
லுன்னுரிய பெய்த லொழி.

நீயின்றி வானே நிலைக்குமோ விவ்வுலகந்
தாயின்றிப் பிள்ளை தழைக்குமோ - ஈயுஞ்
செயலொன்றுங் கொண்டோய் சிறப்புடையாட் காகப்
பெயலின்று நீப்பாய் பெயர்ந்து.

பாளையங்கோட்டை ஸ்ரீ பி. நாராயணசாமி நாயடு அவர்கள் கிரகப்பிரவேசத்திற் பாடிய பா.

நானிலத்தைக் காத்தருளு நாரணனா மம்பெற்று
நானிலத்தைக் காத்தளிக்கு நற்றொழிலைத் - தானடத்து
மன்னனது மாநலத்தான் மாலருளாற் பெற்றிடுக
மன்னனது வாழ்வைநிகர் வாழ்வு.

முகவையூர் ஸ்ரீ இராமசுவாமிக் கவிராயரவர்களுக்கு எழுதிய பா.

நற்றவத்தர் முத்தேவர் நற்குரவர் தாமென்றும்
பெற்றவற்றை யேயளிப்பர் பேரருளாற் - பெற்றபெறா
வெல்லாநின் பொற்கவியா லென்றுமளிக் குங்கரத்தாய்
நல்குககுற் றாலபுரா ணம்.

குறுக்குச் சாலையிற் பாடிய பா.

திருவள் ளுவனென்னுந் தெய்வீக வா சா
னருளுள்ளி யென்றென்று மன்பை - யொருநற்
பொருளென்னக் கொண்டு பொருளுண்மை கண்டு
தெருளுன்னி வாழ்வேன் றினம்.

பேட்டைக் கணபதி கோயிலிற் பாடிய பா.

ஆயபழம் பேட்டை யனவரத சுந்தரவி
நாயகரே யெஞ்ஞான்று நன்றுறுநுந் - தூய
வடியிணை சார வருள்புரிந் தெங்கள்
மடியினைத் தீர்ப்பீர் மகிழ்ந்து.

மெய்ப்பொருளை நோக்கிப் பாடிய பா.

எங்குநிறை மெய்ப்பொருளே யெல்லார் தந்நெஞ்சுள்ளுந்
தங்குபர சின்மயமே தந்தருள்வா - யிங்கெனது
நாட்டிலுளார் தீதொழித்து நன்றியற்றி மேன்மையுற்று
வீட்டிலுறு நல்ல விதி.

ஸ்ரீ சிவபெருமானை நோக்கிப் பாடிய பா.

என்னுயிரே யென்னறிவே யிவ்வுலகி லெவ்வுயிருர்க்குந்
தன்னுயிரா யுள்ளுள்ளே சார்ந்துநின்று - மன்னுயிர்கள்
இன்பமுறக் காத்தளிக்கு மென்சிவமே யென்னாட்டின்
றுன்பமற நல்காயோ துப்பு.

ஸ்ரீ விஷ்ணுவைத் தொழுவோர் அடையும் பலன்கள்.

சீரருணல்கும்விண்டுத் தேவனைத் தொழுவோ ரெல்லாம்
பேரருட் செல்வ ஞானம் பெற்றிவண் சுகமாவாழ்ந்து
கூரிருணீக்கி யின்பங் குலவுநல் லுகம் புக்குப்
பாரினி லெவரு மேத்தப் பண்புறு வீடுஞ் சேர்வர்.

கடவுளும் வாணியும் ஒன்றெனல்.

கல்வியறி வாய்நிற்குங் காரணத்தால் வெண்கமலச்
செல்வியெனப் பேர்கொள்ளுஞ் சிற்பரந்தான் - கல்வி
யடைவதற்கு நற்றுணையா மஃதடைந்த பின்ன
ரடைவதற்கு நற்பொருளா மஃது.

வாணியைத் தொழுவோர் அடையும் பலன்கள்.

கல்வியறி வாய்நின்று கல்வியெலா மீகின்ற
செல்வியடி யுள்வைத்துச் சிந்திப்போர் - கல்வி
யறிவுற்று நன்றாற்றி யாதிநிலை சார்ந்து
செறிவுற்று வாழ்வர் தினம்.

திருமந்திர நகர் சைவசித்தாந்த சபையின் இருபத்திரண்டாவது வருட பூர்த்திக் கொண்டாட்ட மகா சபை அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமான் போ.பாண்டித் துரைஸாமித் தேவரவர்களை வாழ்த்தி வழுத்திய ஆசிரியப்பா.

பூவுல கதனிற் பொருந்துபன் னாட்டில்
தேவரு முனிவருஞ் சிறப்புற் றுறைய
அந்தணர் பசுக்க ளறத்தொடு பெருகச்
சந்தத மின்பந் தழைத்துநனி பொங்கப்
பாண்டிநன் னாட்டிற் பல்வள நிறைந்து
வேண்டிய வெல்லாம் விரைந்துட னளிக்குஞ்
சீலமு நன்மையுஞ் செறிந்து விளங்கும்
பாலவ நத்தப் பதிசெய் தவத்தாற்
சாலவு நல்லறந் தளிர்த்து வளரக்
கால வரம்பின் கண்கொான் றின்றி
யாண்டுநல் லுயிர்களை யருளொடு புரக்கும்
பாண்டித் துரையெனப் பகர்பே ரரசே!
யாண்டுங் கல்வி யினிதுற மணக்க
ஈண்டு மறுமையு மின்பம் பெருக
மதுரையம் பதியில் வண்டமிழ்ச் சங்கங்

கதியுற நடாத்துங் கருத்தையுட் கொண்டு
முன்னா ளாக்கிய முடிமன்னர் போல
இந்நா ளாக்கி யிசையுற்ற வள்ளால்!
அன்புடன் கருணை யகத்திடை மருவி
இன்புட னெவரு மென்றும் வாழ
உன்னியிங் கெவர்க்கு மோரரு மருந்தாய்ப்
பின்னிய வறுமைப் பிணியெலா மகல
விரும்பிய வெல்லாம் விரும்பிய வாறே
விரும்பிநன் களிக்கு மேன்மக்கண் முதல்வ!
உவகுக் கெல்லா மொருமுத லாகிப்
பலவகை தோற்றும் பண்பு மரீஇய
கடவுளி னருட்பலன் கருத்துட் கொண்டு
திடமொடு சுகிக்கச் செவ்விதி னல்கும்
பண்பார் சைவப் பயிர்நனி வளர்த்தல்
கண்பார்த் தியற்றுங் கருணையங் கொண்டால்!
முன்ன முவந்து முழுமுதற் கடவுள்
நன்னயம் வழங்கு நந்தா யுமைக்குத்
திருமந் திரத்தைச் செவியுறச் சொற்ற
திருமந் திரமெனுஞ் செய்யவிந் நகரி
லுறையுநன் மாந்த ருய்யும் வண்ணம்
இறையென வந்த வின்னுயிர்த் துணைவ!
இந்நகர் த்ன்னி லியைவுறு மாக்கள்
தந்நல முணர்ந்து சார்ந்தருள் பெற்றிடச்
சைவ நேயராற் றாபித் துள்ள
சைவசித் தாந்த சபையி னிருபத்
திரண்டாம் வயதுமுற் றெய்துங் காலைத்
திரண்ட பலர்க்குந் தேவென நின்று
சைவசித் தாந்தந் தமிழெனு மிரண்டுங்
கைவரப் பெற்ற கனிந்தபிர சங்கஞ்
செய்துநம் மிறையாஞ் சிவனடி யெளிதில்
எய்து நெறியை யினிதுறக் காட்டிய
நன்றியைப் போற்றுதல் நம்பெருங் கடமை

யென்றிங் கியம்பின ரினியவென் னண்பர்;
உற்றவென் கடமையை யுரிமையிற் செய்திட
உற்றன னிங்கே யொருபெரும் பாக்கியம்
பெற்றன னென்ற பெருங்களி யதனால்
கற்றவர் விளங்குங் கழகத் தரசே!
மற்றென் வார்த்தை மதியில தாயினுஞ்
சற்றே கேண்மதி தண்ணருட் டோன்றால்!
பரசுக வடிவாய்ப் பரந்து நிற்கும்
அரனுடை யிலக்கண மான்ம விலக்கணம்
அரனடி யான்மா வடையவொட் டாமற்
பெரிதுந் தடையாய்ப் பிரித்து நிற்கு
மாயையை நீக்கி மாணடி சேர்க்கு
மோன நிலையின் முதிரச் செய்யு
ஞான நிலையு நயம்பட மொழிந்து
மற்று முள்ளநன் மார்க்க மனைத்தும்
பெற்று நிற்கும் பெற்றியை முறைமுறை
யுற்றுநின் றவற்றி னொன்றும் விடாமல்
முற்றுந் திறமையின் மொழிந்து பின்னர்த்
திறம்பெறு தமிழின் சிறப்பெலாந் திரட்டி
யறம்பொரு ளின்ப மனைத்து நல்கிப்
பந்த மகற்றிப் பவமு மகற்றி
அந்தமில் வீடு மளிப்ப ததுவெனா
எத்திறக் கவிஞரு மிங்குமு னியம்பா
அத்திற மாக வணிபெறப் புகன்றே
எம்மனோ ரெவரு மீடேறும் வண்ணஞ்
செம்மை புரிந்த திட்பமென் கூறுவன்?
மன்னர் விரும்பு மதுரைமா நகரின்
முன்ன ரிருந்த முழுதுணர் பாண்டியர்
இனிதாந் தமிழை யெழி லுற வளர்த்து
நனியாம் புகழை நாட்டின ரன்றித்
திருவருட் பயனைச் சேரும் வழியை
யொருவருக் காயினு முன்போ லுரைத்ததா

இதுவரை யெவரு மியம்பக் கேட்டிலம்;
அதுவு மன்றி யன்னவ ரயலிடஞ்
சென்றுபந் நியாசஞ் செய்தது மிலையால்
துன்றுசீர்ப் பாண்டித் துரைப்பூ பதிநீ
தமிழும் வளர்த்துச் சைவமும் வளர்த்தே
யமிழ்தினு மினிதா வயலிடஞ் சென்று
பலர்க்கும் பயன்படப் பண்புட னளித்தும்
உலகினி லெவரினு முயர்நிலை யடைந்து
நிலமிசை புகழை நிறுவியும் வீட்டு
நிலமிசை புக்கு நீடித்து வாழப்
பலபடி சாதனம் பண்பினிங் கமைத்துத்
தலைவ னாகுந் தகுதியும் பெற்றாய்.
தொன்று தொட்டுத் தூய வழியில்
நின்று கருணை நிதிகொண் மாண்பா
லின்றிவ ணிறையா விசைந்து செய்தநின்
நன்றியை யெழுமையு நாமறக் கிலமே;
அன்றியு நின்னற மவனியின் மீது
நின்று நிலவநீ நீடு வாழ்கச்
சிவனடி மலரைச் சிந்தையில் வைத்துத்
தவமும் புரிந்து தவமுறு வோமே.

இரண்டாம் பாகம்

கணபதி பஞ்சகம்.

யானை முகத்தோனே யைங்கரனே செங்கமலக்
கோனையொரு மாதுலனாக் கொண்டோனே - மானை
யெடுத்தவரின் முன்மகனே யென்னிடுக்க ணீக்கித்
தடுத்தெனையாட் கொள்வாய் சகத்து.

கணபதியே யூறறுத்துக் காக்கின்ற நல்ல
குணபதியே மெய்ஞ்ஞானக் குன்றே - மணமகளை
நீங்கிச் சிறையிருக்க நேர்ந்தவிதி போக்கியவட்
பாங்கிருக்கச் செய்வாய் பரிந்து.

விக்கினங்க டீர்த்து விரைந்தளிக்கு மீச்சுரனே
தக்கமனை மக்க டனித்திருக்க - மிக்க
மனக்கவலை கொண்டு வருந்துமெனைக் காக்க
மனக்கருணை பூண்பாய் மகிழ்ந்து.

இடையூறு நீக்குகின்ற வென்றந்தா யின்றென்
னிடையூறு நீக்கியரு ளென்னை - மடமனையாள்
நீங்கி யிருந்திரங்க னீதியோ யானவளைத்
தாங்கிமகி ழச்செய் தயை.

மக்களுனைச் சேரும் வரமளிக்கு மான்மருகா
மக்களெனைச் சேரும் வரமளிப்பாய் - தக்க
மனைபிரிந்து வாழ்தலினும் வாழாது மாய்தல்
எனைவருந்தச் செய்யா திவண்.

மெய்ப்பொருள் வாழ்த்து.

மூலப் பழம்பொருளே மூவுலகாய்த் தோற்றுமொரு
சீலப் பெருந்திறனே செப்பரிய - வாலச்
சிறையினுளே யென்னின் றிறனெல்லா நீங்க
மறையவைத்த தென்னோ மறை.

மூவா வுலகின் முதலாகி நிற்கின்ற மொய்ம்புடையோய்,
தேவா யறவோர்க்குச் சீர்பல வீகின்ற செம்மையினோய்,
பாவா யறிவோர்க்குப் பாலினுந் தித்திக்கும் பண்புடையோய்,
காவாநிற் பாயெனக் கண்டுநிற் சேர்ந்தேனைக் காத்தருளே.

பூதமெனு மைந்தாகப் போந்துளோ யின்பமுன்
பாதநினை வுள்ளார்க்குப் பாலிப்போய் - சீதம்
வெயிலிரண்டுஞ் சேர்ந்தெனது மேனியினைத் தாக்குஞ்
செயலளித்த தென்னோ திறன்.

பூதமைந் தையும் பொருந்திப் பலவாகப் போந்து நிற்போய்,
சேதமு நன்மையுஞ் செய்யு மிரண்டினுஞ்சேர்ந்துபோய்,
பாதகஞ் செய்பெரும் பாவியுநன்றுறப் பார்த்துநிற்போய்,
ஏதமி னெஞ்சுட னிச்சி றை நின்றுளேற் கின்பருளே.

மாகடலாச் சூழ்ந்துலகை மாறாத நீரானோய்
தேகந் தினமெலியத் தின்னுமொரு - சோகம்
வளரும் விதத்திலெனை மாணாச் சிறையுட்
டளரவைத்த தென்னோ தயை.

ஆழித் தடம்படு மான்ற பொருள்பல வாகிநிற்போய்,
ஊழிற் பயனை யொழிக்குந் திறத்தினை யொன்றி நிற்போய்,
கூழிற் சிறந்தவென் கூறரு மக்களைக் கூடவொற்குப்,
பாழிற் சிறைதந்த பாலற நன்குகண் பார்த்தருளே.

மலையாகி நின்றுபல மாண்புற்றோ யெம்மை
யலையாத நற்செயலை யாக்கு - நிலையான
செங்கோ லெடாது தினமு மெமைவாட்டுகின்ற
வெங்கோ லெடுத்ததென் வேந்து.

மாமலை கொண்டுள வான்பொருள் யாவுமா மன்னி நிற்போய்,
பாமலை யாகநின் பால்வர வென்றுமே பார்த்துநிற்போய்,
ஏமமில் லாதிவ ணின்னலே துய்த்துள வேழையனைச்,
சேமமே நல்குமென் சீருயர் நாட்டொடு சேர்த்தருளே

வானாகி மீன்மதிய மாணிரவி நின்றொளிரத்
தானமதை யீகின்ற தண்ணளியோ - யீனச்
சிறையுள்ளே நின்றின்று தீயவெலாந் துய்க்கக்
குறையென்னே செய்தேன்காண் கூறு.

வானின் மழையாகி மாநிலங் காக்கின்ற மாண்புடையோய்,
கோனின் முறையாகிக் கூறரு நன்மைகள் கூட்டுவிப்போய்,
ஊனி னுயிர்க்கெலா மூழ்ப்பயன் மாறாதிங் கூட்டுவிப்போய்,
நானில நீத்திவ ணைவேனையின்பினு ணாட்டுவையே

சூரியனாப்பல் லுருயிந்தோன்றி யிவணின் நிலங்கப்
பாரியதோர் தண்ணளியைப் பாலிப்போய் - வீரிய
மில்லாதே தாழ்வுற்ற வேழைக்குத் துன்புறுத்து
மெல்லாமே தந்ததிங் கென்.

சூரியன் பாலுள சூடாகி யெஃதினுந் தோய்ந்து நிற்போய்,
காரிய மாகவுங் காரண மாகவுங் காண நிற்போய்,
சீரியர் தம்மொடுந் தீயவர் தம்மொடுஞ் சேர்ந்துநிற்போய்,
பாரியை மக்களைப் பண்டுபோற் சேரநான் பார்த்தருளே.

மதியாகி வான்மிசையு மண்மிசையு முள்ளா
ரிதமாக நிற்கவரு ளீவோய் - நிதமாகத்
துன்பமிக வுண்டேற்குத் தூயமனை சேர்ந்திருக்கு
மின்பமின நல்காத தென்.

பூரணச் சந்திரன் போதரத் தண்மையாப் பொங்கி நிற்போய்,
ஆரணந் தம்முளு மன்பர்தந் நெஞ்சுளு மாடிநிற்போய்,
வாரண மேறுமுன் வாடல்போற் றுன் புன்முன் வாடநிற்போய்,
ஓரணங் கென்னுட னுற்றிடு நல்விதி யூட்டுவையே.

வான்குழுவாச் சேர்ந்தொருவர் வையா தநீபமென
மீன்குழுவா நின்றொளியை வீசுவோய் - நான்குழுவை
நீங்கிச் சிறைநின்று நீங்காத துன்பமுறும்
பாங்கென்ன செய்தேன் பகர்.

மீனி னொளியென்ன மேதினி யெங்கணு மேவி நிற்போய்,
ஊனி னுயிரென்ன வுண்மையா வெஃதுளு மொன்றிநிற்போய்,
தேனி னினிப்பென்னச் சிந்தையுட் கண்டிடச் சென்றுநிற்போய்,
நா னுன் னருளினை நம்பினே னாட்டினை நண்ணிடற்கே.

உயிராகி யெண்ணி லுடலெல்லாம் புக்குச்
செயிரேகப் பற்பலவுஞ் செய்வோ - யயிராத
வில்வாழ்க்கை வாழ்ந்திலே னென்றென்னைவைத்தனையோ
வில்வாழ்க்கை வாழ விவண்.

வாழு முயிரெலா மாந்தும் புலன்களா மன்னிநிற்போய்,
வீழு மெவற்றினும் வீழுறத் தக்கநன் மேன்மையுற்றோய்,
கூழு மதுதருங் கூறொணா யாவுமாக் கூடிநிற்போய்,
தாழு மெவரினுந் தாழ்ந்தேற்கு நாட்டினைத் தந்தருளே.

கன்மேந் திரியமாக் காக்கின்ற தெய்வமே
மென்மே லென துடலம் வெந்துயராற் - புன்மே
னுனியென்ன வாடியுள நொந்தழிந்த தந்தோ
வினியென்ன வாழ்தலா லிங்கு.

கன்மேந் திரியங் கவிழும் புலன்களாக் காணநிற்போய்,
சொன்மேற் பொருளெனச் சூழ்ந்தவர் நெஞ்சுளே தோன்றிநிற்போய்;
என்மேற் கருத்தினை யீந்துள வென்மனை யெய்திடற்கு,
நின்மேற் கருத்தினை நேர்ந்துளே ளாட்டினை நேர்குவையே.

ஞானேந் திரியமாய் ஞாலமெலாங் காண்பவனே
மானேந்து மாற்றி லுயர் மானத்தை - நானேந்தி
நிற்பதனா லென்னபய னேருயிரை யிவ்விடத்தி
லற்பமென வெண்ணாத தால்.

ஞானேந் திரியங்க ணாளும் விழுபவா நண்ணி நிற்போய்,
மானேந்து நேரிலா மானமா வென்னுளே மன்னிநிற்போய்,
கோனேந்து நேரிலாக் கோலினா லிச் சிறை கொண்டுநிற்கு,
நானேந்து மக்களை நண்ணிட நாட்டினை நல்குவையே.

மனமாகிச் சொல்லரிய மாயமெலாஞ் செய்வோய்
நனவாதி மூன்றினுமே நல்ல - வினவா
னெனச் சான்றாய் நின்றென்று மின்புறுவோயென்னல்
லினச்சோர்வை மாற்றாத தென்.

தேறு மனங்கொண்ட சீரரரை யின்பினுட் சேர்த்து நிற்போய்,
மாறு மனங்கொண்ட மாணாரைத்துன்பினுள் மாய்த்து நிற்போய்,
கோறு மறமொடு கூரிய தீமையே கூடியுள்ள,
சீறு மரவின் சிறைநீக்கி நாட்டோடு சேர்த்தருளே.

புத்தியென நின்றுள்ளம் போந்தபல வற்றுள்ளுஞ்
சத்திதெனக் காட்டுந் தரமுற்றோய் - பத்தியொடு
நின்னடியை யென்ஞான்று நெஞ்சினுளே கொண்டு
மின்னலுறக் காரணமிங் கென்.

50491

மாந்தர்நற் புத்திவீழ் மாணிறை யாவுமா மன்னி நிற்போய்,
தேர்ந்தவர் காணுந் திறத்துட னெஃதினுந் தேறிநிற்போய்,
தீர்ந்தவர் காணாத் திறத்துட னெஃதினுந் தேய்ந்துநிற்போய்,
வேந்தர்தம் மாள்கையில் வீறுற நின்னருள் வேண்டினனே.

அறிவாகி நின்றுலகை யாண்டருளு மீசா
செறிவாக வின்பமெனைச் சேர - வறியாது
துன்பச் சிறையுட் டொலையாது நின்றழிய
முன்பென்ன செய்தேன் மொழி.

தூய வறிவு தொடரும் புலன்களாத் தோன்றி நிற்போய்,
மாய வறிவு மயங்கும் புலன்களா மாறிநிற் போய்,
தேய வரசைத் திருத்திடு நல்வினை செய்தவெனைத்,
தீப சிறைவிட்டுத் தேயத்திற் சேர்த்தருள் சீக்கிரமே.

உயிருக் குயிராகி யுள்ளுளே நிற்போய்
தயிருக்குள் வெண்ணெய்யாச் சார்வோய் - பயிரினை
வேலியே தின்ன விரும்பி தொத்தெமைக்
கோலிவண் கொல்வதோ கூறு.

ஆழ்ந்த வறிவுக் கறியா யனைத்தினு மாழ்ந்துநிற்போய்,
வீழ்ந்த மிகையுளே வீழ்ந்தவர் மீண்டிட வீழ்ந்துபோய்,
வாழ்ந்த மனையொடு மக்களை மன்னியேவாழ்ந்திருக்கத்,
தாழ்ந்த தமியேற்குச் சந்ததந் தந்திடு தண்ணருளே.

ஸ்ரீ. அ.மு.ம. அறம் வளர்த்த சுந்தரம் பிள்ளை யவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

அறம்வளர்த்த சுந்தரமே யாவையென நிற்கும்
அறம்வளர்த்த சுந்தரமே யன்பின் - திறம்வளர்த்த
கோவேயென் உள்ளத்தைக் கொண்டங் குவந்துறையும்
தேவேநின் தாளென் சிரம்.

அன்னை தந்தை யாவரினும் ஆதரங்கொண் டிவ்வுலகில்
என்னைமிகப் பேணுகின்ற என்அன்ப - நின்னைக்
குலதெய்வ மாவைத்துக் கும்பிட்டு வாழ்வேன்
பலநாளும் அன்பால் பணிந்து.

கடவுளரும் வேண்டினன்றிக் காப்பதிலை என்று
திடமுடனே கற்றறிந்தோர் செப்பும் - தொடர்மொழியும்
பொய்யாக இன்றென்னைப் போந்தளித்த நின்னையன்றி
மெய்யாய தெய்வமுண்டோ வேறு.

நீயெனக்குச் செய்தநன்றி நீள்நிலத்தில் பெற்றெடுத்த
தாயெனக்குச் செய்தவகை தான் அறியேன் - காயம்
எடுக்கும் பிறப்பெல்லாம் என்மனத்தில் நின்னைத்
தடுத்திருத்தி வாழ்வேன் தழைத்து.

அறம்வளர்த்தல் எஞ்ஞான்றும் அன்புடைமை என்ற
திறம்கிளத்த வந்தவுயர் தேவே - பிறரின்
நலம்கருதி னார்தம் நலம்கருதி வாழ்நின்
நலம்கருதி வாழ்வேன் நயந்து.

சுந்தரமே என்னுயிரே சோதியே எற்காக்கும்
மந்திரமே என்குலத்தின் மாமருந்தே - கந்தன்
திருவருளைப் பெற்றுச் சிறப்புற்ற நின்பேர்
அருளடியைக் கொண்டேன் அகத்து.

முன்னாளின் வள்ளற்கும் முன்னாகத் தந்துதவும்
மன்னா நினையன்றி மாநிலத்தில் - இந்நாள்
ஒருபயனும் நோக்கா துளத்தன்பே கொண்டு
தருபவரைக் கண்டிலன்யான் சார்ந்து.

''உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்''பென் - றெடுத்துரைத்த
வள்ளுவரின் வாக்கைஇனி மாந்தர் கடைப்பிடித்துக்
கொள்ளுவரே நின்செயலைக் கொண்டு.

எனைக்காக்க முன்வந்த என்நண்ப இன்று
நினைப்பார்க்க நாடுதென் நெஞ்சம் - எனைப் பார்க்க
வந்தருள வாய்க்குமோ வள்ளால் நினதுவிடை
தந்தருளச் செய்வாய் தயை.

தெய்வஅருள் சேர்க்கும் சிறந்த அறம் இன்பமுத்தி
செய்வலென முன்னின்றேன் செய்திலேன் - மெய்வாக்
குடன்கருணை கொண்டுள்ள உத்தமனே என்னைத்
திடம்கொண்டு காப்பாய் தினம்.

ஸ்ரீ. கோ. க. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

சீர்செப் பரியபல சேர்செந்தூர்க் கந்தனை
நேர்சுப் பிரமணிய நேயநின் - சார்பில்
இருந்த எளியேற் கிழைத்தநலம் காண்டல்
அருந்தவத் தார்க்கும் அரிது.

அருகணைத்துப் பாலூட்டி ஆதரித்த தாயும்
ஒருகணத்து நின்னன்பிற் கொவ்வாள் - பருக
இனியபல சேர்த்துதவி என்னையறி யா துள்
கனியபல செய்தனவோ காண்.

ஒருநன்றி என்றால் உரைப்பேன் உரையில்
பெருநன்றி பற்பல பேணி - அருநன்றி
என்றே எவரும் எடுத்தியம்பச் செய்தனையால்
நன்றே நினது நலம்.

நலமே உருவென்று நானிலத்தோர் நாட்டும்
நலமே உருவாக நண்ணி - நலம் அநலம்
கண்டிரண்டும் ஈவான் கடவுளிலன் நின்போல
கண்டுநன்றே ஈயும் கருத்து.

நின்குடிக்கும் நின்னடிக்கும் நின்னூர்க்கும் நேயர்க்கும்
என்குடியும் என்னவரும் யானுமிவண் - நன்று
தெரிந்துநிற்ப தோடு தெரிந்தபிறப் பெல்லாம்
புரிந்துநிற்பேம் ஏவல் புகழ்.

தமது தந்தை யவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

சுவாமியே! தந்தையே! தூயநற் பெரியோய்!
அவாவியே வந்தெனை ஆண்டருள் ஈசா!
இங்குள எல்லாம் இன்பமா முடிந்தன;
தங்குவ தினிமேல் தாமதம் எனப்படும்.
விடுதலை யான்பெற வேண்டுவ செய்யுக்
கடுகியே செல்லுக காப்பாற்றி அருள்க.
மூன்றிரு திங்கள் முரண்சிறை இருந்தேன்;
சான்றொரு கடவுளே தண்ணளி கூர்ந்து
விரைவினில் என்னை வெளியேற்றி அருளித்
தரைமிசை நெடுநாள் தங்கிடச் செய்க.
இந்த வாரம் எடுத்த நிறுவையில்
ஐந்திலொன் றாக அருகிய தென்னுடல்;
அரிசி உணவுக் களித்தனன் அநுமதி
பெரியவன்; மற்றவன் பேசான் என்னோடு.
சீரிய நின்னடி சிரமேல் கொண்டுயான்
பாரிய என்னுளப் பாரதத் தாய்க்கும்
உரிமையொடு பெற்றெனை உவப்பொடு வளர்த்த
பெருமைசேர் அன்னைக்கும் பிறர்க்கும் எனது
மெய்மன வாக்கால் விரும்பிஇன் றளித்தேன்
தெய்வ வணக்கமும் சீர்தரும் வாழ்த்துமே.

★ ★ ★

பிதாஉலக நாதபிள்ளாய் பெற்றென்னைக் காத்துச்
சதாஉதவி கல்வியெலாம் தந்தும் - நிதானநடை
கொள்ளாது வேகநடை கொண்டுசிறை புக்கேனென்
றெள்ளாரும் எள்ளுவரே இன்று.

என்குறையால் தாழ்சிறையை எய்தினனோ அல்லாது
நின்குறையால் யான்எய்த நேர்ந்ததுவோ - மன்குறையால்
எய்தினனோ என்றுதவ எண்ணியதில் நாம்குறைகள்
செய்ததிலை என்றறிந்தேன் தேர்ந்து.

ஊழின்றித் துன்பமுறல் உண்டோ எனமொழிவர்
ஊழின்றித் துன்பமுறார் உண்மையது - காழின்றித்
துன்பமுற்றேன் இங்கென்று சொல்லுவர்எஞ் ஞான்று நனி
இன்பமுற்றேன் பல்விதத்தும் இங்கு.

உண்ணாத முத்தர் உடல்வருத்தும் மெய்த்தவத்தர்
கண்ணாடு கூத்தியர்நோ கண்டாரென் - றெண்ணாத
மக்கள் உரைப்பதல்லால் வாய்மையறிந் துள்ளவுயர்
மக்கள் உரைப்பதுண்டோ மற்று.

மயிரிழந்தேன் பட்டுடுத்தும் மாண்பிழந்தேன் ஆன்பால்
தயிரிழந்தேன் நெய்யிழந்தேள் தண்பூம் - பயிரிழந்தேன்
என்பர் தலைப்பேன் எடுத்துடுத்தல் உட்கொள்ளல்
துன்புற் றளித்தலிலை சோர்ந்து.

தளைபூண்டேன் காலிலென்ப தாரணியை வென்று
வளைபூண்டேன் என்றுரைத்தால் வம்போ - களைபூண்ட
கேழ்வரகுண் டேனென்ப கீழ்நோய்தீர்த் தேனதை மெய்க்
காழ்வரவிற் கோர்மருந்தாக் கண்டு.

செக்கூர்ந்தேன் என்பரதிற் செப்பரிய சத்தியுற்றேன்
மிக்கூர்ந்தேன் இராட்டெஎன்பர் மேவியதைச் - சீக்கீர்ந்த
நம்மறையைக் கற்றுணர்ந்தேன் நைத்ததெனை அச்சென்பர்
எம்மறையும் கற்கநின்ற திஃது.

தாய்தந்தை தம்பிமகார் தாரமினம் நாடுவிட்டுப்
பேய்தந்தை என்ளநிற்கும் பேதையருக் - காய்தந்தை
தாழ்ந்தேன் எனஉரைப்பர் சால்படையச் செய்தவரை
வாழ்ந்தேன் அடைந்தே மதிப்பு.

கற்றோரைச் சேர்ந்துநிதம் கற்றறிதல் இன்பமுறல்
அற்றோரை ஏற்றீதல் ஆதரித்தல் - பெற்றோரை
வீய்ந்தவென்ப நற்றவமும் மெய்யறமும் செய்துயர்ந்தேன்
ஆய்ந்துவந்தே மெய்யோடெல் லாம்.

ஆதலினால் என்தந்தாய் யான்சிறையுள் நம்குடும்பம்
ஏதமுறப் புக்கேனென் றெண்ணற்க - நோதல்
அடைந்தேனென் றெண்ணற்க ஆதியருள் கோண்மை
அடைந்தேனென் றெண்ணுகநன் கியாள்

தமது அன்னையவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

தாயே பரமாயி தாங்கிஎனைப் பெற்றுவளர்த்
தாயே நினக்கென்ன யான்செய்தேன் - நோயே
எனைச்சுமந்த நாள்தொடாங்கி ஈந்தேனே அல்லால்
நினைச்சுமந்து போற்றிலனே நின்று.

''ஈன்றபொழுதில் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்'' என்றிங் - கான்ற
புலவன் உரைத்தபடி பூரணமாக் கற்று
வலவனென வாழ்ந்திலனே மற்று.

நினக்குதவி செய்யாது நீயுவப்பக் கல்லா
தெனக்குதவி செய்த தந்தைக் கியா - தினக்குதவி
ஒன்றும் புரியா துயிர்த்துணையைப் பேணாது
நன்றுபுரி யாதிழிந்தேன் நான்.

அரிதரிது மானிடரின் யாக்கைபெறல் அஃதின்
அரிதரிது பெற்றிடல்நல் யாக்கை - அரிதரிது
செல்வம் தவம்இரண்டும் சேர்தலதின் என்றுரைத்த
சொல்வந்து நின்றதெனைத் தொட்டு.

''ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தாமுந் துறும்'' என்றாங் - ''கூழையும்
உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித் தாழாது
ஞற்றுபவர்'' என்றான் நன்கு.

இவ்விரண்டு சொல்லும் எதிர்சொல்கள் என்றிருந்தேன்
இவ்விரண்டும் ஒன்றென்றே இன்றுகண்டேன் - இவ்விரண்டும்
செய்வினையே ஊழாம் திரண்டு வலியுற்று
மெய்வினையால் என்றனகாண் மேல்.

செய்வினையே ஊழாத் திரளுமெனின் நம்முடைய
செய்வினையால் ஊழைத் திருத்திடலாம் - மெய்வினை நாம்
செய்வினையைக் காத்தூழாச் சேர்ப்பிப்ப தல்லாமல்
உய்வினையே இல்லைகண்டேன் ஓர்ந்து.

தாயே இனித்தளரேன் தாமதியேன் சோம்பலுறேன்
பாயே பொருந்தலுறேன் பாரதமாம் - தாயே
குலதெய்வம் பாரேயான் கொண்டுளமெய்த் தெய்வம்
இலைதெய்வம் வேறே எனக்கு.

சான்றாண்மை எய்துதலே தாயுவக்கும் செய்கையந்தச்
சான்றாண்மை யின்பயன்மெய் தாள்தொழலே - ஆன் றாண்மை
கொண்டுதன்னா டாள்தல் குலதெய்வம் போற்றிடல் மெய்
கண்டுதொழல் பாராள்தல் காண்.

ஆதலினால் என்அன்னாய் யான்இன்று பல்நூலும்
ஓதலினால் எய்துமுயர் ஓர்வுகொடு - வேதம்
பிறந்தஅரும் நாடாண்டு பின்னருல காண்டிங்
கறந்திரளச் செய்வேன் அறிந்து.

தமது மனைவியாருக்கு எழுதிய பாக்கள்.

சித்தம் பரமளிக்கும் செப்பரிய நல்லின்பம்
நித்தம் பெறநோற்கும் நீள்கண்ணாய் - அத்தம்
திரட்டுமுறை பற்பலவும் சிந்திக்கத் துன்பம்
மிரட்டுசிறை சேர்ந்தேன் விரைந்து.

கம்சனெனும் மன்னனது கற்புச் சகோதரியின்
வம்சமதில் நம்திருமால் வந்தவனைத் - தும்சம்
செயச்சிறையுங் புக்கதுபோல் தீவினையைத் தும்சம்
செயச்சிறையுள் புக்கேன் சிரித்து.

கைமா முகத்துக் கணபதியின் மாமனருள்
மைமா பெறமுதலை வாயுற்றாங் - கைமா
உலகிலறம் செய்துபுகழ் ஒன்றிமுதல் ஆகும்
வலனுறவுற் றேன்சிறைவெம் வாய்.

கோனாட்சி நீக்கிக் குடியாட்சி ஏற்படுத்தித்
தானாட்சி செய்வலெனச் சாற்றியோன் - மீனாட்சி
என்றழைக்க உள்மகிழும் எந்திழையே உற்றனையோ
இன்றழைக்கக் காணா இடர்.

சிவந்துணையும் பெற்றஇரு சேய்துணையும் நல்ல
தவந்துணையு மாநிற்கும் தையால் - உவந்த
கொழுந்தனுங் கால்விலங்கைக் கொள்ளமதி குன்றி
விழுந்ததென் னோதீ வினை.

என்னுயிரே இன்னுயிரா என்றுமிவண் கொண்டுநிற்கும்
உன்னுயிரே தன்னுயிரா உட்கொண்ட - என்னுரிய
மாதுலனும் சென்றனனோ வானூர் உனைப்பிரிந்துன்
காதலனிங் குற்றதுயர் கண்டு.

மன்னன் மனையும் மயங்குதல் உண்டெனில்
பின்னர் மயங்காரோ பேதையார் - நன்னுதால்
''இன்னாமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன்
ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு.''

திருவும் புகழும் சிறந்தன பிறவும்
மருவுற நிற்குமென் மாசிலா மனைவியே!
உன்னது வரவுமென் உயிரினும் இனியநம்
நன்மகார் வரவுமிவண் நல்வர வாகுக.
என்னரும் உயிரினும் என்னுயர் உளத்தினும்
மன்னுறப் பாதியை மகிழ்ந்துனக் களித்தேன்;
பின்னுள பாதியைப் பெரியநம் தேயத்தின்
தன்னடிக் களித்தேன்; சத்தியம் இஃதே.
பிறமகள் எவளையும் பிறதொழில் எதனையும்
உறுவனோ இனியுமென் றுன்னிடேல் அஞ்சிடேல்;
இற்பிரிந் திங்கியான் இயற்றும் தவத்தினில்
நிற்பனோ நீடென்று நெஞ்சொடு; நினைந்திடேல்;
பெருந்தவ முனிவரும் பின்னிடத் தக்கஎன்
அருந்தவம் இந்நாள் அநேகமா முடிந்தது;
விரைவினில் வெளிவந்து வேண்டுவ செய்துயான்
தரையினில் நின்றறந் தகவொடு நாட்டுவேன்.
தனித்தநும் தவத்தினில் சார்ந்தவோ பலதுயர்
கனித்தநும் உடல்மிகக் களைத்ததோ என்பையேல்,
துயரென்ப தறிந்திலேன் சுகமொன்றே துய்த்துளேன்
உயருருப் பெற்றுளேன் உரைப்பேன் கேண்மோ :
தவத்தினைப் புரிகையில் சரீரம் களைத்திடா
துவப்புறச் செய்தலின் உவமைவே றில்லாச்
சிறியவிரு சட்டைகள் தேகத்தில் புனைந்துளேன் ;
சிறியவோர் குல்லாச் சிரத்தினில் தரித்துளேன்;
வெற்றியே தவத்தினும் வேறுள எஃதினும்
பெற்றிடச் செய்திடும் பெருமையோடு மற்றுள
நலமெலாம் எளிதினல் நல்கிடும் கழலொன்று
வலதுதாள் மேலே மாணுற யாத்துளேன் ;
சிவனடித் தொண்டர்கள் சிறப்புற அணிந்திடும்
நவமறு மணிநாண் நற்களம் பூண்டுளேன் ;
தவத்தினில் சிறிது சரீரம் இளைத்துளேன் ;
உவப்போடு கண்டெனை உயர்பெலாம் பெறுவையே.

● ● ●

புதுமையைக் கேளாய்என் பொன்மயிலே தீதால்
பதுமையும்சாம் வெஞ்சிறையுள் பட்டென் - முதுமையில்
நீங்கி இளமையுற்றேன் நித்தம் தமிழ்க்கனிகள்
வாங்கிநன் குண்டு மகிழ்ந்து.

அதிசயம் கேளாய்என் அன்னமே கூற்றின்
சதிசெய்வார் ஆர்சிறையைச் சார்ந்தென் - பதிஉணரும்
பாக்கியம் பெற்றேன் பலருநிதம் சாமியெனும்
வாக்கியமும் பெற்றேன் மகிழ்ந்து.

வியப்பினைக் கேளாய்என் மின்கிளியே நீற்றின்
மயப்படுத்தும் தீச்சிறையில் வாழ்ந்து - நயப்புனல்
ஆடி அமுதருந்தி ஆய்மலர்கொண் டென்பதியோ
டுடிஇன்பம் உற்றேன் உணர்ந்து.

★ ★ ★

கருங்கயற் கண்ணாய்யான் கண்டுளேன் நம்மோர்
பெருங்கவலை தீர்த்தரசு பெற்றின் - பொருங்கடையச்
செய்யும் மருந்தது தீஉயிர்க்கும் இன்னாங்கு
செய்யா திருக்கும் செயல்.

சிறுசெரல் பின்வரச் செய்கின்ற கண்ணாய்
நறுமணம் ஈயும்நம் நாட்டின் - சிறுவர்
அருந்திட நல்குவாய் அன்போ டழைத்திம்
மருந்தினைத் தாயா மகிழ்ந்து.

மீன்றன் இனமென்று மேல்நோக்கும் கண்ணாய்ஓர்
கோன்றன் குடியெனும்நம் கூர்இளைஞர் - ஆன்ற
அறிவடைந் தெவ்வுலகும் ஆட்சிபுரிந் தின்பச்
செறிவடைந்து நிற்பர் சிறந்து.

★ ★ ★

சிவமே பதியெனச் சிந்தித்து நாளும்
தவமே இயற்றும் தமியனே பதியென
உயிருளும் கொண்டஎன் உயிரின் துணையே!
செயிரெலாம் நீத்தேன், சிவத்தருள் பெற்றேன்,
மெய்யறி வடைந்தேன், விளங்கநன் குரைத்தேன்,
மெய்யறம் உணர்ந்தேன், மேன்பட இயற்றினேன்:
இனிஇவண் நிற்றற் கேதுஒன் றில்லை.
கனிகொண்ட பின்னர் காட்டிலென் வேலை?
கரைந்தே உருகுமென் கண்ணே! அமுதே!
விரைந்தே வருகிறேன், வேண்டுவ தருகிறேன்,
வருந்துதல் விட்டுநீ மனக்களிப் பொடுநம்
திருந்திய மகாரிவண் சிறப்புறப் பேணி
உனக்கும் எனக்கும் மனக்குது குலிப்புடன்
ஊழியம் புரிந்திடும் உன்சகோ தரனுடன்
வாழிநீ ; வாழியான் ; மைந்தரும் வாழியே.

★ ★ ★

எவ்வெப் பொழுதில் எஃதெஃது கேட்பேனோ
அவ்வப் பொழுதில் அஃதஃதைச் - செவ்விதில்
ஈந்துவரும் என்றுணைபோல் இவ்வுலகில் இஞ்ஞான்று
மீந்தவருள் ஒன்றுண்டோ வேறு.

இன்பமோ செல்வமோ எஃதுமெற்கு வேண்டாம்நீர்
இன்பமுறல் ஒன்றேஎற் கெல்லாம்என் - றன்பமைந்து
தன்னயமும் தன்சுகமும் தன்னகையும் நீத்துநிற்கும்
என்னவள்போல் பெண்ணுண்டோ இன்று.

கடவுளது செய்கையெலாம் கண்டுமகிழ் வுற்றுக்
கடவுளது நல்லருளைக் கைக்கொண் - டடமுறுமென்
றெல்லாம் அளித்துதவும் என்மனைபோல் இந்நாளில்
இல்லாளும் மற்றுண்டோ இங்கு.

★ ★ ★

வாழைப் பழம்கடிக்க மாட்டாத என்பற்கள்
ஏழைச் சிறார்கடிக்க ஏலாத - காழுடையாய்
சீடைதினல் இந்நாள் சிறுகுடிலுள் நிற்பதொக்கும்
மேடையையும் ஏற்காநின் மெய்.

முக்கனியின் சாறெடுத்து முந்திரிஏ லம்வாதம்
அக்காரம் தேன்பாலோ டட்டுட்டக் - கக்குமென்னா
கேழ்வரகின் கூழுண்டல் கேடறியாய் நின்மலர்த்தாள்
வாழ்வதொக்கும் கற்காட்டில் வந்து.

பாராளும் செங்கோலும் பண்பாளும் இன்குழுவும்
சீராளும் நன்னிதியும் தீமையிலா - தோராளும்
வானுமுன்னா என்னுள்ளம் வாழ்வுடையாய் சோறுள்னல்
மானுநின்கை ஈங்கரைத்தல் மா.

★ ★ ★

என்னரிய மெய்த்துணையே இன்னினியான் வந்துனக்கு
மன்னரிய இன்பமுயர்வாழ்வுமகார் - உன்னரிய
கொற்றத்தா ரெல்லாம் கொடுத்துவப்பேன் உன்னருமைச்
சுற்றத்தார் வாழ்த்தஉனைச் சூழ்ந்து.

என்மனத்துள் வாழ்துணையே இன்னினியான் வந்தங்கு
நன்மனத்துன் வாழ்மெய்யின் நன்ஞானம் - உன்மனத்துள்
பற்றிநிற்கச் செய்துவப்பேன் பாரிலுளார் அஃதடையச்
சுற்றிநிற்க உன்னைத் துதித்து.

என்னுயிரை ஆள்துணையே இன்னினியான் வந்தங்கு
மன்னுயிரை ஆள்மெய்யின் மாண்பெல்லாம் - உன்னுயிரைச்
சார்ந்துநிற்கப் பார்த்துவப்பேன் தாரணியோர் தம்முயிரை
ஓர்ந்துநிற்க மெய்யென் றுயர்ந்து.

தமது மைந்தருக்கு எழுதிய பாக்கள்.

என்னுயிர் மைந்தர்காள் ஈசனும் நாதனும்
என்னகத்தும் நும்மகத்தும் எய்தியுளார் - பொன்னுறையும்
நம்முயர் நாட்டை நமக்கவர் நல்கிடுவர்
நம்முயர்வு காண்கின்ற நாள்.

திருமந் திரநகரிற் செல்வநனி ஈட்டித்
தருமந் தினம்புரிந்த தக்கோன் - அருமந்த
பிள்ளைகாள் மாமனொடும் பெற்றா ளொடுமொன்னார்
எள்ளமெலி கின்றீரோ இங்கு.

தந்தைஉயிர் வீடநகர் தாய்தமரெல் லாம்துறந்து
முந்தைமனை கொண்டருங்கான் மூழ்கிநின்றான் - நுந்தை
மரபினனே அன்னையொடும் மாமனொடும் தந்தை
விரதநகர் வந்தென் மெலிவு.

அண்டரெலாம் தன்குடைக்கீழ் ஆக்கிஉயர் மூவரையும்
தொண்டரெனக் கொண்டளித்த சூரனொடு - பண்டமரும்
செய்துவென்றோன் நும்குலத்தைச் சேர்ந்தசிறு பாலனன்றோ
எய்துகின்ற தென்னோ இளைப்பு.

ஆறுமுகம் கொண்டிங் கசுரரையெல் லாம்தொலைத்துத்
தேறுமுகம் கொண்டுநிற்கத் தேவரெலாம் - வீறுமுகம்
காட்டிநிற்பான் பேர்கொண்ட கண்மணியே மெய்வலியை
ஈட்டிநிற்பான் வந்தேன் இவண்.

மெய்வலியும் பெற்றேன்யான் மெய்யறிவும் உற்றேன்யான்
மெய்யறமும் கண்டேன்யான் மெய்யாகக் - கைவலியும்
கொண்டேன்யான் நின்னை இனிக் கூடிநின தன்னையிடம்
உண்டேன்யான் உள்ளம் உவந்து.

மகராசன் என்னுமுயர் மாண்உலக நாதா
அகராசன் நீஎன்னோர்க் காகி - இகராசன்
ஆகிப் பரராசன் ஆகிஇவண் வாழ்ந்திருப்பாய்
தேகியென வந்தாரைச் சேர்த்து.

என்னருமை ஆறுமுகா இன்றுன்னைக் கண்டறிந்தேன்
என்னருமைத் தேயநமக் கெய்துமென - உன்னருமை
வாக்கால் மதியால் மலர்முகத்தால் மாண்நடையால்
ஈக்காற் பொழுதே இருந்து.

★ ★ ★

உலகமெலாம் காக்கும் உயர்உலக நாதன்
இலகுபெயர் பெற்றபிள்ளாய் இஞ்ஞான் - றுலகமெலாம்
இன்பமுற நிற்கதனை ஈதற்கே இங்குவந்து
துன்பமுற நோற்றேன் துணிந்து.

என்னரிய நோன்பிற் கினிதுவந்து நம்மீசன்
தன்னரிய காட்சியினைத் தந்துரைத்தான் - நின்னரிய
புத்திரரும் நின்நாட்டுப் புத்திரரும் சீக்கிரத்தில்
எத்திசையும் காத்தளிப்பர் என்று.

தன்னிலையைக் காட்டிஇதைச் சாற்றியதும் அல்லாமல்
இன்னிலையே எந்நிலைக்கும் ஏற்றமென்றும் - இன்னிலையில்
சென்றுநின்று மெய்யறத்தைச் செய்யென்றும் சொற்றனனால்
இன்றுவந்து சேர்வேன் இலம்.

தமது மைத்துனனுக்கு எழுதிய பாக்கள்

மைத்துனக் கேண்மையே மெய்த்துணை என்றிவண்
யாவரும் சாற்றும் மாவரும் வாக்கு
நித்தமும் நிலைக்கும் உத்தம மெய்யென
யானினி துணர்ந்திடு வானினி துவந்து

பலபல செய்த நலமிகும் மைத்துன !
நின்னது வரவும் என்னவள் வரவும்
என்மகார் வரவும் நன்மணம் எய்துக.
என்னைஇங் கனுப்பிய முன்னைய வினையும்
யானிவண் இழைத்த கோனுயர் தவமும்
நேற்றே முடிந்தன ; தேற்றே நின்னரும்
தங்கையை இனியான் அங்குவந் துற்றவள்
கவலைநோய் களிலொரு திவலையும் இலாது
போக்குவேன் நலனெலாம் ஆக்குவேன் வலனெலாம்
எய்துவேன் அறனெலாம் செய்குவேன் கடவுளின்
நன்றெலாம் அடைகுவேன் என்றவட் கியம்பியே.

★ ★ ★

என்னினிய மெய்யளிக்கும் இன்னுயிரின் காத்துதவும்
என்னினிய மைத்துனனே இன்றுன்பால் - மன்னியிருந்
துன்னுடைய சொற்கொண்டேன் உள்ளுவந்தேன் இன்றெய்தும்
என்னுடைய தேயம் எனக்கு.

சிரஞ்சீவி கோ. அ. இலக்குமணப் பிள்ளைக்குஎழுதிய பாக்கள்.

இராமருக்குப் பின்சென் றிராப்பகலாக் காத்துத்
தராதலமும் வெற்றியுமே தந்து - சராசரத்தின்
துன்பறுத்தான் பேர்கொண்டோய் சொன்னவெலாம் செய்வாயென்
என்புமுதல் எல்லாம்இன் றேற்று.

எல்லாரும் கைவிட்டார் எந்திழையும் துன்புற்றாள்
வல்லாரும் வல்லுநரும் மாநிலத்துச் - செல்லா
திவன்பேச் சினியென் றெனையிகழ்ந்தார் என்மெய்த்
தவன்பூமி நாதன் தடத்து.

கடவுளும் நானிவண் கற்றுள கல்வித்
திடனுமே சீருயிரைச் சேர்த்தென் - உடலில்
பொருத்தநிற் கின்றேன் பொதிந்தெனை வைத்துப்
பொருத்தமாச் சேர்ப்பாய் புவி.

பண்டிகை என்று பகர்ந்திடும் இத்தினம்
தண்டிகை ஏறுவோய் தந்துளேன் - ஒண்டியேன்
கொண்டிவை கண்டுநீ கூறிய செய்தெனை
அண்டிநின் றாதரிப் பாய்.

இலக்குவனே என்னிளையாய் இஞ்ஞான்று நின்னைக்
கலக்கியுள தீயசெயல் கண்டேன் - குலக்கண்ணே
நம்மவர்க்குத் தீங்கிழைப்பார் நம்மவரே அன்னார்பால்
எம்மொழியும் சொல்லாய் இனி.

சிரஞ்சீவி வ. உ. மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளைக்கு எழுதிய பாக்கள்.

சோதரனே மீனாட்சி சுந்தரனே எற்கரிய
ஆதரவா வந்துதித்த அப்பனே - காதலரின்
நட்பருமை காட்டற்கு நம்அரணுள் உற்றனையோ
கொட்பரணுள் யானுறஉட் கொண்டு.

இராமன் வனம்புகப்பின் ஏகிஅவற் கூறு
வராமல் புரந்ததம்பி மான - இராதுவெளி
நம்மரணுட் சென்றுதனை நண்ணினையோ உன்னையொன்னார்
தம்மரணுட் கொள்ளாத தால்.

மாற்றார் அரணுள் வசித்தாலும் எற்கன்னார்
ஆற்றா தெனதுமனத் தாறுற்றுத் - தோற்றார்
நமதரணுள் நீவசித்தும் நம்ஏவல் செய்வார்
தமதுரையைத் தாங்கலென்னோ சாற்று.

அண்ணன் பகைவர் அரணுள் அழிவனெனும்
எண்ணம் உனதறிவை ஏய்த்ததோ - கண்ணன்
பகைவர் அரண்புகுந்து பற்பலமுன் செய்த
வகையை மறந்தனையோ மற்று.

அன்புமிகு தம்பி அயலார் அரணுள்ளே
என்புநரம் பூன்தடிதோல் எல்லாமும் - வன்புறவே
பெற்றேன் இனியான் பிணியறுத்தேன் மூப்பறுத்தேன்
கற்றேன்சா வாமருந்தும் காண்.

ஆதலினால் என்இளையாய் யான்இங்கு மாய்வலென
நோதலினால் நீயுற்ற நோய்விடுப்பாய் - காதலினால்
மக்களயல் ஊரேக மையலுற்ற தாயவர்தன்
பக்கமுற அஃதொழித்த பாங்கு.

''யானை எருத்தம் பொலியக் குடைநிழற்கீழ்
சேனைத் தலைவராய்ச் சென்றோரும் - ஏனை
வினைஉலப்ப வேறாகி வீழ்வ'' ரெனும் வாக்கை
நினை உரத்திற் கஃதோர் நெறி.

அண்ணன் அழியினும்தன் அன்னைபிதா வீயினும்தன்
கண்ணன்ன மக்களிடு காடுறினும் - நண்ணும்
அவருடைய ஊழால் அழிந்தனரென் றுள்ளக்
கவலைவிடல் மாந்தர் கடன்.

நம்மைநிகர் கோமக்கள் நானிலமெல் லாம்பகைவர்
தம்முடைய வாக்கொளினும் சற்றேனும் - விம்மலுறா
தந்நிலமெல் லாம்ஈட்டி ஆள்தல் கடனறிவாய்
எந்நிலமும் தம்மையுற இங்கு.

அறிவுருவுன் ஆன்மா அறிவுமிகு தம்பி
அறிவுருநம் அன்னைபிதா ஆதி - அறிவுருவே
எவ்வுலகும் ஆதலினால் இன்னினிநீ நல்லறிவுற்
றிவ்வுலகில் வாழ்வாய் இனிது.

ஸ்ரீ. அ.மு. ம. அவர்களுக்கும் சி.சு.வ. அவர்களுக்கும்
எழுதிய பாக்கள்.

அ. மு. ம. என்னும் அழகியவி லாசநண்ப
சி. சு. வ. என்னும் சிறந்தநண்ப - வ.உ. சி.
என்னும் நுமதடியன் இன்று நும்மைத் தொழுது
பன்னும் மொழிகொள்மின் பார்த்து.

நந்நாட்டு வாணிகமும் நற்றொழிலும் மெய்யறமும்
எந்நாட்டும் இல்லையென எல்லோரும் - தந்நாட்டில்
சொல்லிநிற்க நந்நாட்டார் தொன்னிலையின் நன்னிலையைப்
புல்லிநிற்கச் சூழ்ந்தேன் பொதிந்து.

''அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முக'' மென் - றெடுத்துரைத்த
பொய்யா மொழிப்புலவன் பொய்யா மொழிக்கடியன்
மெய்யாக நின்றேன் விரைந்து.

என்னுள்ளம் கண்டவுடன் ஏதிலரெல் லாம்கூடி
மன்னுள்ளம் இவ்வரியன் மன்னினனால் - தன்னுள்ளம்
பற்றியதைச் செய்வனென்று பாழ்சிறையுள் தள்ளியெனைச்
சுற்றிநிதம் ஆண்டார் தொழுது.

பாழ்சிறைஎய் நன்நூலும் பல்பொருளும் மெய்ப்பொருளும்
சூழ்சிறையாக் கொண்டெல்லாம் சூழ்ந்தறிந்தேன் - தாழ்சிறையை
விட்டுநின்ற நாளில் வெளிவருவேன் என்னுள்ளம்
தொட்டுநின்ற செய்வேன் தொடுத்து.

சென்றதின மும்கழிவும் சேர்க்கவிதி தீர்ந்ததுகாண்
நன்றறியா ஏதிலரோ நால்மூன்று - நின்றதிங்கள்
என்றுபுகல் கின்றனரிங் கென்னுரியர் வந்துள்ளார்
நன்றுபுகல் தற்கு நயந்து.

நன்றறியார் என்னுரியர் நல்லுரையை எள்துணையும்
இன்றுகொளல் மாஅரிதே இன்னுமவர் - நின்றதெனச்
செப்புகின்ற ஆறிரண்டு திங்களின்பின் என்னைஉல
கொப்புதற்கே விட்டிடுவர் ஊர்க்கு.

என்னுரியர் நன்முயற்சிக் கீசனருள்செய்யினதன்
முன்னுமிடர் நீங்கியரும் மொய்ம்படைவேன் - மன்னுமது
காலம் வரைஎன்னைக் காக்கஎமர் ஈங்கிருத்தல்
சாலவும்நன் றாலோரும் தான்.

நீவிர் முனமளித்த நீள்நிதியெல் லாமெனது
தாவில் வழக்காண்டார் தாம்கொண்டார் - காவல்
மனையாள் நகையிரவால் வந்தபொருள் இன்றிங்
கெனையாள்வார் கொண்டார் இழுத்து.

என்னவரின் வாழ்விற்கின் றென்னையிவண் ஆள்கின்றார்க்
கென்னவர்பால் ஒன்றுமிலை இஃதுண்மை - முன்னரெனைக்
காத்ததுபோல் இன்றுமெனைக் காத்தளித்தல் நும்கடன்காண்
ஈத்துமதிக் காறைந் தெமர்க்கு.

ஸ்ரீ. அ. சு. வே. ஈஸ்வரமூர்த்தியா பிள்ளையவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

பாசுரமும் செந்தமிழும் பண்புமறித் தாள்கின்ற
ஈசுரமூர்த் திப்பிள்ளை என்னுநண்ப - தேசுவளர்
தூற்றுக் குடிவிட்டென் தூயமனை நீங்கிடநீ
சாற்றியது கேட்டேன் தடுத்து.

''கடித்துக் கரும்பினைக் கண்தகர நூறி
இடித்துநீர் கொள்ளினும் இன்சுவைத்தே - ஆகும்''
வடித்துத் தெளித்து மலரோடிட் டாலும்
குடித்திடக் கைக்குநீர்க் குண்டு.

தாழும் பொழுதெல்லாம் தந்தென்னைக் காத்தங்கு
வாழும் அழுமசிசு வக்களையான் - ஏழும்
இரண்டுமதிக் கோர்தடவை ஈந்துவரக் கேட்டுள்ளேன்
திரண்டுவர அந்நிதிநீ செய்.

ஸ்ரீ. சி. விஜயராகவாசாரி யாரவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

நல்லோரை ஆள்விசய ராகவாச் சாரிமன்னா
இல்லோராய்ச் சார்ந்தயரும் என்னூரியர் - வல்லோராய்
நிற்றற்கு வேண்டும் நிதியளித்தே யான்வீடு
பற்றற்கு வேண்டுவன பார்.

என்னுடைய நாவாய்க் கிருநிதிதந் தோர்க்கெல்லாம்
என்னுடைய மெய்வணக்கம் ஈந்திடுவாய் - மன்னுடைய
நல்லருளைக் கொண்டபின்பு நான்நிதியை மீட்டுவதாச்
சொல்லருளன் னார்க்குத் துணிந்து.

என்னுடைய நாட்டிற் கிதம்புரிந்து நிற்பார்க்கும்
என்னுடைய மெய்வணக்கம் ஈந்திடுவாய் - என்னுடைய
கோட்பாடு தீ உயிர்க்கும் கோளிழைத்தல் கூடாதென்
றாட்பாடு செய்வார்க் கறைந்து.

ஸ்ரீ. பா. சி. அவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

ஞாலக் குழுவிலரும் நாவலத்தின் பொன்நகருட்
பாலக்கா டிஞ்ஞான்று பாலித்துச் - சீலம்
தவமறிவு பூண்டசின்னச் சாமிவள்ளால் ஏழு
நவமுவகிற் கண்டுவந்தேன் நான்.

சோலைகிணை றேரிநதி தூயவள நன்செயறச்
சாலையரண் மாடமிலம் தார்மன்னன் - நூலின்
நயம்புரிந்த தொல்குடிகள் நண்ணியுள ஊரை
இயம்பினர்காண் பாலைக்கா டென்று.

ஐம்பொறியும் காணா தனைப்பெரிய சாமியென்றும்
ஐம்பொறியும் காண அமைந்திருந்து - பைம்பொனிலம்
ஆமினிய வாக்களிக்கும் அண்ணலைச்சொன் னார்சின்னச்
சாமியென்றும் பிள்ளையென்றும் தந்து.

தாளாண்மை செய்துநிதம் தக்கபொருள் ஈட்டியிவண்
வேளாண்மை செய்தஒரு வேளாளன் - வாளாண்மை
செய்யறத்தைக் கொண்டார் சிறைப்பட்டு மெய்யறிவால்
மெய்யறத்தைச் செய்தான் மிகுந்து.

அன்னான் சிறையுள் அடைபட்ட ஓர்தீயன்
சொன்னான் புவிநின்று தூரத்தே - மன்னாநின்
றாயென் றுளம்வாடித் தன்னொற்றால் ஈங்கிருக்கி
றாயென் றறிந்தான் நகைத்து.

சிறையுள்ளே எண்ணில் சிறைசெய் தன்னானை
மறையுள்ளே மெய்ப்பொருளை வைத்தாங் - கறையுள்ளே
மூடிநிதம் வைத்துமவன் முன்போல உண்டுணர்ந்து
நாடியன செய்கின்றான் நன்கு.

வந்தகவி ஞர்க்கெல்லாம் மாரியெனப் பல்பொருளும்
தந்த சிதம்பரமன் தாழ்ந்தின்று - சந்தமில்வெண்
பாச்சொல்லிப் பிச்சைக்குப்பாரெல்லாம் ஓடுகிறான்
நாச்சொல்லும் தோலும் நலிந்து.

அவனுடைய நன்மனைவி யாதியர்கள் இந்நாள்
தவனுடைய நல்வேடம் தாங்கிச் - சிவனுடைய
நாமமொடு வாழ்கின்றார் நம்கண்ணன் ஊருள்ளே
ஏமநிதி ஒன்றும் இலாது.

பூமருவக் கண்ட புதுமையெலாம் சொன்னேன்நின்
சேமமொடு நிற்குமரர் சேர்ந்ததமர் - சேமமெலாம்
சாற்றிடுவாய் என்னுரியர் தாகமுடன் தீர்க்குநிதி
ஆற்றிடுவாய் அன்போ டவர்க்கு.

நான்யா ரெனத்தெரிய நாடுவைவயேல் தாம்பரமார்
வான்யாறு சார்ந்ததிரு மந்திரத்தின் - கோன்யான்
எனமொழிவர் பாவலரும் ஏழையரும் நாவாய்த்
தனமிகமுன் பெற்றேன்யான் தான்.

ஸ்ரீ. வள்ளிநாயக சுவாமியவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

சிந்தையும் அறிவும் செல்லா வீட்டினில்
சந்ததம் வாழுமென் தாய்நிகர் நாயக !
ஆதியில் சுந்தரன் அழகிய செய்யுட்
கோதிலா நிதிபல கொண்டவன் மனைக்கு
மாற்றாக நின்றசிறு மங்கைபால் நடந்தவள்
ஆற்றாத ஊடலை ஆற்றியவ் விருவரும்
செறிவுற் றிருக்கச் சிறுதொழில் புரிந்தொரு
மறுவினை அவற்கு வழங்கியும் அவனது
வீட்டினைப் பறித்தும் வெறுமைமய மாகிய
வீட்டினைக் கொடுத்தும் வேண்டுவ துறந்து
சுகமுறத் தவஞ்செய் தூயஅவன் சகோதரர்
அகமெலாம் கவர்ந்தவண் அமர்ந்துள சிவனோ,
இந்நாள் என்னிடம் எஃதுமே பெறாது
பொன்னா ணயமொடு புகழ்பல திரட்டி
எனக்கும் என்னுயர் இல்லாட்கும் மகார்க்கும்
மனக்குது குலிப்பொடு வழங்கியென் மனையின்
மாற்றாட் பிரித்தவள் மறைந்திடப் பார்த்துக்
காற்றா விரைந்து கடவுளாக் காத்தென்
மனையையும் மகாரையும் மகிழ்வொடு கொணர்ந்திவண்
நனைகண் சிறப்போடு நல்கியும் யானுறை
வீட்டையும் பொருளையும் வேறுள அனைத்தையும்
நாட்டையும் அரசையும் நலத்தையும் எய்த
அசையாது தவத்தில் அமர்ந்திட அருளியும்
அசைவினுள் வீழ்ந்தஎன் அன்பார் சகோதரர்
பெருந்தவம் இன்றியும் பிறதொழில் இன்றியும்
திருந்திய அறத்தொடு சீர்சால் நாடுறும்

உரிமையை ஆக்கிட ஊக்கிய நீயோ
பெரியவன் உண்மையைப் பேசுதி, சுந்தரன்
இனிமைப் பாசில இயற்றிய தவமோ
தனிமையும் துயரும் சார்ந்தஎன் தவமோ
பெரியது நடுநின்று பேசுதி, அன்னார்
அரியவர் என்றிடும் அன்பர்தம் குழுவினே.

★ ★ ★

உலகெலாம் புரக்கும் ஒருதனிக் கடவுளின்
நலமெலாம் திரண்டு நற்புவி பிறந்து
மறமெலாம் இழுக்கி வண்புகழ் பெருக்கி
அறமெலாம் நாட்டி அரசாகி எவர்க்கும்
சிறக்க நின்றநல் தெய்வக் கொழுநனால்
துறக்கப் பட்டுத் துன்மொழி தொடரத்
தனித்துச் சென்ற தையல் சீதையைத்
தனித்த வனத்தில் தன்னகத் திருத்தி
இரவும் பகலும் இடைவிடா தருகில்
கரவும் அச்சமும் கண்டிடா தமர்ந்து
வேண்டுவ எல்லாம் விருப்பொடு கொடுத்தும்
ஆண்டுமகப் பேறுக் கன்புடன் உதவியும்
பெற்றநன் மகற்கும் பின்னுற்ற மகற்கும்
கற்றன பற்பல கற்பித் தருளியும்
பன்னான் அளித்தும் பண்பொடு புகழை
முன்னாள் ஆக்கிய முனிவரன் மரபினில்
இந்நாள் வந்துநின் றென்னுடை யுளத்தில்
எந்நாள் வரினும் இம்மியும் விலகாத்
திறத்தொடு சொல்லருந் திருவடி நிதியை
அறத்தொடு மெய்ந்நிலை அளித்திட வைத்துள
வள்ளிநா யகமெனும் மாபெரும் தவத்தோய்!
வள்ளிநா யகனது மாணடி மறவா
என்னுடை மனையையும் என்னுயிர் மகாரையும்
நின்னடி நிழலில் நிலைத்திடச் செய்க ;

உலகினுக் கெல்லாம் உயர்ந்த உலகென
இலகுமென் தேயத் தின்பமே நல்கும்
தருமம் பலவும் தழைத்திடச் செய்யக்
கருமம் புரிந்திவண் கட்டுப் பட்டுள
என்னையும் என்னுடை இன்னுயிர்ச் சோதரர்
தம்மையும் விரைவினில் தளைநீக்கத் தக்க
சென்றபல் நாளாச் சிறியேன் செப்பிய
நன்றே தந்திடும் நயமுள வழக்கினை
விரைவினில் செய்திட மீண்டிவண் வருக;
தரையினைச் சார்ந்து சாற்றரும் மறங்களைத்
தினமும் புரிந்துநம் செல்வம் முழுமையும்
கனமுற மேன்மேற் கட்டுவார்த் தடுக்கும்
திறத்தினை எமக்குச் சீக்கிரம் தருக
அறத்தினை வளர்க்கும் அறிவொடு திரட்டியே.

★ ★ ★

துறப்பன யாவையும் துறந்துள பெரியோய்!
துறப்பதும் எளிதெனச் சொல்லவும் துணிந்தேன்.
துறவாத காரணம் சொல்லெனக் கேட்பின்,
இறவாத செய்தலே என்கடன் என்றும்
மறத்தினை ஒழித்தே அறத்தினை வளர்க்கவும்
திறத்தினோர் மெச்சவே செயற்கரிய செய்யவும்
சனகன்பின் னவனெனத் தாரணி நிற்கவும்
கனவொன்று கண்டுயான் கருதினேன் அவைசெய.
என்னையாள் கடவுள்நீ என்னுடைய சேவகனென்
றுன்னிய உண்மையை உவப்பொடு கொண்டேன்.
வேந்தர் தமது வினைசெய் வாரை
ஏந்துவர் சிலநாள் இகழுவர் சிலநாள்.
அத்துணை யானும் அருளொடு நிற்கையில்
எத்துணை உயரமும் ஏத்துவேன் வருந்தேல்.
என்னுடைய நிலைமை இக்கா லத்தும்
மன்னர்மன் னற்கும் வானுளார் எவர்க்கும்
மிகமிக மேலென விருப்பொடு கொண்டுளேன்

தகவொடு யானே ; சத்தியம் இஃதே.
பொன்னினும் என்னினும் பொதிந்துயான் வைத்துள
மன்னினும் பொன்னினும் மதிப்புயர் நாயக!
நிகழும் திங்களில் நேரீர் ஆறினில்
புகழும் அரசும் பொருத்தும்நின் கடிதம்என்
கரத்தினில் இருக்கக் கனவொன்று கண்டிங்
குரத்தினில் உறையும்யான் உவந்ததென் சொல்வேன்!
மனையின் வாழ்க்கையை மதியாது துறந்துள
நினைஎன் மனையில் நின்றிடச் செய்ததும்
தேயஅர சாட்சியைத் திருத்தநிற் பேனை
நேயநின் துறவினில் நின்றிடச் செய்ததும்
விதியென மொழிந்ததை விருப்பொடு கொண்டேன்;
விதியினை நொந்ததை மிகையெனத் தள்ளினேன்.
மைத்துனர் நம்மை மதித்திலர் எனமிகக்
கைத்தென தருமைக் கண்கள் வருந்தநீ
பிரிந்தது தகுதியோ பெருங்குடி செயும்எனைப்
பரிந்து காத்தலின் பண்பிதோ வள்ளுவன்
''குடிசெய் வார்க்கிலை (கூறிய) பருவம்
மடிசெய்து மானம் கருதக் கெடும்'' என
மொழிந்ததைக் கண்டு முதுக்குறை கொண்டு
கழந்த செயலெனக் கனவென மறப்பாய்.
மதியிலாச் சிலரோடு வழக்கிட நேர்ந்தநின்
விதியினை நொந்தனை; விரிந்த உயர்ந்தநம்
தேயம் முழுவதும் சிறுமதிப் பட்டின்று
மாய ஆட்சியில் மயங்கியுள தன்றோ ?
நின்கடன் அதற்கறிவு நித்தமும் ஊட்டலே ;
என்கடன் அதனையாள் இறையினைத் திருத்தலே;
அக்கடன் கொண்டநாம் அறிவிலாச் செயல்களை
மிக்கபுன் னகையோடு விடுத்தலேமுறைமை.
சாமமுதல் நான்கையும் சாற்றிய நீயதை
ஏமநம் காரியத் தியற்றிடா துழந்தனை ;
இன்பம் ஒன்றிலே இடைவிடா தமர்ந்தநீ

துன்பம் உற்றதாச் சொல்லவும் துணிந்தனை ;
மெய்ப்பொருள் மாமலை மேலிருந் தாளும்நீ
பொய்ப்பொருட் செலவினைப் புகன்றுமிக வாடினை;
சென்னையில் மக்களொடு சிறப்புற வாழென
முன்னம் இயம்பினேன், மொழிந்துசில மறுத்தனை ;
திருமந் திரநகர் சேர்ந்துநம் முந்திய
கருமம் தொலையெனக் கழறினேன், அஞ்சினை ;
முத்தூர் நிற்பதா மொழிந்தனை, அஃதெனைக்
குத்துமே என்றுயான் கூறினேன் வருந்தி ;
ஆழ்வார் நகரியே அமைந்ததென் றனைஅன்பில்
ஆழ்வாள் அதனையும் அகம்கொளச் செய்தேன் ;
மைத்துனர்க் கெழுதென மனத்தொடு கூறினை,
கைத்தவர் நிற்பது கண்டும்யான் எழுதினேன் ;
அவணுற்று மக்களை அயலுற விட்டுநீ
செவணுறச் சென்னை செல்வதா எழுதினை,
எத்துயர் வரினும் ஏற்கலாம் என்றுயான்
முத்தூர் நில்லென மொழிந்தேன் பன்முறை ;
உரையெலாம் கொளாதும் உரையாதும் ஓடினை ;
புரையிலேன் மீதே புகன்றனை புரையின்று.
சென்றன எல்லாம் செல்லுக, நாம்இனி
நன்றுறும் வழியினை நவில்கிறேன் கேண்மோ :-
என்னுயர் மக்கள் இருவரும் என்றும்
நின்னடி தொழுது நிலைத்திவண் வாழ்தலே
என்னுளம் கொண்டுளேன் ; இஃதொன் றல்லது
பொன்னகர் நிற்பினும் பொதியையில் நிற்பிலும்
வேற்றுமை கண்டிடேன் விளம்பினேன் உண்மையே :
சாற்றிய இவ்வுரை தயைபுரிந் துளம்கொள்.
இத்திறம் செயவலி இலாதுபின் செல்வையேல்
சித்தம் பரத்தின் செயல்போல் ஆகுக.
மதியையும் மதிப்பையும் மறந்தமைத் துனர்க்குப்
புதியவுரை கொடுவெனப் புகன்றதும் விந்தையே ;
மதிப்புமுதல் துறந்தநீ மதிப்பினை அவாவிடின்

மதிப்பையும் பொருளென மதித்துளேன் வரைவனோ ?
உயிரின் குறிப்பினில் ஒப்பமிட் டனுப்பினேன்.
செயிர்அறு வழக்கினைச் செய்தலே துணிவுயான்.
இயம்பின கடன்களை இளையாது தீர்ப்பாய்
நயம்பட யான்இவண் நானிலம் வாழ்கவே.

★ ★ ★

மானநிலை கொண்டதனுள் வாழ்வள்ளி நாயகமே
ஞானநிலை கொண்டதனுள் நன்கமர்ந்து - மோனநிலை
எய்தவன்றோ நின்கடன்காண் எய்தியபின் பார்க்குநலம்
செய்தவன்றோ நின்கடன்காண் செப்பு.

என்னுடைய முன்னிலையை எண்ணாமல் இஞ்ஞான்று
நின்னுடைய முன்னிலையை நேர்ந்தேனென் - றுன்னுவையேல்
என்னுடைய சொல்லெல்லாம் இன்பளிக்கும் மெய்யுணர்ந்த
மன்னுடைய சொல்மேன்மை வாய்ந்து.

நீவேறு நான்வேறு நீள்நிலமும் வேறென்று
நீவேறு செய்ததனால் நின்னெஞ்சுள் - மாவேறு
தோற்றங்கள் சார்ந்தனநம் தொன்மையையும் நீத்தாய்வெம்
கூற்றங்கள் சொன்னாய் குறித்து.

''**தகுதற்** பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்'' டெனநின் - பாற்சென்
றிடித்துரையும் ஈந்தேன் இதனையும்நீ வேறாப்
படித்துரையும் ஈந்தாய் பதில்.

''**அழிவந்த** செய்யினும் அன்பறார் அன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்'' என் - மொழிவந்த
மெய்யறிவை நின்பால் விடுத்துளேன் பார்த்தருள்நின்
மெய்யறிவைக் கொண்ட விரைந்து.

பார்த்ததனின் குற்றம் பருப்பொருள்க ளாதியன
ஓர்த்தெடுத்து வேறெழுதி ஒன்றாகச் - சேர்த்து
விரைவில் எனதருமை மெய்த்தம்பி மூலம்
புரைகளைதற் கீவாய் பொதிந்து.

★ ★ ★

பதி பசுச் செயல்கள்.

கடவுளியல் எய்தியஎன் கண்மணியே இன்று
கடவுளியல் நீவிடுக்கக் கண்டேன் - மடமனமும்
கண்ணும் அழுமழுகை காண்பாயேல் நின்செயலை
எண்ணுவையோ மற்றவன தென்று.

ஆனால் அளியென் றடைக்கலமாச் சேர்ந்தாரும்
யானெனது நீத்தாரும் எண்ணுவமெய்க் - கோனுடைய
ஆணையெனக் கூறிடலாம் அல்லாதார் எண்ணுவமெய்
ஆணையெனல் குற்றம் அறி.

ஆன்மா மனம்இரண்டும் யாக்கையிடத் துள்ளனகாண்
ஆன்மா அறிவுமனம் யானென்ப - தான்மா
புரிவதெலாம் நன்றேகாண் புன்மனம்தான் இங்குப்
புரிவதெலாம் தீதேகாண் போந்து.

மனம்ஆன்மா கண்டுள்ள மாந்தர் சிலரே
மனம்ஆன்மா காணாத மாந்தர் - மனம்ஆன்மா
என்றுமனத் தின்பின்னர் ஏகிமிகத் தீதிழைத்து
நன்றுவிடு வார்காண் நலிந்து.

அகம்விரும்பும் எல்லாம் அவனாணை என்றால்
அகம்விரும்பும் மாந்தரெலாம் அந்தோ - இகம்விரும்பித்
தீதெல்லாம் செய்துநிதம் செப்பரிய துன்பத்துட்
போதெலாம் மாய்வாரே புக்கு.

கடவுளெலாம் செய்வதென்றால் கல்லையொப்பர் மாந்தர்
அடமுளதோ நீதியெனற் காங்குத் - திடமுடைய
மாந்தருளும் இல்லாத மாந்தருளும் அன்றோமன்
ஈந்தருளும் நீதி இவண்.

சுதந்தரமில் பொம்மைகட்குத் துன்பின்பு பார்த்து
நிதந்தரலோ மன்னனதோ நீதி - இதம்புரிய
வேண்டும் எலாமளித்தும் வேறுவினை செய்வார்க்கே
யாண்டும் அளிப்பர் அஞர்.

பொம்மைகளை ஆள்சேயும்பொன் பூட்டிச் சோறூட்டிச்
செம்மைகளைச் செய்வதலால் செய்யாதே - வெம்மைகளை
ஞானமிலாச் சேயினுமென் ஞானஉருக்கொண்ட ஐயன்
ஈனமுளான் என்பாயோ இன்று.

ஆதிஞா னத்திற்கும் ஆன்மஞா னத்திற்கும்
நீதிஞா னத்திற்கும் நீள்உலகில் - ஆதிமுதல்
பேர்பெற்ற நம்மொழியின் பேரறிஞர் நூல்களைப்போல்
சீர்பெற்ற நூல்களுண்டோ செப்பு.

அவ்வரிய நூலிகழ்ந்தோ ஆங்கிலநூல் உட்கொண்டோ
தெவ்வெனுமோர் கீர்த்திபெறச் சிந்தித்தோ - இவ்வுரைகள்
நான்பகர வேண்டுமென்றோ ஞானமெலாம் நீமறந்தாய்
ஏன்பகர்க செய்தாய் இது.

சூரிய மூர்த்தித் துணைவன் கவிகண்டேன்
பாரிய சொல்லவை பண்பிலேற்குக் - காரியம்
செய்தன எல்லார் தெரிந்தேன் செயற்பால
பெய்தெனத் தாராய் பெயர்த்து.

சூரிய மூர்த்தி சொலுங்குணம் பற்பல
ஓரியல் புற்றிலேன் ஒன்றிலேன் - ஆரியம்
செந்தமிழிற் சேர்த்துளேன் செய்தமனம் போல்வாழ்வில்
சந்திபிரித் தாக்கஅவற் சாற்று.

சூரிய மூர்த்தியெனச் சொல்லித் தொழுவதலால்
சீரிய கூறத் தெளிந்திலேன் தேரிய
பன்னூற் றிரட்டுமுகம் பார்க்கத் தெரியவரும்
என்னூற் பிரிக்கும் இயல்.

★ ★ ★

நெல்லைநீ சொன்னதெதும் நேற்றுவரை செய்திலைநீ
எல்லையிலா ஊக்கமுடன் ஏகுவதும் - சொல்லை
நினையாதே நல்குவதும் நேற்றோடே, தீர்க
இனியாள் அவ்வமொழியேன் இங்கு.

அப்பனும்நீ ஐயனும்நீ ஆதியும்நீ யாவையும்நீ
செப்பமுடன் செப்பியதைச் செய்வாயேல் - தப்பில்
மனையாள் தன் மாதானவை மன்னிநிற்க மாயேன்
மனையெய்தும் மாதம் வரை.

மாதம் முதல்தோறும் வள்ளிதரும் ஐம்மூன்றும்
ஏதமிலா தங்கவட்கே ஈந்திடுவாய் - மீதமா
வந்தாலோ அம்மாள்பால் வாங்கியோ மீட்டியணி
தந்தார்பால் தந்திருக்கச் செய்.

வாராதும் அன்னாள் வழங்காதும் நின்றிடுமேல்
சீரார் அணிவிற்றுத் தீர்த்தவற்றை - ஊரார்
கடன்களை முன்னம் கழறியுள சொத்தால்
கடன்கொடு கட்டிக் கழி.

என்குறை என்கடன் என்மென்மைச் சொற்களை
என்பகை காண எழுதாதே - அன்பன்
இலகுபதி மூலம் எழுதுக யான்ஓர்
இலகுபதி யாயிருக்க இங்கு.

இலகுபதி மூலம் இயம்பும் அவற்றில்
பலனற்ற சொல்லே பகரேல் - சிலவே
மறையாகச் சொல்க மறந்தாயேல் எஃதும்
இறையேனும் சொல்லேன் இனி.

நீயும்நின் பின்னவனும் நேயமிகும் நாயகன்தன்
தூய அடிசார்ந்து சொல்பவற்றை - நேயமொடு
செய்துநிற்க தேயத்தே தீவினையேன் சேருமள
வுய்யவிடேல் ஒன்றுமிவற் றுள்.

''வாழ்'' வின் செலவுகள் மற்றதன் விற்பனைகள்
வாழ்விலேன் தற்சரிதை மற்றப்பா - தாழ்விலா
நாதன் குறிப்போடும் நன்னிதி பத்தோடும்
ஏதம் களைந்துடன் ஈ.

சென்றஒரு திங்களாச் செய்திஒன்றும் செப்பாது
நின்றுவரல் தானோ நியாயமிவண் - இன்றுமுதல்
வாரமொன்றே னும்தருவாய் மாட்டாயேல் நீசிறிதும்
சாரமிலை என்பேன்யான் தான்.

மற்றோர் தமது மனம்போன போக்கெல்லாம்
அற்றோர்க்கும் ஈந்தழிக்க ஆயநிதி - செற்றேற்கு
நூலனுப்பச் சீட்டனுப்ப நோவலென ஆகாதே
பாலளித்தான் பாவிவறு மை.

அப்பனே நின்சொல்லும் ஆதிவள்ளி முன்சொல்லும்
செப்புவேன் நேரெனவே தீநிற்பேன் - தப்பில்
மனையாளும் அன்னையென வாழ்வாளும் நின்மேல்
நினையாது சொன்னவையும் நேர்.

'வக்கி' லா நின்று வழிப்பறியே செய்கின்ற
திக்கிலார் புன்மொழியைச் செப்பென்று - சிக்கிலே
பட்டநான் என்றும் பகர்ந்ததுண்டோ நின்செயல்
விட்டகுறை யன்றியிலை வேறு.

வக்கிலிடம் கேளாதும் மாணந்தம் பாராதும்
சிக்கறவே ஓர்மனுவைச் செய்ததனைப் - பக்கமுள
பத்திரிகை தம்மில் பதியென்றே கூறினேன்
இத்தரையில் தீமைநிறை யான்.

சொன்னதைச் செய்யாது சொல்லாத செய்தென்னை
இன்னலுற வைத்ததன்றி இச்சிறையில் - நின்னுடைய
சாமர்த் தியம்ஒன்றே சாற்றுகின்றாய் மேன்மேலும்
ஏமத்தை நீத்த எனக்கு.

கெட்டார்க்கு மேலோரும் கீழோரும் புத்திஒன்றே
தட்டாமல் ஈவரெனத் தாங்கினேன் - எட்டாத
சட்டமும் இன்றெனக்குச் சாற்றிடமுன் வந்ததனால்
மட்டமெனக் காண்நின் மதி.

சிறையெழுத்து யாவும் தெரிந்துளேன் நன்கு
சிறையெழுத்து சட்டத்தைத் தேய்க்கா - குறையெழுத்தால்
எல்லாரும் நெஞ்சிழந்தார் இச்சிறையுள் நின்றுமதி
இல்லார் உரைகொள்ள யான்.

சட்டமெடுத் தோதத் தலைப்பட்ட நின்செயல்
பட்டப்பகல் விளக்காய்ப் பட்டதன்றிச் - துட்ட
மகளொருத்தி தாய்க்கு மகவளிக்கும் மார்க்கம்
தகவொடு சொல்லும் தரத்து.

பாட்டனது பாத்தியத்தைப் பன்முறையும் கூறினாய்
தேட்டமிலா இவ்வுரையைச் செப்பலினி - நாட்டமுள
பாடல் சரிதம் பகர்ந்த ''அக மேபுற'' த்தோ
டூடவென்னோ தாராய் உவந்து.

தொல்காப் பியத்துடனே சொன்னநிகண் டீராறும்
ஒல்கார் மொழிக்குறளும் ஒன்னாரின் - சில்கால்
அகராதி யும்தருவாய் அவ்வுரைபின் பேசேல்
நகையாதி பந்தம் நவில்.

சடகோபன் தந்தனனோ சாற்றியகட் டெல்வாம்
விடலொண்ணா வேலா யுதத்தின் - கடனோடு
காஞ்சிக் கடனும் கழற்றினையோ நூல்கடைக்குத்
தீஞ்சொல்லை நல்கினையோ செப்பு.

அப்பனே! அன்பனே! அருமைக் குமரனே!
செப்பிய தெரிந்தேன் தீவினை புரிந்தேன்.
சிறுமையில் புத்தி திரிந்தனை யென்று
பொறுமையொடு நின்செயல் பொறுத்தேன் இதுவரை.
அஃதிலை யென்னின் அந்தோ! நின்பிழை
எஃதினும் பெரிதா என்னுளம் சுடுமே.
ஒருபெரு வருடமா உன்னிடம் கேட்கும்
இருபழ நூல்களும் என்தனிப் பாடலும்
ஈந்திலை; இன்னமும் ஈவதா ஏய்க்கிறாய்.
மாய்ந்திலேன் உள்ளம் வருந்திட மேன்மேல்;
நகைமேல் கடனுக்கும் நடேசன் கடனுக்கும்
பகைபோல் இதுவரை பதிலொன்றும் தந்திலை.
சொற்றன தந்தும் சொல்லியும் நிற்பையேல்
மற்றன எல்லாம் மறக்க முயலுவேன்.
படிமிசை மாபெரும் பாதகம் புரிந்தும்
அடிமையாக் கொண்டெனை ஆதரித் தருளும்
என்னுயிர் நாயகன் இளையாற்கும் எனக்கும்
இன்னுயிர் என்ன ஈந்த இரண்டையும்
படித்தேன், செய்வேன் பகர்ந்தன மெல்ல.
முடித்தேன் இதனை மொழிந்தன செய்வையே.
அப்பனே! உன்னெழுத் தன்பொடு கண்டேன்.
செப்பிய ஒன்றனைத் தெளிவறச் செப்பினாய்.
என்னெனக் கேட்பின், ஏழையேன் சரிதத்தை
இன்னமும் தந்துளேன் என்றுநீ இயம்பிலை.
அம்மொழி தந்தபின் அளிப்பேன் உனதுமற்
றெம்மொழி தனக்கும் ஈறிலா விடையே.

சிரஞ்சீவி கோ. அு. இ. பெயரால் தம்மீது கருணை கொண்டுள்ள ஒரு மாதுக்கு அனுப்பிய பா.

பத்தியில் பிறந்து பணிபல செய்துமுன்
சித்தம் பரத்தைத் தெரிசித்த நல்லாருள்
மானம் மிகுந்த மாதர்க் கரசியே!

யானிவண் சிலசொல் அறைகிறேன் நம்புவித்
தாமமார் அண்ணா சாற்றிய படிக்கே.
சேமம் யாவரும்: சேமம் எழுதுக.
சென்ற திங்களில் திருமந் திரநகர்
நின்றுநின் தங்கையும் நேயமார் மக்களும்
வள்ளிநா யகமெனும் மாதவரும் வந்தனர்.
தெள்ளிய நமது சிதம்பர அரசரைப்
பார்த்திடக் கருதியான் பகர்ந்தநால் வரையும்
சேர்த்துக் கொண்டவர் சிறையுளே சென்றவண்
அருந்தவம் இழைக்கும் அண்ணலைக் கண்டேன்
பெருந்தவ மகிமை பேசவொண் ணாதது!
தரையினுக் கரசர் தவத்திற் கரசராய்
உரையில் மிகுந்தும் நிறையில் குறைந்தும்
இரவிமர புதித்த இராகவன் தானென
உரனொடும் ஒளியொடும் உவப்பொடும் விளங்கினர்.
நாயகரை வணங்கினர்: நாயகர் வாழ்த்தினர்.
சேயென வருந்திய சிறியேன் வணங்கினேன்:
கடவுள் அருளுவார் கலங்கற்க என்றனர்.
இடபுறம் அரங்கில்நின் றிறங்கிய குலநன்
மகளைப் பார்த்து வாழ்க என்றுதம்
மகாரை எடுத்து மார்போ டணைத்து,
முகத்தொடு முகம்வைத்து முத்தினர் முகர்ந்தனர்.
அகத்தின் நிலைமையை அறிபவர் யாவர்!
மக்கள்தம் இனிய மழலைச்சொற் கேட்டிடத்
தக்க மொழிசில சாற்றி அவர்தம்
அருமைச் சொற்களைப் பெருமையொடு கொண்டெமை
இருமென மொழிந்தவர் இருந்தனர் தரைமிசை.
மக்கள் அவருயர் மடிமிசை இருந்தனர்.
பக்கம்நின் றொருவன் பண்டம் சிலவும்,
உடுப்பன சிலவும், படிப்பன இரண்டும்
கொடுப்பக் கொண்டிளம் கோக்கட் களித்தனர்.
நாயக ரிடத்துமிது நவிலுவே ளிடத்தும்

நாயகி யிடத்தும் நலங்களை வினாவினர்.
காரியம் யாவையும் கழறுக என்றனர்.
ஆரிய மக்களுள் அறிவினில் சிறந்தநம்
வள்ளிநா யகர்தம் வலனொடும் உரனொடும்
பிள்ளைவீட் டில்போல் பேசத் தொடங்கினர்;
மெதுவாப் பேசிட வேண்டினர் அண்ணல்.
கதையை விரித்துக் கழறினர் நாயகர்:
குறித்தமணி நேரம் குறுகநம் இறைவர்
செறித்தநன் மொழியால் சிலசில சொல்லிக்
கதையை முடித்தனர்; கண்களை முத்தினர்:
கதையினைக் கேட்டும் கணவரைப் பார்த்தும்
அரங்குளே மறைவில் அந்தப் புரத்தில்
இருந்தநின் தங்கைபால் ஏகினர் தலைவர்.
என்னஅங் கியம்பினர் என்றுயான் அறியேன்.
மன்னரும் அரசியும் மகிழ்ந்துவெளி வந்தனர்.
பின்னரும் தம்மிளம் பெரியநன் மகனை
மன்னுற முத்தினர், வாங்கினேன் அவனை.
இளையநன் மகனையும் எடுத்துமிக முத்தி
இளையாள் தன்கரத் தீந்தனர் பின்பு.
கடவுளை நினைத்துக் கையெடுத்துத் தொழுதுநம்
திடமுள அகத்தொடும் சிரித்தமலர் முகத்தொடும்
எங்களை அனுப்பினர். ஏழையேம் பிரிந்தேம்.
திங்கள் முடிவுறத் திருமந் திரநகர்
சென்றனர் நால்வரும். சிறியேன் அதன்பின்
இன்றுநிற் கெழுதிட எண்ணினேன் எழுதினேன்.
இன்றிவண் நிகழ்தல்போல் என்முன் தோற்றுறும்
அன்றவண் நிகழ்ந்ததொன் றறைவேன் நினக்குயான்.
நாயகர் கதையினை நடாத்திய மத்தியில்
தாயென நின்னைத் தம்முளம் கருதா
தேதோ ஒருசொல் இயம்பினர். அரசர்
ஏதோ பதிலளித் தேனையர் யாவர்
அவ்வளவு நன்றி யளித்துளார் என்றனர்.
அவருள நன்றியும் அன்பும்யான் கண்டேன்

பின்னொரு தரம்நினைப் பேசினர் அண்ணா.
என்னஎன் றியம்புவேன் இளமையை மறந்திடின்
தாயென வைத்தவள் தாளிணை தொழுதிடும்
நேயமும் கொண்டுளேன் நெஞ்சினுள் என்றார்.
நிகழ்ந்தன யாவும் நிகழ்ந்தபடி கூறினேன்
மகிழ்ந்துநீ என்றும் மயங்கா திருப்பாய்;
திருமந் திரநகர் சீக்கிரம் செல்வாய்.
கருமம் சிலசெயக் கருதியவன் நிற்கும்
நின்னுயர் வறியா நெஞ்சுகொள் மாக்கள்
நின்னிடம் சொல்வதை நினைப்பொடு கேட்டுக்
காரியம் செய்வாய் கருத்துட னென்று
பாரத நண்பர் பகர்ந்தனர் நினக்கே.

ஸ்ரீ. சு. ஞானசிகாமணி முதலியாரவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்

ஞாய சிகாமணி நண்ப நினதுபிதா
வானம் புகாமுன்பென் வாக்களித்தேன் - மோனம்
புரிந்தனை நீயோ புனிதநட் புற்றுப்
பிரிந்தனை நீதியோ பேசு.

ஞான சிகாமணி நண்ப மிகஇனிமை
யான குணங்கள் அமைந்துள்ள - நானம்
கமழும் கதுப்பினாட் கைக்கொண்டாங் கென்றும்
தமருடன் வாழ்க தளிர்த்து.

ஞான சிகாமணி நண்ப எனதுயிரின்
மானம் கெடாவகை வாழயான் - தானம்
தருகஇது பார்த்த தருணமே வெண்கா
சிருபதொடு முப்ப திசைத்து.

ஸ்ரீ. திருமலாச்சாரியாரவர்களுக்கு எழுதிய பாக்கள்.

அருமலைகள் சூழ அமைந்துநடு நிற்கும்
பெருமலையின் சீர்த்தியுறப் பெற்ற - திருமலைச்
சாரியெனும் நண்ப தமியேன் குடும்பத்தை
மாரியெனக் காப்பாய் மகிழ்ந்து.

ஒருமலையைச் சார்ந்திருப்பார் ஊறுறலின் றென்ப
குருமலையைச் சார்ந்துதமிழ் கொண்டு - திருமலையைச்
சார்ந்துபுவி கொள்ளத் தலைப்பட்டேன் ஊறுறல்கொல்
ஓர்ந்துகளை வாயஃ துடன்.

வருமலையை ஈர்ந்துதவ வாயுவொடு செல்லும்
கருமலையின் நாவாய்கள் கண்டு - திருமலையின்
நாவால் உலகளித்து நன்றுகொள் நிற்பேணின்
ஒவா வறுமையைவாள் ஒட்டு.

கொலையின் கொடுமையைப் பற்றிய பாக்கள்.

மேய்ப்பாரே இல்லாது மேய்ந்துலவும் நல்லாளே
தாய்ப்பாலே நல்லதென்ப சான்றோரும் - தாய்ப்பாலோ
தாயளித்த தாமசத்தைத் தந்தழிக்கும் நின்பாலோ
சேயளிக்கும் சத்துவத்தைச் சேர்த்து.

தன்குருதித் தீங்கெல்லாம் சாமாறு செய்ததற்கு
நன்குருசி வாழ்வளிக்கும் நல்லமிர்த - நன்கெல்லாம்
ஈந்தனை ஆருயிர்க்கே ஈயுமுயிர் நின்னையல்லால்
மீந்தவற்றுள் உண்டோ விளம்பு.

சொல்லரிய இவ்வறத்தைத் தொன்று தொட்டுச் செய்திங்கு
நல்லஉயிர் உள்ளெல்லாம் நல்லதெனச் - சொல்லநிற்கும்
நின்குலமே மாயநினை நின்றுணையைக் கொன்றுண்பார்
மன்குலமோ சாம்குலமோ மற்று.

தாய்ப்பாலா வின்பால் தழைமருந்து தீர்க்காத
நோய்ப்பால் தீர்க்கும் நுணுக்கமுள - சேய்ப்பால்
எருவுநீர் நல்குமரும் இன்மறிகாள் நும்மைக்
குரூரமொடு தின்பதென்னோ கொன்று.

தண்ணிழலும் காற்றும் தருகின்ற நல்மரங்காள்
எண்ணியலும் ஐயறிவும் இல்லாநும் - ஒண்ணிலையை
நும்மினின்று வேறாக்க நோகிறதே என்னுள்ளம்
உவலம்கொண் டார்கொல்வார் இங்கு.

நாள், காசு, பிறப்பு, மலர் என்னும் முடிவுகளோடு பாடிய பாக்கள்

நினைத்தபடி யாவும் நிகழ்ந்துவரக் கண்டேன்
எனைத்தெவ்வர் வெம்சிறையுள் இட்ட - தனைத்தினமும்
பல்கால் நினைந்தும் பயன்காணேன் என்னீசன்
நல்காளோ அஃதொழியும் நாள்.

எண்ணிறந்த செல்வநிதம் ஈட்டியறி யாதீந்து
பண்ணிறந்த பாட்டுப்போல் பாடிழுந்தேன் - நண்ணிக்
கருணையெனச் சுற்றத்தார் கைதந்தார் என்மெய்
கருணையொடு தாராதோ காசு.

மனித அருமுயிரும் மானுடம்பும் மிக்கப்
புனிதத் தமிழ்மறையும் பொய்யா - தனிசீர்
பொருளறமும் தந்ததுபோல் பூமியினைக் காக்கும்
பெருமைதரா தோஇப் பிறப்பு.

பன்னீர் தருமலரும் பல்சாதி நன்மலரும்
இன்னீர்மை நல்லார் இதழ்மலரும் - வின்னீர்மை
பூணீசர் உள்மலரும் பூண்டேன்யான் பூணேனோ
மாணீசன் தாளின் மலர்.

சில நூல்களைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்கள்

''வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம்'' என்றுதிக்கும் நுற்சுவையஃ - தாக்கிய ஓர்
ஔவை பொதுமறையை ஆக்கியநம் வள்ளுவரின்
தௌவையென நாட்டும் தரத்து.

நானான் மணிக்கடிகை நன்காய்ந்து கொண்டேனஃ
தானான் அடைந்தஉயர் ஆனந்தம் - தேனார்
உணவால் மகார்மொழியால் ஒண்டொடியால் ஏர்சால்
மணமலரால் பெற்றிலன்காண் மற்று.

முன்னெறிகள் என்று மொழியப் படுகின்ற
பன்னெறிக ளுள்ளும் படருங்கால் - நன்னெறியென்
றொன்றுகண்டேன் அஃதுள் உவந்துசென்றேன் நாள்மணியின்
நன்றுகண்டேன் சில்லிடத்து நான்.

நல்வழிபக் கத்திருக்க நம்மோர் அதுவிடுத்திங்
கல்வழியில் சென்றலைகின் றாரந்தோ - தொல்வழியை
விட்டுப் புதுவழியை மேவுவதால் தாழ்ப்பஞுருவ்
பட்டுழல்வ தொன்றே பயன்.

சுதேசிய நாவாய்ச்சங்கக் கடன் கட்டளை வந்தபோது பாடிய பாக்கள்.

சர்வவலி நீதியொடு தாரணியெல் லாம்காத்தும்
கொர்வமிலா தேநிற்கும் கேவலமே - துர்விதிகள்
ஒன்றாக வந்திடினும் ஒன்றற்கும் அஞ்சாது
நன்றாக நின்றிடுவேன் நான்.

உனக்கும் எனக்கும் உளபேதம் பார்க்கின்
எனக்குமனம் ஐம்பொறிமெய் ஏற்றம் - உனக்கு
வலியெல்லாம் உண்டென்றால் மற்றுன்னின் மிக்க
வலியெல்லாம் யான்கொளலே மாண்பு.

உண்மையிஃ தாயிருக்க உன்னின்யான் தாழ்வென்று
வெண்மையறி வாளர் விளம்பலன்றி - ஒண்மையறி
வாளர் விளம்பார் மனம்பொறிமெய் வாயிலறத்
தாளால் விதிவெல்வேன் சாய்த்து.

எண்ணரிய துன்பங்கள் எய்தியுள வெம்சிறையை
நண்ணிடினும் யான் அஞ்சேன் நாவாயின் - எண்ணறியா
தென்னோரென் தாள்நிதியை ஈயா தெனைக் கொடுக்கச்
சொன்னாலும் யான்அஞ்சேன் சோர்ந்து.

என்மனமும் என்னுடம்பும் என்சுகமும் என்னறமும்
என்மனையும் என்மகவும் என்பொருளும் - என்மணமுங்
குன்றிடினும் யான்குன்றேன் கூற்றுவனே வந்திடினும்
வென்றிடுவேன் காலால் மிதித்து.

தமது புலம்பல் பாக்கள்

செய்தகரு மப்பயனைச் சேர்த்தருளும் மெய்யேயான்
செய்தவரும் பாவங்கள் தீர்ந்திலவோ - மெய்தொழுது
நிற்பாரும் ஈங்குறுதல் நீதியோ நீதிநூல்
கற்பாரும் அன்றென்ப கான்.

எத்தனை தான் பாவம் இயற்றிடினும் மெய்தொழவே
அத்தனையும் நீங்குமென ஆன்றோருள் - எத்தனைபேர்
கூறியுள்ளார் அன்னாரின் கூற்றெல்லாம் என்மட்டில்
மாறியுள தென்னோ வழுத்து.

''ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழா துஞற்று பவர்'' என்ப - ஏழையேன்
தாழா துஞற்றித் தவம்புரிந்து மெய்கண்டும்
வாழாதில் ஈங்குறவென் வம்பு.

அன்புடைய மைத்துனனே யானின்று வீடெய்தி
இன்பமொடு வாழ்வேனேன் றெண்ணிநனி - நின்பதங்கள்
நாடோறும் ஈங்கு நடந்து சலித்தனவே
வீடுதரு மோஇன்று மெய்.

என்னுயிருக் கின்னுயிரா எய்தியுள என்துணையே
என்னுடைய நல்வரவை எண்ணிஇன்று - நின்னுடைய
கண்ணும் உளமுமெனைக் காண அவா உற்றனவோ
கண்ணுவனோ நின்னைஇன்று நான்.

என்னருமை நாட்டை எமர்க்கீய வந்துள்ள
என்னருமைப் புத்திரரே இன்றுமுதல் - நும்மருமை
மெய்தழுவிச் சொற்கேட்டு மேன்மேலும் இன்பமுற
மெய்தருமோ இன்றெனக்கு வீடு.

என்னரிய பாரதமே இன்றுவரு வேனென்று
நின்னரிய மக்களொடு நீசூழ்ந்து - பன்னரிய
வந்தனங்கள் செய்துவெற்றி மாலையிட உன்னினையோ
தந்திடுமோ மெய்வீடு தான்.

சீரடைய உன்னுகின்ற சீனமே நின்னால்யாள்
சீரடைய லாமென்று சிந்தித்தேன் - சீரடைய
யானின்பால் வந்தடைதல் இன்றியமை யாததுமெய்க்
கோனின்பாற் சேர்ப்பானோ கூறு.

தேவலமும் மெய்யறமும் செய்பவர்கள் வாழ்ந்திருந்த
நாவலமே நீபழைய நன்மையுறக் - கோவலம் நீ
பெற்றிடுதல் வேண்டுமெனப் பேசிஅதை யானசெய்ய
உற்றிடுமோ வீடின் றுரை.

மெய்வாழும் மெய்யாகி வீடாகி நாடாகிப்
பொய்வாழும் பொய்ப்பொருளாய்ப் போமுலகே - மெய் வாழும்
மெய்யாக நீமுன் போல் வேண்டியஎற் கிஞ்ஞான்று
மெய்யாக மெய்தருமோ வீடு.
கூட்டினை விட்ட குரீஇஇக் குஞ்சேநீ
வீட்டினை விட்ட மிகையால்இக் - காட்டினில்
துன்பமுறு கின்றேன்போல் துன்பமுறு கின்றனையோ
இன்பமுறும் சுற்றம் இழந்து.

நானிலத்தில் இன்னொக்கல் நண்பருடன் உண்டுலவி
வானிலத்தர் போல்மகிழ்ந்து வாழ்ந்ததொத்து - நானிலத்துள்
நற்குறிஞ்சி வாழ்கின்ற நாகணவாய்ப் புள்ளினங்காள்
எற்குரைப்பீர் என்னோர் இயல்.

வாழ்ந்து மகிழ்ந்துலவும் மாடப் புறாஇனங்காள்
வாழ்ந்து மகிழ்ந்துலவி மன்பகையால் - தாழ்ந்து
சிறுமையுறும் என்னருமைச் சேய்மனையில் வூருள்
வறுமையுறு கின்றனரோ வந்து.

கோங்குமர மீதிருந்து கூவும் குயில்இனங்காள்
தீங்குமர மீதிருந்து தீதுண்ணும் - ஆங்கு
சிறையுள்ளே பட்டுச் சிறுமையுறு கின்றேற்
சுறைவதென்னோ நீவிர் அடுத்து.

காகாவென் றின்று கரைந்துருகும் காகமே
ஆகாவென் தீயூழ் அழிந்தின்று - போகாதோ
இன்பிற்கோர் எல்லைகண்டேன் இஞ்ஞான் றெனைவாட்டும்
துன்பிற்கோர் எல்லையின்றோ சொல்.

கடவுள் உண்மையை நாட்டல்

அறிவாக எப்பொருட்கும் ஆதார மாகச்
செறிவாக நிற்கின்ற தேவைப் - பொறிவாயில்
மூலமாக் காணாத மொய்ம்பால் இலையென்று
சாலமொழி கின்றார் தலத்து.

பொறிகாணா எப்பொருளும் பொய்யென்று கூறல்
அறிவாமோ சத்திமனம் ஆன்மா - செறிவாக
நம்முள் இருப்பதனை நாம்காண்கின் றோம்பொருள்கள்
தம்முள் இருப்பதுமெய்ச் சத்து.

ஒருபொறி காணும் ஒருபுலனை மற்றிங்
கொருபொறி காணாதாங் குள்ளம் - மருவும்
நினைப்பைப் பொறிகாணா நேர்ஆன்மா காண்மெய்
தனைப்பிற காணா தடுத்து.

மெய்பல் பொருள்களும் மேவியுள தென்றக்கால்
மெய்பல் பொருளகளுக்கு வேறாகி - உய்தலுறும்
அன்றோ எனின்வித்தில் ஆம்இலைபூ காய்களிவே
றென்றோ மொழிவாய் எடுத்து.

வித்தாம் இலைமுதல் மேவிநிலம் ஆதியன
எத்தால்மெய் பல்பொருளாம் என்பாயேல் - சித்தே
நினைப்பால் பலபொருளாய் நீண்டுநிற்கும் மெய்க்கு
நினைப்பாதி தோற்ற நிலை.

தோற்றம் ஒடுக்கம் தொடுவதெனில் நிர்விகாரம்
ஏற்றதெனல் பொய்யாமே என்றுரைப்பின் - தோற்றம்
ஒடுக்கம் எதற்குமுள ஒள்ளியர்கள் இத்தை
எடுக்கார் விகாரத் திசைத்து.

ஒடுங்கிநிற்கும் தோற்றிநிற்கும் ஓர்பொருளே என்றால்
ஒடுங்குதற்கும் தோற்றுதற்கும் ஒவ்வோர் - இடம் பருவம்
உண்டோ எனில்இடம்போழ் துண்மையல மெய்யை அவை
அண்டா எனநன் கறி.

மெய்யோர் நினைப்போடு மேவிஎலாம் ஆமென்னில்
மெய்யும் நினைப்புமிவண் வேறாக - எய்தலுறும்
அன்றோ எனில்சூட்டின் ஆகுமொளி வேறேஒன்
றன்றோ நினைப்ப தறிவு.

நினைப்பதற்குக் காரணத்தை நீவினவின் ஒரும்
எனைப்பொருட்கும் ஓரியல்புண் டென்க - நினைப்பதறி
வின்றன்மை நீர்குளிர்தல் ஈப்பறத்தல் அப்பொருள்க
ளின்றன்மை அன்றோ இயம்பு.

நினைத்தலைநீ ஆளுவையேல் நீஅறிவென் றோர்வாய்
அனைத்திற்கும் ஆதாரம் அஃதென் - றெனைத்துனையும்
ஐயம் இலாதறிவாய் அஃதேமெய் என்றுணர்வாய்
வையகமெல் லாம்பெறுவாய் வாழ்த்து.

கடவுளுக்குக் காவல் தொழிலை அளித்தல்

இறைவ நினக்கும் எனக்குமுள பேதம்
அறைவல்கொண் டென்சொலினி தாள்வாய் - குறைவல்
நிறைவல்யான் எஞ்ஞான்றும் நீஇருந்த வாறே
உறைவாய் ஒரே தன்மை உற்று.

ஓரிடநின் றோரிடத்திற் கோடுவல்யான் என்றுமிவண்
ஓரிடநின் றோரிடத்திற் கோடாய்நீ - யாரிடமும்
காமமுறாய் கோபமுறாய் கண்ணுமுறாய் யான்அவற்றை
நேமமெனக் கொள்வேன் நிதம்.

இன்பமிலை துன்பமிலை ஈறுநடு வாதியிலை
அன்புபகை நாடுநகர் அன்னை தந்தை - என்புமனம்
ஒன்றுமிலை நிற்கெனக்கிங் குண்டெல்லாம் ஆதலினால்
என்றுமிலை நீஎற் கிணை.

நீயானொன் றென்று நிகழ்த்துபவர் எல்லாரும்
வாயானே கூறுகிறார் மன்னுளத்தோ - டாயாரும்
கூறாரே கூறினுமக் கூற்றெல்லாம் உண்மைக்கு
மாறாய என்று மதி.

என்னுளமும் என்னுடலும் என்துணையும் என்மகவும்
என்னிதியும் என்பிறவும் இல்லையெனின் - நின்னுடன் யான்
ஒன்றாவன் என்றலிலா ஓர்கோன் இரவலனோ
டொன்றாவன் என்னுமுரைக் கொப்பு.

இறைவஅத னால்நின் இறைமையெலாம் விட்டென்
சிறைவருவாய் யான்வாழும் சீர்சால் - அறையுள்
எனைக்காக்கும் நற்றொழிலை ஏற்றுவெளி சேர்த்தென்
மனைக்காக்கு வாய்நல்ல வாழ்வு.

எனக்குரிய எல்லாம் இனியளித்தென் தேயம்
தனக்குரிய யாவுமுடன் தந்தெம் - மனக்குறையை
மாற்றுவாய் எம்மரிய மாநிலத்தும் பக்கத்தும்
ஆற்றுவாய் எம்மெய் யறம்.

அறமெல்லாம் ஆற்றியென்னோர் அந்தணராய் நிற்கும்
திறமெல்லாம் என்னோர்பால் சேர்ப்பாய் - புறமெல்லாம்
எங்களறம் ஏற்றாற்றி எவ்வுயிரும் இன்பமுடன்
இங்கணுறச் செய்வாய் இனிது.

மன்தொழிலைச் செய்பவர்க்கு மாண்நிதிசேர் நல்கிடுவர்
என்தொழிலைச் செய்யுநினக் கீவனவோ - நின்தொழிலைப்
பார்த்தல் அதன்நற் பயன்துய்த்தல் நன்றெல்லாம்
ஒர்த்துவத்தல் சேர்த்தல் உடன்.

என்னுடைய எல்லாம் இவண்விட்டு நிற்பற்றி
நின்னுடைய நல்லாளாய் நின்றென்றும் - நின்னுடைய
தொண்டுகளைச் செய்தனினைத் தோத்தரித்தல் சிந்தித்தல்
கண்டுகளித் தல்கூடல் காண்.

திருமந்திர நகர் சைவசித்தாந்த சபையின் இருபத்தொன்பதாம் ஆண்டு நிறைவு மகோற்சவ மகா சபையினது

அக்கிராசனாதிபதியவர்களுடைய வரவு வாழ்த்து.

சிவமிழைத்த நல்லணிபூண் செந்தமிழைக் கூடித்
தவமிழைத்துப் பெற்றெடுத்துத்தந்த - சிவமதத்தைப்
பண்டுகற்று நின்றஅன்பர் பாடியபன் னூல்களின்று
கண்டுகற்று நிற்குமன்பர் காள்.

கடவுளரு ளாலாக்கிக் காத்துவரு கின்ற
திடவுலக மெல்லாம் தேரின் - உடலின்
மலிகின்ற பல்லுயிர்க்கும் மாதாவாய் நின்று
பொலிகின்ற திந்நற் புவி.

புவியிலுள நாடெல்லாம் புக்காயின் என்றும்
குவிநிதிகள் பல்வகைய கொண்டு - கவினு றுநல்
ஆவளமும் மாந்தர் அமைவுமுற்று நிற்பதுநம்
நாவலமென் னும்பழைய நாடு.

நாவலநன் நாட்டினக நாடெல்லாம் நாடுங்கால்
தேவலமும் சீர்கொணரும் தேர்வலமும் - பாவலமும்
பெற்றறங்கள் செய்து பெரும்புகழும் நல்வாழ்வும்
உற்றுயர்ந்த திப்பரதம் ஒன்று.

பரதவரு டத்திலுள பன்மொழியும் எண்ணில்
பரமனருள் நலகுவன பண்டை - அரசர்கள்
செப்பநின்ற ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆமிவற்றிற்
கொப்பதொன்றின் றெள்பவறிந் தோர்.

ஆரியமே ஏற்றமெனும் அன்பருயர் வள்ளுவரின்
ஒரியலே கற்றாலும் ஓதாராங் - கீரடியில்
நாற்பொருளும் வள்ளுவர்போல் நன்குரைக்கும் நூல்ஒன்றங்
கேற்படநாம் கண்ட துண்டோ இன்று.

பல்காப் பியங்களிலும் பண்டுதொட்டுச் சான்றுநின்றோர்
நல்காப் பியமெனவே நாடுகின்ற - தொல்காப்பி
யப்பொருட்கும் நான்மணிக்கும் ஐந்திணைக்கும் காஞ்சிக்கும்
ஒப்பதொன்றங் கெவ்விடத்தில் உண்டு.

பேரில்லாப் பல்லோரின் பிச்சையுரை யென்றுசிலர்
நாரில்லா தின்றிகழும் நாலடியின் - ஊரில்
கிழவிசிறைப் பட்டான் கிளிக்கம்பன் பாட்டின்
அழகுடைய தொன்றுண்டோ அங்கு.

ஆரியமும் செந்தமிழும்ஆராயின் செந்தமிழில்
ஆரியநன் நூலெல்லாம் ஆகியுள - சீரியநம்
செந்தமிழில் இன்றுமுள சீர்சான்ற நூல்களுக்கோ
அந்தமிலை காண்மின் அடுத்து.

இணையில்லா மெய்ப்பொருளும் இன்னிசையும் கொண்டு
துணையில்லார் துன்புற்றார் தோற்றார் - புணையென்னக்
கைவசத்துற் றாதரிக்கும் காழ்தமிழ்ம தச்சேய்க்குச்
சைவசித் தாந்தம் தலை.

சைவசித் தாந்தத்தைத் தாரணிக்கெல் லாம்ஈந்து
மைவலையை ஈர்க்கநிற்கும் மாச பையுள் - ஐவசன
மந்திரத்தை நம்தாய்க்கு மாண்ஈசர் ஈந்ததிரு
மந்திரத்த தற்குளபன் மாண்பு.

வாய்திறந்து பேச வகையறியா மாக்களையும்
கூய்திறந்து பல்பொருளும் கூறியவர் - ஆய்திறந்து
மெய்யெல்லாம் கூறிடவும் மேன்மைபல வுற்றிடவும்
செய்யாநிற் கின்றதிது தேர்ந்து.

மான்விழியா ரின்சொல் வலைப்பட்ட மாக்களையத்
தேன்மொழியா ரிற்பிரித்துச் சேண்கொண்டு - பான் மொழியால்
நாற்பொருளும் உள்ளமைய நன்குரைத்துச் சீர்ப்படுத்தி
மேற்படுத்து கின்றதிது வென்று.

அடிமையிலும் தாழ்ந்த அடிமையென நின்றோர்
படிமுழுதும் கோலோச்சும் பாங்கை - நொடியில்
உரைத்துநிதம் மெய்ப்பொருளை ஓர்ந்துநிற்க ஒப்பில்
வரைத்திறன்ஈ கின்றதிது வந்து.

இத்தகைய மாண்பமைந்த இச்சபையில் இப்பொழுது
மத்தியசிம் மாசனத்து வந்திருக்கும் - உத்தமரின்
நித்தியநன் மாண்புசில நீவிர் மனம்கொள்ளப்
பத்தியொடு சொல்வேன் பணிந்து.

சகமண்ட லாதிபதி சைவஇறை என்போம்
சகமண்ட லாதிபதி தானென் - றிகஅண்டத்
தாரெல்லாம் இவ்விறையைச் சாற்றிடுவர் எஞ்ஞான்றும்
பாரெல்லாம் சொல்வதுமெய்ப் பண்பு.

நரிப்புரவிப் பாளையத்தை நண்ணினரம் மன்னர்
புரிப்புரவிப் பாளையத்துட் போந்து - வரிப்பளுவை
நீக்கிமகிழ்ந் திம்மன்னர் நித்தியமும் சான்றோரை
ஆக்கிவரு கின்றார் அளித்து.

கோவண்ணர் என்றுமவர் கூறநிற்பர் இவ்வுலகில்
கோவண்ணர் என்றிவரும் கூறநிற்பர் - மேவொண்ணா
மன்றாடி யாரவரும் மக்களெலாம்மேவுமொரு
மன்றாடி யாரிவரும் மற்று.

அவ்வையார் நம்தாயோ டங்குவந்தார் முன்னிந்நாள்
இவ்வையர் நம்தாயோ டிங்குவந்தார் - அவ்வையர்
தம்தொழிலை நம்தாய்க்கும் தந்திடுவர் நிற்பரிவர்
தம்தொழிலை நம் தாய்க்கும் தந்து.

இவ்விதமா நம்இறைவர்க் கெவ்விதத்தும் ஒப்பாகும்
செவ்வியரா இங்குநிற்கும் செம்மலினி - திவ்வவையை
ஆட்சிசெய வந்ததுநம் ஆதியறப் பேறுசைவ
மாட்சிசில சொல்வேன் மதித்து.

மாட்சிசில சொல்வேன் மதித்து.

சைவசம யக்கடவுள் சச்சிதா னந்தசிவம்
வையகமெல் லாமதனன் மானுருக்கள் - மெய்முதல
அச்சிவத்திற் கன்பரிட்ட அந்தமிலா நாமங்கள்
இச்சிவத்தை அன்றியொன்றிங் கில்.

ஆன்மா எனப்படுவ தச்சிவதின் ஓரளவு
மான்மா எனத்திரிந்து வாழுமனம் - ஆன்மாவின்
யானென்னும் ஓர்நினைப்பாம் அஃதெனதாய் ஐம்பொறியாய்த்
தேனென்னக் கொண்டதெல்லாம் சேர்த்து

தேனென்னக் கொண்டஎல்லாம் தீப்போல்சுடுவதுகண்
டுனென்னு நல்லுடல்விட் டோடியுயர் - கோனென்ன
நிற்கின்ற நம்சிவத்தில் நிச்சலுமே சேர்ந்துவக்கக்
கற்கின்ற தெத்தனையோ கண்டு.

எத்தனைநூல் கற்றிடினும் எத்தனை நூல் செய்திடினும்
எத்தனைதான் ஞானம் இயம்பிடினும் - அத்தனையும்
வீணாமே யான் எனதை வீடாத காலமெல்லாம்
சேணாமே நம்மின் சிவம்.

யான்எனதை வீடலென்றால் யாவையும்விட் டோடலன்றே
யான்எனதை உள்ளுள்ளில் ஈர்ந்திடலே - யான் எனதை
நீக்கிடற்கு நேர்மாக்கம் நீதிகற்று நின்றிடலே
ஆக்கிடலே பல்லுயிர்க்கும் அன்பு.

நீதிநூல் கல்லாதும் நில்லாதும் கற்றபடி
ஓதிஇவண் அந்தங்கள் உற்றுநின்றார் - மாதின்
மயக்குண்டும் கள்ளுண்டும் வாய்ஞ்ஞானம் பேசித்
தியக்குண்டு போனார் சிதைந்து.

நம்முடைய சித்தாந்தம் நாம்காணும் எவ்வுயிரும்
நம்முடைய தெய்வமென நாம்கோடல் நம்முடைய
சத்திக்குத் தக்கபடி சந்ததமும் நன்றாற்றல்

எத்திக்கும் கூறலிவை இன்று.
நம்மிறைவர் சித்தாந்தம் நல்கிடுவர் இன்னினிபின்
நம்மிறைவி யார்அதனை நன்குரைப்பர் - செம்மையினை
வேதாசல முனியும் மெய்யினச லாம்பிகையும்
ஓதாநிற் பர்கொண்மின் ஓர்ந்து.

அன்பமைந்த நம்மண்ணல் அம்மணிமா தேவியுடன்
இன்பமுற்று வாழ்கஇனி திங்கென்றும் - பொன்புதல்வர்
நாடுநகர் சீரெல்லாம் நன்கெய்தி நன்றாற்றி
வீடுபெறக் கண்டுணர்ந்து மெய்.

சைவசித் தாந்த சபைவாழ்க நம்மருமைச்
சைவசித் தாந்தத்தின் தாய்வாழ்க - வையத்
துயிரெல்லாம் வாழ்க உயர்ந்தசிவம் வாழ்க
பயிரெல்லாம் வாழ்க பனித்து.

முற்றிற்று

அரும்பதவுரை

பக்கமும் வரியும்	பதம்	உரை
3 - 1	இல்லார்	தரித்திரர்.
3 - 1	இல்லார்அல்லார்	செல்வந்தர்.
3 - 6	அல்லார்	மற்றையார்-உள்ளவர்.
3 - 8	மாற்று	பதில்பொருள்.
3 - 9	ஒன்று	அவர் விரும்பிய ஒரு பொருள்.
3 - 10	ஏனையர்க்கும்	பக்கத்திலுள்ள மற்றையர்க்கும்.
3 - 10	எல்லார்க்கும்	அவ்வீகையைக் கேள்வியுற்ற அனைவர்க்கும்.
3 - 12	எத்துணையும்	எவ்வளவும்.
3 - 13	வீடு	முத்தி; மோட்சம்.
3 - 13	ஆன்றோர்	பெரியோர்.
3 - 15	எற்றென்று	எஃதென்று.
4 - 3	மாசு	அழுக்கு.
4 - 3	ஆடி	கண்ணாடி.
4 - 3	மாறாது	பிசகாது.
4 - 4	தேசு	கீர்த்தி.
4 - 12	பேர்த்து	திருப்பி.
4 - 12	பேறு	பயன்.
4 - 13	உதவுவரேல்	ஈவரேல்.
4 - 15	ஆகாமியம்	இப்பிறப்பிற் செய்யும் வினைகள்.
4 - 16	ஏங்கி	வருந்தி.
4 - 17	சஞ்சிதம்	இப்பிறப்பிற்குக் காரணமானபிரார்த்தவினைகள் தவிரமுந்திய றப்புக்களிலெல் வாம் செய்த வினைகளின் தொகுதி.
4 - 22	பொல்லா	பந்தத்தைத் தராநின்ற
5 - 1	ஏவரையும்	எல்லாரையும்.
5 - 1	நள்ளல்	நேசித்தல்.
5 - 2	சா	மரணம்.
5 - 2	மேவு அரிய	அடைதற்கு அரிய.
5 - 5	ஆதரித்தல்	பேணுதல்.
5 - 9	அறவோரை	நல்வினை செய்வோரை.
5 - 12	ஆவி	உயிர்.
5 - 16	முதல்	காரணம்.
5 - 20	சொவாய்	சொல்லுவாய்.
5 - 23	உள்	மனத்தில்.
5 - 23	மெய்	மெய்ப்பொருள்.
5 - 24	முனைத்து	செறிந்து.
6 - 4	சுகித்து	இன்பமுற்று.
6 - 8	பிறிது	வேறு.
6 - 11	என்னாம்	யாதுபயன் ஆகும்.
6 - 14	தூவுடைய	சுத்தமுடைய.
6 - 14	தோய்ந்து	கலந்து.
6 - 14	பூவிலுள்	பூமியிலுள்ள.
6 - 15	சின்மயம்	அறிவுவடிவம்.
6 - 17	உன்னுவதும்	நினைப்பதும்.
6 - 18	சொல்ப	சொல்லுவர்.
6 - 18	வண்மை	புகழ்.
6 - 19	திண்மை	வலிமை.
7 - 1	நல்குவதும்	கொடுப்பதும்.
7 - 4	கலை	நூல்.
7 - 6	மை	மயக்கத்தசை.
7 - 7	ஒழிய	நீங்க.
7 - 8	தொகுத்து	சுருக்கி.
7 - 9	கவறாடல்	சூதாடல்.
7 - 10	சேதம்	கேடு.
7 - 10	திரிபடைகள்	மூன்று ஆயுதங்கள்.
7 - 12	நிச்சலும்	நாள்தோறும்.
7 - 12	மாண்	சிறப்பு.
7 - 16	அல்லல் இலா	துன்பம் இல்லாத.
7 - 16	மெய்வீடு	மெய்யான முத்தி.
7 - 20	நனி	மிக.
7 - 23	வத்து	பொருள்.
7 - 24	அத்துவிதநூல்	இரண்டவ்வாத மெய்ப்பொருளை உணர்த்தும் நூல்.
8 - 1	மெய்யாகி	மெய்ப்பொருளாகி.

8 - 3 துய்த்து உழல்வன்- அநுபவித்து வருந்துவன்.

8 - 4 எள்ளிட_-இகழ.

8 - 6 தேர் இடமும்-அறியும் இடமும்.

8 - 14 முகராசி-முகத்தின் வசிகரம்.

8 - 14 மிகராசியாய்-மிகநண்பாக.

8 - 16 என்-யாது காரணம். ஓ-அசை.

8 - 16 என்இயல்-எனது தன்மையை.

8 - 18 நன்னயமா-நன்மையாக.

8 - 19 நூல்இழுக்கி-ஒழுக்கம் தவறி.

8 - 20 வீழ்ந்தவன்-தாழ்ந்தவன்.

9 - 1 நல்லோரும்-துறவிகளும்.

9 - 2 அந்நெறியை-அவ்வழக்கத்தை.

9 - 2 ஓராது-அறியாது.

9 - 2 உன்நெறியை-உனது ஒழுக்கத்தை

9 - 6 தாங்கல்-பொறுத்தல்.

9 - 8 ஏகினை-சென்றாய்.

9 - 10 ஏதம்-குற்றம்.

9 - 11 என் நடப்பை-என் நடக்கையை.

9 - 12 உன் நடப்புக்கு-உனது செய்கைக்கு

9 - 14 ஏழைமை-அறிவின்மை.

9 - 15 ஒவ்வாதோ-பொருந்தாதோ.

9 - 16 என்னைவிட_-என்னைவிட்டு.

9 - 17 ஆகாச்செயல்கள்-பொருந்தாத செயல்கள்.

9 - 18 வல்வதுணையாம்-வலிமை பொருந்திய துணையாகும்.

9 - 20 உழல்-வருந்த.

9 - 24 செற்றாயோ-சென்றாயோ.

10 - 1 வக்கீல்தொழில்-நீதியை எடுத்து வாதிக்கும் தொழில். வக்கீல் - ஆங்கிலச் சொல்.

10-12 அமைந்து-பணிந்து.

10-17 ஒண்தொடியை-ஒளி பொருந்திய வளையலை அணிந்துள்ளவளை.

10-18 கார் இரவை-இருண்ட இரவை.

10-19 நெறிகடந்த-ஒழுக்கம் தவறிய.

10-20 வந்தனையே-வணக்கமே.

10-22 கணித்திருந்து-எண்ணிக் கொண்டிருந்து.

10-22 வாளா-சும்மா-திரும்பத்திரும்ப

10-24 என் ஆளாய்-என் அடிமையாய்.

11- 6 போத-அறிவுற்ற.

11- 9 துப்பட்டா-மேல்வேஷ்டி.

11- 9 எல்சரிகை-பிரகாசமுள்ள சரிகை.

11-17 ஓ!ஓ!-இரக்கக்குறிப்புச்சொல்.

11-19 கொழுநனை-கணவனை.

11-23 தியங்கினாள்-திகைத்தாள்.

11-23 தேம்பினாள்-அழுதாள்.

12- 6 அணவும்-கிட்டும்.

12- 8 விழியில் அவன்-எமன்.

12-10 கையாத-வெறுப்பைக் கொடுக்காத.

12-12 கூற்று-எமன்.

12-14 ராசயோகி-மனத்தை அடிமை யாக்கி ஆள்பவன்.

12-14 தீர்ந்தான்-முடிந்தவன்

12-17 மாதுல-மாமா.

12-20 தாங்கி-கொண்டு.

13- 2 நேர்-(அதற்கு) ஒப்பு.

13-13 அவிழ்தம்-மருந்து.

14- 4 தெளி-உணர்.

14-11 ஆள்-காப்பாய்.

14-15 ஆர்வம்-அன்பு.

15- 7 இதயத்துள்-மனத்துள்.

15- 8 இதயத்தை-அருளை.

15-13 பூ-பூமியை.

16- 2 நிச்சயித்த-நாட்டின

16- 5 அண்டர்-தேவர்.

16-10 தின்பல்என-தின்பேன் என்று.

16-21 ஆரணம்-வேதம்.

16-23 வாரணம்-யானை.

17- 5 துங்க-தூய.

17-11 இறை-கடவுள்.

17-14 ஆன்றபடித்தாய்-நிறைந்த வண்ணமாய்.

17-19 அயலா-அந்நியமாக.

18- 5 செகத்திலுள்ள-உலகத்திலுள்ள.

18- 6	தாவரங்கள்-அசரங்கள்.
18- 9	தரணி-பூமி.
19- 2	பெற்றபெறா எல்லாம்-பெற்ற எல்லாமும் பெறாத எல்லாமும்.
19- 7	பொருளுண்மை-மெய்ப் பொருள் உண்மையை.
19- 8	தெருள்உள்ளி-தெளிவை விரும்பி
19- 9	ஆய-சிறப்படைந்த.
19-12	மடியினை-சோம்பலை.
19-12	நீர்ப்பீர்-நீக்குவீர்.
20- 4	துப்பு-வலி.
20- 7	இருள்-நரகம்.
20- 8	ஏத்த-துதிக்க.
21- 7	சீலமும்-ஒழுக்கமும்.
21-10	வரம்பின்-அளவின்.
21-11	புரக்கும்-காக்கும்.
22- 2	முதல்வ-தலைவ.
22-11	சொற்ற-சொல்லிய.
22-15	இயைவுறும்-வாழும்.
23- 5	கேண்மதி-கேட்பாய்.
23-19	பவமும்-பிறப்பும்
23-22	அணிபெற-அழகுபொருந்த.
23-24	திட்பம்-திறமை.
24- 7	துன்றுசீர்-நெருங்கும் புகழைக் கொண்ட.
24-12	நிறுவியும்-நிறுத்தியும்.
24-14	பலபடி-பலவகை.
24-19	எழுமையும்-ஏழுபிறப்பும்.
24-21	நீடு-நீடூழி.
24-23	தவமுறுவோம்-தவப்பயனை அடைவோம்.
26- 4	சகத்து-பூமியில்.
26- 5	ஊறுஅறுத்து-இடையூற்றைக் களைந்து.
26- 8	பாங்கு-பக்கம்.
27- 2	ஆல-விஷத்தன்மையுள்ள.
27- 4	மறை-இரகசியம்.
27- 5	மொய்ம்பு-வலி.
27- 6	செம்மையினோய்-நடுவு நிலைமையினோய்
27-11	பாலிப்போய்-அருள்வோய்.
27-11	சீதம்-குளிர்.
27-12	மேனியினை-உடம்பை.
27-16	பாதகம்-பாவம்.
27-19	மாறாத-வற்றாத.
27-20	சோகம்-துக்கம்.
27-21	மாணா-தீமைநிறைந்த.
28- 1	ஆழித்தடம்-கடலின் இடத்தில்.
28- 3	கூழில்-பொருள்களில்.
28- 4	பாழின்-அழிவையுடைய.
28- 4	பால்-விதி.
28- 7	அவையாத-வருந்தாத.
28-12	ஏமம்-காப்பு.
28-12	இன்னல்-துன்பம்.
28-15	மீன்-நக்ஷத்திரம்.
28-22	நைவேனை-வருந்துவேனை.
29- 7	சீரியர்-நல்லவர்.
29- 8	பண்டு-முன்.
29-14	போதர-வர.
29-16	வான்குழுவா-வானில் கூட்டமாக
29-22	பாங்கு-வகை.
30- 3	ஒன்றி-பொருந்தி.
30- 7	செயிர்-குற்றம்.
30- 7	அயிராத-சந்தேகிக்கக் கூடாத.
30-10	மாந்தும்-அநுபவிக்கும்.
30-10	புலன்களாய்-விஷயங்களாய்.
30-11	வீழும்-விரும்பும்.
30-12	கூழும்-பொருளும்.
30-19	கவிழும்-விழும்.
30-20	சூழ்ந்தவர்-சிந்தித்தவர்.
23-22	என்மனை-என்மனைவியை.
30-23	நேர்குவையே-நல்குவாயே.
31- 5	விழுபவர்-பொருந்துவனவாக.
31-14	தேறும்-தெளியும்.
31-14	சீர்ஆரை-புகழ்நிறைந்தவரை.
31-15	மாணாரை-தீயவரை.
31-16	கோறும்-கொல்லும்.
31-13	அரவின்-பாம்பைப் போன்ற.
32- 3	தேறி-தெளிந்து.
32- 3	தீர்ந்தவர்-மற்றவர்.

32- 4 தேய்ந்து-அருகி.
32- 5 வீறு-பெருமை.
32- 8 தொலையாது-நீங்காது.
32-20 மிகை-குற்றம்.
33- 1 அறம்-அறத்தை.
33- 9 வேண்டின் அன்றி- பிரார்த்தித் தால் அல்லது.
33-18 திறம்கிளத்த-திறத்தைச் சொல்ல
33-20 நயந்து-விரும்பி.
34- 1 என்காக்கும்-என்னை அளிக்கும்
34- 3 பேர்-பெரிய.
34- 9 உடுக்கை-உடை.
34-10 இடுக்கண்-துன்பம்.
35- 1 செப்பரிய பலசீர்சேர்- சொல்லு தற்கரிய பல புகழ்கள்சேர்ந்த.
35- 2 நேர்-ஒத்த.
35- 3 இழைத்த-செய்த.
35- 6 பருக-உண்ண.
35- 7 உள்களிய-உளம்களிக்க.
35- 9 உரைஇல்-மாற்று இல்லாத.
36- 6 கடுகியே-விரைந்தே.
36- 7 முரண்சிறை-வலியுள்ள சிறை.
36- 8 சான்று-சாக்ஷியாக நிற்கின்ற.
36- 8 தண்ணளி-கிருபை.
36-12 அருகியது-சுருங்கியது.
37- 2 எள்ளாரும்-இகழ்த்த காதாரும்.
37- 5 தவ-மிக.
37- 8 காழ்-அறிவு.
37-12 கூத்தியர்-கூத்தாடும் ஸ்திரீகள்.
37-19 தளை-விலங்கு.
37-18 வளை-வெற்றித்தன்டை.
37-18 களைபூண்ட-உமியையுடைய.
37-19 கீழ்நோய்-மூலநோய்.
37-19 மெய்க்காழ்-சரீரபலம்.
38- 2 இராட்டு-நூல்நூற்கும் இயந்திரம்.
38- 2 செக்கீர்ந்த-குற்றமற்ற.
38- 3 நைத்தது-வருத்தியது.
38- 3 அச்சு-அச்சுத் தொழில்.
38- 6 பேய்தந்தை என்ன-பிதா பேய் என்று சொல்லும்படி.
38- 6 தந்தைஆய்-பிதாவாகி.
38- 7 சால்பு-கல்வி நிறைவு.
38-10 அற்றோரை-உதவிஇல்லாதவரை
38-10 பெற்றோரை ஆதரித்தல்-தாய் தந்தையரைப் பேணல்.
38-11 வீய்ந்த என்ப-ஒழிந்தன என்பர்.
38-14 நோதல்-வருந்துதல்.
38-15 கோன்மை-இறைமை.
38-20 சுமந்து-காத்து.
39- 2 சான்றோன்-கற்றோன்.
39- 2 ஆன்ற-அறிவுநிறைந்த.
39- 4 வலவன்-வல்லவன்.
39- 6 இனக்கு-இன(சுற்ற)த்திற்கு.
39- 7 உயிர்த்துணை-மனைவி.
39- 8 நன்று-அறம்.
39- 8 இழிந்தேன்-தாழ்ந்தேன்.
39-12 தொட்டு-பொருந்தி.
39-14 சூழினும்-எண்ணினும்.
39-15 உப்பக்கம்-புறத்தே.
39-15 உலைவு-தளர்வு.
39-15 தாழாது-தாமதியாது.
39-16 உஞற்றுபவர்-ஊக்குபவர்.
39-17 சொல்லும்-குறள்களும்.
39-17 எதிர்-ஒன்றிற்கொன்று எதிரிடை யான பொருளைக் குறிக்கும்.
39-19 செய்வினை-மனிதன் செய்கின்ற செயல்.
39-20 மெய்வினையால்-கடவுள் செயலால்.
40- 2 உய்வினை-வேறுசெயல்.
40- 7 சான்றாண்மை-கல்வி யறிவுடைமை.
40- 8 ஆண்மை ஆன்று-வீரம் நிறைந்து.
40-12 ஓர்வு-அறிவு.
40-15 சித்து அம்பரம்-சிதாகாசம்; சிதம்பரம்.
40-16 அத்தம்-செல்வம்.
40-18 மிரட்டு-பயப்படுத்துகின்ற.
40-20 தும்சம்-நாசம்.

41-3 கைமா-யானை.

41-4 மைமா - மதத்தையுடைய யானை.

41-4 ஐமா-அழகிய பெரிய.

41-5 முதல்-கடவுள்.

41-10 இடர்-துன்பம்.

41-12 தையால்-பெண்ணே.

41-12 உவந்த-களித்த.

41-18 காதலன்-கணவன்.

41-20 நல்நுதலால்-நல்லநெற்றியை உடையாளே.

41-21 இன்னாமை-துன்பம்.

41-22 ஒன்னார்-பகைவர்.

41-22 விழையும்-விரும்பும்.

42-1 திருவும்-செல்வமும்.

42-4 மகார்-மக்கள்.

42-6 மன்உற-நிலைபெற.

42-18 கனித்த-மெல்லிய.

43-2 கழல்-வெற்றித்தண்டை.

43-5 நவம்அறு-குற்றத்தைப் போக்கா நின்ற

43-8 பொன்மயிலே-பொன்போல பிரகாசிக்கும் மயிலின் சாயையை உடையாளே!

43-8 தீதால்-தீயசெயல்களால்.

43-9 பதுமையும்சாம்- பொம்மையும் அழியத்தக்க.

43-10 தமிழ்க்கனிகள்- மதுரமானகனி களுக்கு ஒப்பான தமிழ் நூல்கள்.

43-12 அன்னமே-அன்னத்தின் நடையை உடையாளே.

43-13 சதி-வஞ்சனை.

43-13 ஆர்-நிறைந்திருக்கா நின்ற.

43-13 பதி-தலைவனை

43-16 மின்கிளியே-மின்னுகின்றகிளி யினதுசொல்லை உடையாளே.

43-16 நீற்றின் மயப்படுத்தும் - சாம்பர் ரூபமாக்கும்.

43-17 நயப்புனல்-இன்பத்தைக் கொடுக்கும் நீர்.

43-18 ஆய்-தெரிந்தெடுத்த.

43-19 உணர்ந்து-ஊடல் தெளிந்து.

44-1 இன்னாங்கு-துன்பம்.

44-3 செரல்-மீன் கொத்திப் பறவை.

44-8 கூர்-புத்திக்கூர்மையுள்ள.

44-12 தமியன்-துணையற்றவன்.

44-17 ஏது-காரணம்.

45-1 குதுகுலிப்பு-சந்தோஷம்.

45-5 செவ்விதில்-இன்பத்தோடு.

45-7 மீந்தவருள்-இருக்கின்றவருள்.

45-9 அமைந்து-நிறைந்து.

45-10 தன்நயம்-சுயநயம்.

45-10 நகையும்-ஆபரணமும்.

45-13 அடம்-பலம்.

45-17 சிறார்-சிறுவர்.

45-18 சீடை-கடிப்பதற்குக் கடுமையான ஒரு மாப்பண்டம்.

45-19 மெய்-உடல்.

45-20 வாதம்-வாதம்பருப்பு.

45-21 அக்காரம்-சருக்கரை.

45-21 அட்டு-வேகவைத்து.

45-21 கக்கும் என்நா-துப்புகின்ற எனது நாக்கு.

46-3 இன்குழுவும்-ஸ்திரிகள் கூட்டமும்.

46-5 வானும்-சுவர்க்கமும்.

46-6 மானும்-ஒக்கும்.

46-7 இன்னினியே-இப்பொழுதே.

46-8 மன் அரிய-அடைதற்கு அருமையான.

46-8 உன்அரிய-நினைத்தற் கருமையான

46-9 கொற்றத்தார்-வெற்றிமாலை.

46-16 மாண்பு-சிறப்பு.

47-1 நாதனும்-ஆசானும்.

47-6 அருமந்த-அரும் மருந்து அன்ன.

47-10 உயிர்வீட-உயிரைவிட.

47-10 முந்தை-முன்நாளில்.

47-10 மனை-மனைவியை.

47-10 கான்மூழ்கி-காட்டில் வசித்து.

47-10 நுந்தை-நும்தந்தையின்.

47-11 மரபினன்-குலத்தினன்.
47-12 விரதநகர்-தவம்புரியும் நகரம்.
47-13 அண்டர்-தேவர்.
47-13 மூவர்-முத்தேவர்.
47-18 தேறுமுகம்-தேறுதல் அடைந்த முகத்தை.
47-18 வீறுமுகம்-பெருமை பொருந்திய முகத்தை.
47-19 மெய்வலி-கடவுள் வலிமை.
48- 2 கை-ஒழுக்கம்.
48- 6 அகராசன்-மனத்தில் முதன்மை யாக நிற்பவன்.
48- 6 இகராசன்-இவ்வுலக அரசன்.
48- 7 பரராசன்-கடவுள்.
48- 8 தேகி என-கொடு என்று.
48-12 ஈக்கால் பொழுது-சிறிது நேரம்.
49- 1 நிலையை வடிவத்தை.
49- 1 சாற்றியதும்-சொல்லியதும்.
49- 2 இல்நிலை-கிரக ஆசிரமம்.
49- 2 ஏற்றம்-உயர்வு.
49- 4 இலம்-வீடு.
49- 5 கேண்மை-நட்பு.
49- 5 மெய்த்துணை-உண்மையான துணை.
49- 6 மாஅரும்-பெரிய அருமையான
49- 6 வாக்கு-வசனம்.
49- 8 இனிது உணர்ந்திடுவான்-நன்கு அறியும்பொருட்டு.
49-11 நன்மணம்-நற்புகழ்.
49-13 கோன் உயர் தவம்-அரசன் செய்யத்தக்க உயர்ந்த தவம்.
49-14 தேற்று-தேறுதல்சொல்வாய்.
49-16 திவலையும்-துளியும்.
49-17 வலனெலாம்-வெற்றியெல்லாம்
50- 1 மெய் அளிக்கும்-உடம்பைக் காக்கும்.
50- 1 இன்உயிரின்-இனிய உயிரைப் போல.
50- 2 மன்னி-பொருந்தி.
50- 6 தராதலம்-பூமி.
50- 6 சராசரம்-அசையும் பொருள் களும்அசையாப் பொருள்களும்.
50- 8 என்பு-உடம்பு.
50-10 வல்லாரும்-மடையரும்.
50-10 வல்லுநரும்-அறிஞரும்.
50-10 மெய்த்தவன்-உண்மையான தவசி. (வள்ளி நாயகசுவாமி)
50-12 பூமிநாதன்-உலகநாதன். (தமது பிதா)
50-12 தடத்து-சென்ற வழி.
50-15 பொதிந்து-(அரிய ஓர் பொரு ளாகப்) பத்திரப்படுத்தி.
50-16 பண்டிகை-தீபாவளிப் பண்டிகை
50-17 தண்டிகை-பல்லக்கு.
50-17 ஒண்டியேன்-தனியேன்.
50-20 அண்டி-அடுத்து.
51- 5 சோதரன்-சகோதரன்.
51- 5 எற்கு-எனக்கு.
51- 6 ஆதரவு-பற்றுக் கோடு.
51- 8 கொட்பு-பகை.
51-14 ஆற்றாது-எதிர் நில்லாது.
51-14 மனத்தாறுற்று-மனத்தின் போக்கில் நடந்து.
51-16 தாங்கல்-கேட்டல்.
51-18 ஏய்த்ததோ-வஞ்சித்ததோ?
52- 1 அயலார்-பகைவர்.
52- 2 ஊன்-தசை.
52- 2 வன்பு உறவே-பலம் பொருந்தவே.
52- 7 அவர்-அம்மக்கள்.
52- 9 எருத்தம்-பிடர்.
52- 9 பொலிய-விளங்க.
52-10 ஏனைவினை-மற்றையவினை.
52-11 உவப்ப-ஆரவாரிக்க; வர.
52-11 வேறுஆகி-அப்பதவியை இழந்து.
52-12 உரத்திற்கு-பலத்திற்கு.
52-13 வீயினும்-மாயினும்.
53-18 புல்லி-பொருந்தி.
53-18 சூழ்ந்தேன்-எண்ணினேன்.

53-14 பொதிந்து-பிறர் அறியாது.

53-12 மெய்யாக-சான்றாக.

53-13 ஏதிலர்-அந்நியர்.

53-14 மன் உள்ளம்-அரசனுக்குரிய நினைப்பை.

53-20 தொட்டு நின்ற-பற்றி நின்றவற்றை.

53-20 தொடுத்து-தொடர்ந்து.

54-1 கழிவு-கழிக்கவேண்டிய (நன்கொடை)நாள்களும்.

54-1 விதி-தீர்ப்புநாள்.

54-2 நால்மூன்று திங்கள் நின்ற-பன்னிரண்டு மாதங்கள் இன்னும் உள்ளன.

54-4 புகல்தற்கு-சொல்லுதற்கு.

54-10 மொய்ம்பு-வலி.

54-10 அதுமன்னும்-அச்செயல் பொருந்தும்.

54-11 எமர்-என்உற்றார்.

54-12 ஆல், ஒரும், தான்-இவை அசைகள்.

54-14 தாவுஇல் - அழிவுஇல்லாத

54-14 ஆண்டார்-நடத்தினோர்.

54-14 காவல்-கற்புக்காவலைக் கொண்டுள்ள.

54-15 நகையால்-நகைகளின் விற்பனையால்.

54-16 இரவால்-யாசிப்பால்.

54-20 மதிக்கு ஆறைந்து ஈந்து-மாதத்திற்கு முப்பது ரூபா தந்து.

55-1 பாசுரம்-செய்யுள்.

55-5 தகரநூறி-உடைய நசுக்கி.

55-8 குண்டுநீர்-கடல்நீர்.

55-12 திரண்டுவர-கூடிவரும்படி.

55-14 இல்லோரால் - தரித்திரராய்

55-14 சார்ந்து அயரும்-பிறர்பால் சார்ந்து தளரும்.

55-14 வல்லோராய்-வலியினை உடையோராய்.

55-15 வீடு-விடுதலை.

55-16 பற்றற்கு-அடைதற்கு.

56-3 இதம்புரிந்து-நன்மை செய்து.

56-5 கோள்-தீங்கு.

56-6 ஆள்பாடு-மனிதக்கொலை.

56-6 அறைந்து - சொல்லி

56-7 நாவலத்தின்-ஆசியா கண்டத்தின்.

56-8 பாலித்து-காத்து.

56-10 நவம்-புதுமை.

56-11 அறச்சாலை-சத்திரம்.

56-13 நயம்புரிந்த - நியாயத்தை விரும்பிய.

56-17 ஆம்-பொருந்தும்.

56-18 தந்து-கற்பித்து.

56-19 தாளாண்மை-முயற்சி.

56-20 வேளாண்மை-பரோபகாரம்.

56-20 வாளாண்மை செய்-வாளைஆளுதலைச் செய்யா நின்ற.

57-4 மன்னா நின்றாய் என்று-வசிக்கின்றாய் என்று.

57-14 தோலும்-சரீரமும்.

57-14 நலிந்து-கெட்டு.

57-19 பூ மருவ-பூமியைப் பொருந்த.

57-22 ஆற்றிடுவாய்-கொடுப்பாய்.

58-2 வான்யாறு-தூயநதி.

58-6 சந்ததம்-எக்காலமும்.

58-7 செய்யுட் கோதிலா நிதி-செய்யுளாகிய குற்றமற்றதனம்.

58-8 மனைக்கு-மனைவிக்கு.

58-9 மாற்றாக-எதிரியாக.

58-9 சிறுமங்கை-வேசி.

58-11 செறிவுற்று இருக்க-இன்பம் அநுபவிக்க.

58-12 சிறுதொழில்-(கூட்டி வைக்கும்) அற்பச்செயல்.

58-12 மறுவினை-குற்றத்தை.

58-12 வழங்கியும்-கொடுத்தும்.

58-16 அகமெலாம்-மனம் எல்லாம்.

58-21 மாற்றாட் பிரித்து-எதிரியை வேறுபடுத்தி.

59- 2 நனைகண்-நீரால் நனைந்த கண்.
59- 6 அசைவினுள்-சோம்பலுள்.
59- 7 பிறதொழில்-யுத்தம் முதலிய மறத்தொழில்கள்.
59-10 பேசுதி-சொல்.
59-13 நடுநின்று-நடுவுநிலைமையில் நின்று.
59-10 அன்னார்-சிவனும் சுந்தரனும்.
59-20 துன்மொழி-இகழ்மொழி.
60- 1 கரவும்-கள்ளமும்.
60- 3 ஆண்டு-அங்கு.
60- 3 மகப்பேறு-பிரசவம்.
60- 4 மகற்கும்-மகனுக்கும்.
60- 9 இம்மியும்-சிறிதும்.
60-13 வள்ளிநாயகன்-குமரக்கடவுள்.
60-15 நிழலின்-சார்பில்.
60-19 கட்டுப்பட்டுள-பந்தப்பட்டுள்ள
60-24 மீண்டு-திரும்பி.
61- 4 திரட்டியே-சேர்த்தே.
61- 8 இறவாத-அறங்கள்.
61-16 ஏந்துவர்-உயர்த்துவர்.
61-18 ஏத்துவேன்-துதிப்பேன்.
62- 1 பொதிந்து-போற்றி.
62-19 முதுக்குறை-அறிவு.
63-14 முத்தூர்-கோயமுத்தூர்.
63-15 குத்துமே-வருத்துமே.
63-17 அகம்கொள-மனத்தில் கொள்ள.
63-20 அயல் உற-பக்கவீடுகளுக்குச் செல்ல.
63-21 செவண் உற-சுகம்அடைய.
64- 6 பொதியை-அகஸ்தியமலை.
64-15 உயிரின்குறிப்பு-உயிர்போன பின் பணம் கொடுக்கும் ஒரு சங்கத்தின் பத்திரம்.
65- 1 முன்னிலையை-கிரக ஆசிரமத்தை.
65- 2 முன்னிலையை-சந்நியாச ஆசிரமத்தை.
65- 2 நேர்ந்தேன்-எய்தினேன்.
65- 4 மன்னுடைய சொல்-அரசனது சொல்லினுடைய.
65- 4 மேன்மைவாய்ந்து-சிறப்பைப் பொருந்தி.
65- 6 மாவேறு-பெரிய வேற்றுமை யுள்ள.
65- 7 தொன்மை-பழைமை.
65- 7 நீத்தாய்-விடுத்தாய்.
65- 7 வெம்கூற்றங்கள்-கடும்சொற்கள்
65- 8 குறித்து-எழுதி.
65- 9 நட்டல்-சிநேகித்தல்.
65-10 இடித்தல்-புத்திசொல்லுதல்.
65-11 வேறா-வேறு அருத்தத்தோடு.
65-14 கேண்மையவர்-நட்பை உடையவர்.
65-15 மெய்யறிவு-மெய்யறிவு என்னும் நூலை.
65-16 மெய்யறிவை-உண்மையான அறிவை.
65-17 பருப்பொருள்கள்-சாரம் அற்ற விஷயங்கள்.
65-18 ஓர்த்து-ஆராய்ந்து.
65-18 வேறுஎழுதி-வேறாக எழுதி
65-19 மெய்த்தம்பி-தமயனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்கின்ற தம்பி.
66- 1 பதி-கடவுள். பசு-மனிதன்.
66- 4 இயலை-தன்மையை.
66- 5 அளி-காப்பாய்.
66- 5 அடைக்கலம்-சரண்.
66- 6 யான் எனது-அகங்காரம் மமகாரங்களை.
66- 6 எண்ணுவ-நினைப்பன.
66- 6 மெய்க்கோன்-கடவுள்.
66- 7 ஆணை-கட்டளை.
66- 9 யாக்கை-சரீரம்.
66-10 மனம்யான் என்பது-யான் என்று அபிமானிப்பது மனம்.
66-17 அகம்-மனம்.
66-18 அகம்-சரீரம்.

66-18 இகம்-இவ்வுலக இன்பத்தை.
66-20 போது-காலம்.
67-1 எவாம்-எல்லாவற்றையும்.
67-2 அடம்-வலி.
67-3 இல்வாத-திடம் இல்வாத.
67-6 மன்னனதோ-அரசன் செய்கின்றதோ.
67-8 யாண்டும்-எவ்விடத்தும்.
67-8 அருசர்-துன்பம்.
67-10 செம்மைகளை-நன்மைகளை.
67-10 வெம்மைகளை-தீமைகளை.
67-10 ஈனம்-தாழ்வு.
67-15 மொழியின்-பாஷையின்.
67-16 சீர்-புகழ்.
67-18 தெவ் எனும்-பகை என்று சொல்வத்தக்க.
67-20 பகர்க-சொல்க.
68-3 செயல்பாவ-செய்யத்தக்க வற்றை.
68-4 பெய்து என-மழை பெய்தது என்று சொல்லும் படியாக (விரைந்து).
68-4 பெயர்த்து-மறுபடி.
68-8 அவற்சாற்று-அவனுக்குச் சொல்.
68-10 சீரிய-சிறந்த சொற்கள்.
69-3 அணிமீட்டி-நகைகளைத் திருப்பி
69-8 கொடு-கொண்டு.
67-4 கழி-தீர்.
69-9 மென்மை-எளிமை.
69-10 இறையேனும்-இறையள வேனும்.
69-17 பின்னவனும்-தம்பியும்.
69-20 உய்யவிடேல்-தவறவிடாதே.
70-6 அற்றோர்க்கும்-(அவரோடு) உறவு இல்லாதார்க்கும்.
70-6 ஆயநிதி-உபயோகப்பட்ட பொருள்.
70-6 செற்றேற்கு-(அவரோடு) நெருங்கிய எனக்கு.
70-7 சீட்டு-கடிதம்.
70-7 நோவல் என-(பொருளில்லாது) வருத்தப்படுகிறேன் என்று (அவர்) சொல்லும்படி, ஆகாதே-உபயோகப் படாத வண்ணம்.
70-9 ஆதிவள்ளி-மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த வள்ளி நாயகனது.
70-10 நேர் என-ஒப்பு என்று.
70-10 தப்பில்-குற்றமற்ற.
70-14 சிக்கிலே-சங்கடத்திலே.
70-16 விட்டகுறை-பயன்தராது நின்ற வினை.
70-17 மாண் அந்தம்-நல்ல முடிவு.
70-18 சிக்குஅற-கஷ்டம் நீங்க.
71-2 ஏமத்தை-காவலை.
71-4 தட்டாமல்-தடையில்லாமல்.
71-4 எட்டாத-(உனக்குத்)தெரியாத.
71-6 மட்டம்-குறைவு.
71-7 எழுத்து-விதிகள்.
71-8 தேய்க்கா-அழிக்கமாட்டா.
71-8 குறை எழுத்தால்-(எனது) தீ ஊழால்.
71-9 நெஞ்சு-புத்தி.
71-12 பட்டது அன்றி-கெட்டது அல்லாமல்.
71-13 மக அளிக்கும்-குழந்தை பெறும்.
71-14 தகவொடு-தகுதியோடு.
71-16 தேட்டம் இலா-(எனக்கு) விருப்பம் இல்லாத.
71-18 ஊடல்-மனஸ்தாபம்.
71-20 ஒவ்கார் மொழி-அந்நியர் பாஷையிலுள்ள.
71-20 பந்தம் நவில்-கடன்களைச் சொல்.
72-3 கழற்றினையோ-வசூலித் தனையோ.
72-4 தீம்சொல்லை-இனிய வார்த்தையை.
72-7 சிறுமையில்-காமத்தில்.
72-7 திரிந்தனை-கெட்டனை.
72-19 படி மிசை-புவியின் மீது.

73- 2 தெளிவு அற-தெளிவு இல்லாது.
73- 6 ஈறுஇலா-முடிவு இல்லாத.
73- 8 நல்லாருள்-ஸ்திரீகளுக்குள்.
73-13 திங்களில்-மாதத்தில்.
73-20 ஒண்ணாதது-முடியாதது.
73-22 உரையில்-மாற்றில்.
74- 1 இராகவன்-இராமபிரான்.
74- 2 உரனொடும்-வலியோடும்.
74- 4 சேய் என-குழந்தை என்று சொல்லும்படி.
74- 6 இறங்கிய-வணங்கிய.
74-20 நலங்களை-க்ஷேமங்களை.
74-21 கழறுக-சொல்லுக.
74-23 வலன்ஒடும்-சாமர்த்தியத் தோடும்.
74-24 உரன்ஒடும்-பலத்தோடும்.
75- 2 குறுக-கிட்ட,
75- 3 செறித்த-பொருள் நிறைந்த.
75- 4 கண்களை-மக்களை.
75- 7 ஏகினர்-சென்றனர்.
75-20 தோற்றுறும்-தோன்றும்.
76- 4 இளமை-சிறுமை.
76-16 நேயம்-நியமம்; கடமை.
76-19 வானம்புகாமுன்-சுவர்க்கம் சென்றவுடன்.
76-20 நானம்-கஸ்தூரி.
76-21 கமழும்-மணக்கும்.
76-21 கதுப்பினாள்-கூந்தலை உடையாள்.
76-22 தளிர்த்து-பலமக்களைப் பெற்று.
77- 3 வெண்காசு-ரூபா.
77- 5 அரும்மலைகள்-அருமையான பொருள்களையுடைய மலைகள்
77- 5 அமைந்து-நிறைந்து.
77- 6 சீர்த்தி-புகழ்.
77- 8 மாரிஎன-மழைபோல.
77-9 ஊறு-துன்பம்.
77-10 குருமலை-அகஸ்தியர் மலை.
77-13 ஈர்ந்து-பிளந்து.
77-13 தவ-அசை.
77-14 கருமலையின்-கருமலைகளைப் போன்ற.
77-15 நாவால்-சொல்லால்.
77-16 ஒவா-நீங்காத.
77-19 தாமசத்தை-தாமத குணத்தை.
77-20 சத்துவத்தை-சாத்மிக குணத்தை.
78- 1 குருதி-இரத்தம்.
78- 1 தீங்கெல்லாம்-குற்றமெல்லாம்.
78- 1 சாம்ஆறு-நீங்கும் வண்ணம்.
78- 2 ருசி-சுவை.
78- 2 வாழ்வு-ஆயுள்.
78- 2 நன்கு-நன்மை.
78- 3 ஆருயிர்-அருமையான உயிர்கள்.
78- 4 மீந்தவற்றுள்-மற்றை உயிர்களுள்
78- 5 தொன்று தொட்டு-பூர்வகாலம் முதல்.
78- 7 நின்துணை-எருது.
78- 8 மன்குலமோ-நிலைநிற்கும் ஜாதியரோ?
78- 9 ஆவின்-பசுவின்.
78- 9 தழை-பச்சைஇலை.
78-10 நோய்ப்பால-பிணிப்பகுதிகளை - பிணி வகைகளை.
78-10 நுணுக்கம்-நுண்ணியகுணம்.
78-10 சேய்ப்பால்-குழந்தைகளுக்கு ஆகும் பால்.
78-14 எண்இயலும்-நினைக்கும் தன்மையும்.
78-14 ஐ அறிவும்-ஐம்பொறி அறிவுகளும்.
78-14 ஒண்-பிரகாசமுள்ள.
78-15 வேறுஆக்க-பிரிக்க.
78-16 எம் மனம்-எத்தகைய மனம்.
78-17 நிகழ்ந்துவர-நடந்துவர.
78-18 இட்டதனை-அனுப்பியதை.
79- 2 பாடு-பெருமை.
79- 3 கைதந்தார்-உதவினார்.
79-10 இன்நீர்மை-இனியதன்மை.
79-10 வில்நீர்மை-வில்லினது தன்மையை.
79-11 பூண்நீசர்-கொண்ட ஈனர்.

79-11	உள்மலரும்-மனமலரும்.
79-16	தெளவை-தமக்கை.
79-16	தரத்து-தன்மைத்து.
79-17	நான்மணிக்கடிகை-சங்க நூல்களில் ஒன்று.
79-17	அஃதால்-அகநூலால்.
79-17	தேன்ஆர்-சுவை நிறைந்த.
79-19	ஏர்சால்-அழகு நிறைந்த.
80-2	படருங்கால்-செல்லுங் காலையில்.
80-4	நன்று-குணத்தை.
80-5	நல்வழி-ஔவையின் நூல்களில் ஒன்று.
80-6	அல்வழி-வேறுநூல்களில்.
80-7	தாழ்ப்பு-தாமதம்.
80-10	கெர்வம்-அகங்காரம்.
80-10	கேவலமே-மூலப்பொருளே.
80-14	ஏற்றம்-அதிகம்.
80-16	மாண்பு-நியாயம்.
80-18	வெண்மையறிவு-பொய்யறிவு.
80-18	ஒண்மை-ஒளிரும்.
80-19	அறத்தாளால்-அறவினையால். (தாள்-முயற்சி)
80-2	நாவாயின்-நாவாய்ச்சங்கத்தின்.
81-2	எண்-கணக்கு.
81-3	தாள்நிதி-எனது முயற்சிக்குரிய தனத்தை.
81-7	குன்றிடினும்-குறையினும்.
81-7	கூற்றுவன்-எமன்.
81-11	ஈங்கு-இச்சிறையை.
81-16	வழுத்து-கூறு.
81-20	இல்-கிரகத்தில்.
81-20	வம்பு-புதுமை.
82-3	சலித்தன-அலுத்தன.
82-7	அவா-விருப்பம்.
82-23	பாரதம்-பரதகண்டம்.
82-14	பன்அரிய-சொல்லுதற்கு அரிய.
83-1	தேவலம்-தெய்வவலி.
83-5	மெய்ஆகி-உடல்ஆகி.
83-6	பொய்வாழும்-பொய் தங்கும்.
83-6	பொய்ப்பொருளாய்-கானல் நீராய்.
83-10	வீட்டினை விட்ட-மனையை விட்டுப் புறத்தே சென்ற.
83-10	மிகையால்-குற்றத்தால்.
83-13	இலத்தில்-வீட்டில்.
83-13	இன்ஒக்கல்-இனியசுற்றம்.
83-14	வான்நிலத்தார்-தேவஉலகத் தினர்.
84-2	தீங்குமரம்-தீமையாகிய மரம்.
84-3	சிறுமை-துன்பம்.
84-6	ஆகா-ஒவ்வாத.
84-26	மெய்ச்சத்து-மெய்யாகிய பொருள்.
84-17	புலனை-விஷயத்தை.
84-19	மெய்தனை-கடவுளை.
84-22	உய்தல்உறும்-இருபொருளாய்ப் பிழைபடும்.
85-9	ஒள்ளியர்-அறிஞர்.
85-12	பருவம்-காலம்.
85-13	போழ்து-காலம்.
85-20	எனை-எவ்வகை.
86-1	நினைத்தலை-நினைத்தலாகிய தொழிலை.
86-1	ஓர்வாய்-அறிவாய்.
86-2	எனைத்துணையும்-எவ்வளவும்
86-8	உறைவாய்-இருப்பாய்.
86-11	கண்-கண்ணோட்டம்.
87-3	இலா-எல்லாவற்றையும் இழந்த
87-3	இரவலன்-பிச்சைக்காரன்.
87-5	இறைமை-தலைமை.
87-15	ஏற்று-கைக்கொண்டு.
87-16	இங்கண்உற-இவ்வுலகில்வாழ.
88-1	இழைத்த-வேலைப்பாடுள்ள.
88-3	பண்டு-முற்காலத்தில்.
88-6	திடஉலகம்-ஸ்தூல உலகம்.
88-6	உடலின்-உடலோடு.
88-10	கவின்-அழகு.
88-11	அமைவு-நிறைவு.

88-16	பரதம்-பரதகண்டம்.
88-18	பரமன்-கடவுள்.
88-18	பண்டை-முற்காலத்திய.
89- 3	நாற்பொருள்-அறம்,பொருள், இன்பம்,வீடு.
89- 3	அங்குஏற்பட-அப்பாஷையில் இருக்க.
89- 5	காப்பியம்-நூல்.
89- 5	சான்று-கற்றுநிறைந்து.
89- 7	பொருட்கும்-பொருள் அதிகாரத் திற்கும்.
89- 7	நான்மணி-நான்மணிக்கடிகை.
89- 7	ஐந்திணை-ஐவகைநிலங்களை யும் அவற்றின் ஒழுக்கங்களை யும் கூறும் ஒரு நூல்.
89- 7	காஞ்சி-முதுமொழிக் காஞ்சி.
89-10	நார்-அன்பு.
89-10	நாலடியின்-நாலடியைப்போல்.
89-10	ஊரில்கிழவி-ஔவை.
89-11	சிறைப்பட்டான்-புகழேந்தி.
89-41	கிளிக்கம்பன்-பறவைகளைக் கடியும் கம்பைக் கொண்டிருந்த கம்பன்.
89-18	புணை-தெப்பம்.
89-19	காழ் தமிழ்மதச்சேய்க்கு-வலி பொருந்திய தமிழ் மதக்குழந்தை களுக்கு.
89-22	மைமலை-மயக்கவலை.
89-22	ஈர்க்க-அறுக்க.
89-22	ஐவசன-பஞ்சாட்சர.
90- 2	கூய்-கூலி.
90- 2	திறந்து-வெளிப்படையாக.
90- 2	அவர்ஆய்-அவர்சால்பு அடைந்து
90-10	கோல்ஓக்கும்-அரசபுரியும்.
90-12	வரைத்திறன்-மலைவலியை.
90-18	இக அண்டத்தார்-இவ்வுலகத்தார்
90-21	நரிப்புரவிப் பாளையத்தை-நரிக் குதிரைக் கூட்டத்தை.
90-22	புரி-பட்டினமாகிய.
91- 2	மேவஒண்ணா-(நாம்) அடைய முடியாத.
91- 3	மன்று-சபையின் கண்.
91- 7	தம்தொழிலை-தமது காப்புத் தொழிலை.
91- 8	தம்தொழிலை-தமது அக்கிரா சனத் தொழிலை.
91-10	செவ்வியர்-அழகுடையவர்.
91-10	செம்மல்-அரசர்.
91-11	ஆதி-முந்திய.
91-14	உருக்கள்-தோற்றங்கள்.
91-14	மெய்முதல்-மெய்முதலியன.
91-15	நாமங்கள் -பெயர்கள்.
91-17	ஓர்அளவு-ஓர்உடலின் அளவினது.
91-18	மான்மா-மானாகியமிருகம்.
91-21	சுடுவது-வருத்துவது.
91-22	ஊன் என்னும்-மாமிசம் என்று (சிலர்) சொல்லா நின்ற.
91-22	உயர்கோன்-அரசர்களுக்கெல் லாம் உயர்ந்த அரசன்.
91-23	சேர்ந்து-ஐக்கியமாய்.
91-24	எத்தனையோ-எத்தனை நூல்களோ.
92- 3	சேண்ஆமே-தூரம் ஆகுமே.
92- 4	ஈர்ந்திடலே-கொல்லலே.
92- 5	நீதி-நீதிநூல்.
92- 6	ஆக்கிடலே-செய்தலே.
92- 8	அந்தங்கள்-வேதாந்த சித்தாந்த நூல்கள்.
92- 8	உற்றுஓதி-எடுத்துக் கற்று.
92-10	தியக்குண்டு-கலக்கமுற்று.
92-10	சிதைந்து-அழிந்து.
92-12	கோடல்-கொள்ளுதல்.
92-14	இவைகூறல்-இவற்றைச் சொல்லுதல்.
92-16	செம்மையினை-சிறப்பை.
92-24	தாய்-தமிழ்.
92-26	பனித்து-மழைபெய்து.

● ● ● ●

xvc:78

With Best Compliments from

© 331991, 331992
331993, 331994

THE
PROFESSIONAL
COURIERS

66 A4 & A5, MADURAI ROAD,
TIRUNELVELI - 627 001.

COLLECTION CENTERS

- Town © 322267
- Palai © 584069
- Pettai © 342454
- Highground © 584061
- Alangulam © 70352
- Sankar Nagar